

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

APRILE 1969

P. Pietro Ovečka, S.J.

c e c a

Attualità religiose

Trasmisione per i sacerdoti

In educazione religiosa nelle famiglie

Per la giornata mondiale delle vocazioni

Attualità Vaticane

1	Mons. Škarvada	Mysterium Paschale /3/ - Attualità religiose
2	P. Feřt	Mistero della vita e della morte - Per i sacerdoti /13,30/
3	Mons. Vrána M. Franecová	Entriamo nel Triduo sacro - Notizie
3	S. Em. Card. Beran	Per la giornata della santificazione del clero
4	P. Feřt	Vita e morte nel mistero del Venerdì Santo
4	P. Feřt	Trasmisione per i malati
8	P. Ovečka	La Festa di Pascha nel Vaticano
8	P. Feřt	Notizie dalla vita cattolica /Olanda/
9	P. Feřt	Trasmisione per i sacerdoti
10	P. Ovečka M. Franecová	Atti dei Apostoli nella Televisione L'Udienza Generale
10	P. Feřt	Il sacerdote di oggi
11	P. Feřt	Trasmisione per i malati
11	Česlav Novotný	Attualità dal Libano
12	M. S. - M. Franecová	L'educazione religiosa nelle famiglie /6/
13	P. Feřt	Omelia per la Domenica in Albis
13	Mons. Vrána M. Franecová	Meditazione per il tempo di Pasqua
14	P. Ovečka	Atti e documenti dalla seconda guerra /1/
15	P. Špidlík	Il mistero della Redenzione

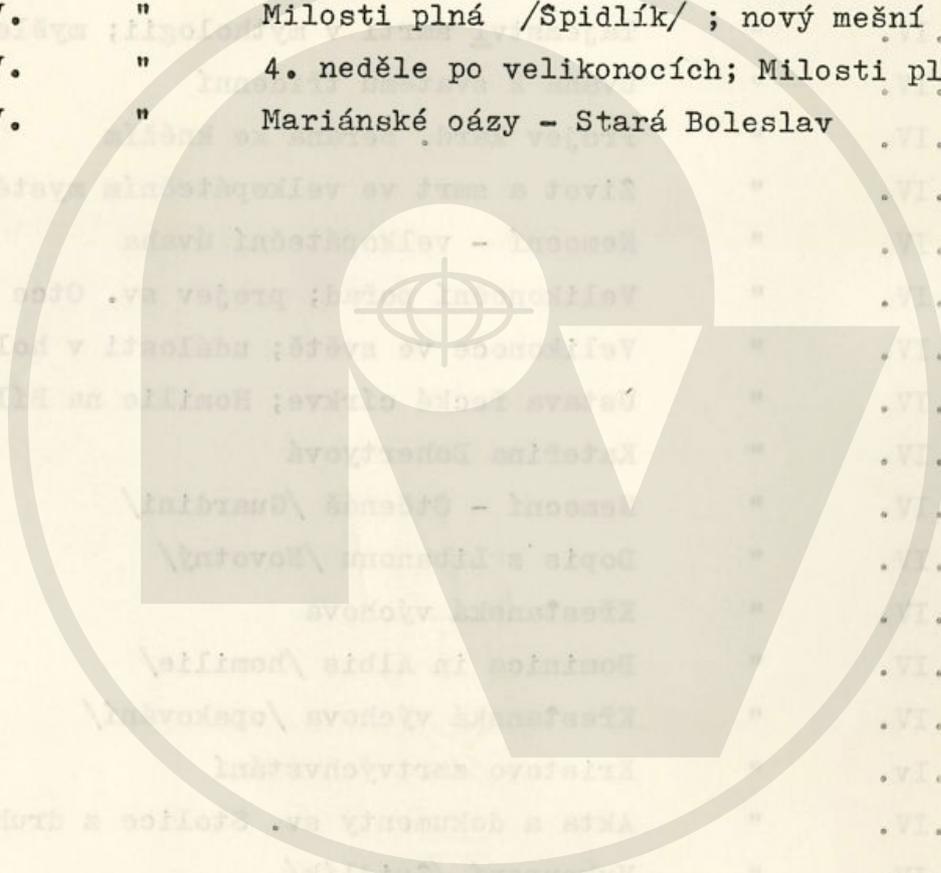
Ústav pro studium totalitních režimů

15	P.Feřt	Trasmissione per i sacerdoti	
16	P.Ovečka M.Franecová	L'Udienza Generale	
17	Mons.Rýpar	Le vocazioni nel mondo	
18	P.Feřt	Attualita religiose	
18	P.Feřt	Trasmissione per i sacerdoti	
19	M.S. M.Franecová	La educazione religiosa nelle famiglie	7/
20	M.Franecová	Per la giornata mondiale delle vocazioni Attualita Vaticane	
21	P.Ovečka	Atti e documenti della seconda guerra mondiale	2/
22	P.Špidlík	La Risurrezione dai morti	
23	P.Feřt	Trasmissione per i sacerdoti	
23	P.Ovečka M.Franecová	L'Udienza Generale - Libri sulla famiglia in Italia	
24	P.Feřt	Il Card.Heenan sulla Chiesa	
25	P.Feřt	Trasmissione per i sacerdoti	
25	P.Ovečka	Intervista sulla Congregazione delle Suore di S.Cirillo e Metodio	
26	M.S. M.Franecová	L'educazione religiosa nelle famiglie	8/
27	Mons.Planner - P.Ovečka	Intervista per il 40 anniversario del Colleggio Nepomuceno	
28	P.Ovečka	Il Concistoro per i 35 nuovi Cardinali	
29	P.Špidlík	Piena di grazia - Notizie dal Vaticano	
30	P.Ovečka	L'Udienza Generale	
30	O.Beránek M.Franecová	Le Oasi mariane in Boemia - Stará Boleslav	

ústav pro studium
totalitních režimů

115	1.IV.	Zprávy;	Předvelikonoční úvaha III./Skarvača/; Mnichové Athos
116	2.IV.	"	Tajemství smrti v mythologii; myšlenky pro liturgii
117	2.IV.	"	Úvaha k svatému třídenní
118	3.IV.	"	Projev kard. Berana ke kněžím
119	4.IV.	"	Život a smrt ve velkopátečním mystériu
120	5.IV.	"	Nemocní - velkopáteční úvaha
121	8.IV.	"	Velikonoční pořad; projev sv. Otce
122	8.IV.	"	Velikonoce ve světě; události v holandské prov. T.J.
123	9.IV.	"	Ústava řecké církve; Homilie na Bílou neděli
124	10.IV.	"	Kateřina Dohertyová
125	10.IV.	"	Nemocní - Otčenáš /Guardini/
126	11.IV.	"	Dopis z Libanonu /Novotný/
127	12.IV.	"	Křesťanská výchova
128	13.IV.	"	Dominica in Albis /homilie/
129	13.IV.	"	Křesťanská výchova /opakování/
130	13.IV.	"	Kristovo zmrtvýchvstání
131	14.IV.	"	Akta a dokumenty sv. Stolice z druhé světové války
132	15.IV.	"	Vykoupení /Spidlík/
133	16.IV.	"	3 aktuality z katolického světa; 2. neděle po velikon.
134	16.IV.	2	Audience; Cesta sv. Otce do Ženevy
135	17.IV.	"	Kněžská problematika dnes /Rýpar/
136	18.IV.	"	Kněžská povolání a laický apoštolát; německá knižní ^{produkce}
137	18.IV.	"	Nemocní - přítomnost zmrtvýchvstalého Krista
138	19.IV.	"	Kněžská povolání; Křesťanská výchova
139	20.IV.	"	Projev sv. Otce; Křesťanská výchova /opakování/
140	20.IV.	"	Úvaha ke dni modliteb za kněžská povolání
141	21.IV.	"	Akta a dokumenty sv. Stolice z druhé svět. války II.
142.	22.IV.	"	Vzkříšení z mrtvých /Spidlík/
143.	23.IV.	"	3. neděle po velikonoc.; příprava synodu; kázání-anke ^{ta}
144	23.IV.	"	Audience; recenze nových knih
145	24.IV.	"	Kard. Heenan - paní Haughtonová /korespondence/ I.
146.	25.IV.	"	Nemocní - vnitřní síla modlitby
147	25.IV.	"	Rozhovor o cyrilometodějských sestřích
148	26.IV.	"	Křesťanská výchova

149.	27.IV.	Zprávy;	K 40. výročí Nepomucena /Planner/
150.	28.IV.	"	Jmenování nových kardinálů
151.	29.IV.	"	Milosti plná /Spidlík/ ; nový mešní řád
151a	30.IV.	"	4. neděle po velikonocích; Milosti plná /opakování/
152	30.IV.	"	Mariánské oázy - Stará Boleslav

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu po zprávách z katolického světa dp. Dr. Jaroslav Škarvada dokončí své předvelikonoční úvahy. -

Zprávy z Vatikánu a z katolického světa.

Z Vatikánu: Včera skončilo v Římě mezinárodní symposium o misijní theologii, jehož se zúčastnilo na 20 theologů z 9 zemí. V závěrečném dokumentu se hodnotí význam a úkol misijní činnosti ve světě a zároveň i moderní názory na ni. Symposium samo především zdůraznilo aktuálnost misí. Třebaže jsou i v jiných náboženstvích autentické hodnoty, které mohou sloužit jako příprava k evangeliu, přece pouze misie zjevuje lidem pravou povahu Kristova poselství. V praktickém ohledu misionář se musí snažit navázat dialog s ostatními náboženstvími. Proto se mají zapojit i do kulturního života národa, v němž misionářsky pracují. Kromě toho se na symposiu diskutovalo i o vztazích mezi evangelizací a rozvojem jednotlivých národů; evangelizace se nesmí omezit jen na technickou nebo humanitní činnost, neboť církve má i na tomto poli úkoly především výchovné.

Z Portugalska: Pastorační komise portugalského episkopátu vysala dokument o závažném problému kněžských povolání v této zemi, která trpí nedostatkem kněží. O rozmnožení těchto povolání se musí starat celá církevní komunita. Důležitou úlohu zde hraje především rodina, jež je definována jako první seminář a farní komunita. Komise doporučuje dále těsnější spolupráci učitelů, vychovatelů a mládežnických organizací. Nejdůležitější práci však musí vykonat kněží, kteří se mládeži musí stát následováním hodným vzorem. Rovněž diecézní střediska a řeholní instituty jsou vyzývány ke spolupráci s národním pastoračním střediskem pro kněžská povolání, které koordinuje veškerou činnost v tomto směru.

Následuje poznámka: "I mniši na Athosu protestují".

ústav pro studium
totalitních režimů

Následuje příležitostná poznámka:

Mnichové na hoře Athosu také protestují. -

Mnichové z pravoslavného kláštera na hoře Athosu v Řecku se nedávno obrátili k celému křesťanskému světu s provoláním, v němž protestují proti stále se stupňujícímu útlaku a kontrole, jimž jsou vystaveni od současné vojenské vlády v Athénách. Athos je, anebo lépe řečeno donedávna byl, jakousi samosprávnou mnišskou republikou. Nyní musí všechna svá usnesení předložit k cenzuře a ke schválení vládou jmenovanému zvláštnímu guvernérovi. Ten má nyní právo kontrolovat i klášterní poklad, knihovnu a veškerý jeho movitý i nemovitý majetek. To vše může dělat na základě svého osobního podezření, bez jakéhokoliv odůvodnění a písemné autorizace ze strany vlády.

Mnichové právem vidí v tomto počínání vážné porušení a ohrožení své téměř tisícileté autonomie. Jen pro zajímavost uvádíme, že athoský klášter byl založen r. 1963 a před šesti lety slavil celý pravoslavný svět tisíc let jeho trvání. Ve svém provolání nyní mnichové výslovně uvádějí, že si připadají téměř jako trestanci ve vězení, a jako s takovými někdy s nimi guvernér jedná. Něco takového si během dějin nedovolili ani byzantští císařové, ba ani turečtí sultáni. Takové srovnání je jistě pro nynější řeckou vládu velmi málo lichotivé. Dále praví ve svém manifestu, že k takovým opatřením nedali se své strany ani nejmenší podnět, že si nejsou vědomi žádného materiálního či duchovního přečinu nebo urážky. Toto vše se teď děje přes veškeré garance a ujišťování o nezasahování do jejich klášterního života, které jim dala vláda, když se ujala moci. Kromě toho byla již dříve jejich různá práva a vysady uznána i mezinárodně a respektována dokonce i během druhé světové války za nacistické okupace.

Na konci jejich protestu je obsažena výzva, aby křesťané

Z různých národů, kteří sympatisují s jejich klášterem poslali své písemné protesty na adresu církevního oddělení řeckého ministerstva zahraničních věcí v Athénách. Podepsáni jsou opatové Gabriel a Bessarion.

Zdá se nám opravdu poněkud podivné, jakým způsobem mohou být tito mnichové nebezpeční současnému režimu, když je za takové nepovažovala ani hitlerovská okupační armáda.

To byla naše poznámka o protestu athoských mnichů. -Po kratičkém varhanním improvizaci Jaroslava Vodrážky nám předloží k zamyšlení třetí úvahu o velikonočním mysteriu.

Varhany / Škarvada reg. 6.30 / str.4-5

Varhany...

Upozorňujeme, že zítra odpoledne o půl druhé vysíláme zvláštní vysílání přec devším pro kněze: - Na zelený čtvrtek večer bude mluvit nejdůstojnější Otec kardinál Josef Beran

-ö-

Členové apoštolátu modlitby se budou v dubnu zvláště modlit, aby věřící pomáhali v práci za růst kněžských a řeholních povolání.

Přejeme vám dobrou noc. Na shledanou zítra odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 41, 31 a 25 m. Chvála Kristu.- Laudetur J.Xtus.

ústav pro studium
totalitních režimů

V předešlých dvou zamyšleních jsme si připomněli tajemství našeho vykoupení a nutnost našeho spojení se vzkříšeným Kristem. Křesťanství totiž není jen nauka, nýbrž také úžasná událost, z které máme žít.

A tuto událost, toto velikonoční mysterium, si připomíná Církev v týdnu, který dnes začíná. V šíři, které je schopno jen lidské společenství, které měří své dějiny tisíciletími. Spása, vykoupení získané na Golgotě, se totiž stalo v jednom jediném historickém okamžiku, ale bylo připravováno po tisíciletí v dějinách Starého zákona a doznívá a bude doznívát, dokud všem lidem, i těm, kdo se narodí po nás, nebude dána možnost načerpat z něho nový život a zárodek vlastního vzkříšení. To je nutné mít na zřeteli, když pročítáme úchvatné texty liturgie Svatého týdne. Vždy při tom míří MM k jednomu bodu: ke Kristu. A k jednomu cíli: ke spojení s ním.

Slavení velikonočního tajemství vrcholí ve veliké noci z Bílé soboty na Hod Boží. To je noc předcházející ráno, které vidělo Kristovo vzkříšení. A to je noc, která má vidět i duchovní vzkříšení všech, kteří se ke Kristu hlásí. Od nepaměti se^v této noci uděloval křest. Lidé, kteří si byli často vědomi, že pokřtěním se stávají kandidáty mučednictví, přistupovali k biskupovi a zříkali se sobectví, hříchu a skutků podle dábla. Nebyla to ale - a není to ani dnes - jen pouhá formalita. My křesťané věříme, že to je skutečné vnitřní přetvoření, střetnutí s živým Kristem, zapojení do něho. Ve starých křestních kaplích lze vidět schody, po kterých křtěnec sestupoval do vody a pak opět vystupoval. Bylo to vyznání, že si uvědomuje, že odumírá starému životu a otvírá se působení Krista a jeho milosti. "Což nevíte," píše sv. Pavel v šesté hlavě listu Římanům, "že my všichni, kteří jsme byli pokřtěni v Krista Ježíše, že jsme tím křtem byli uvedeni do jeho smrti? Tím křestním ponořením do jeho smrti byli jsme spolu s ním pohřbeni. A jako Krista vzkřísila z mrtvých Otcova velebnost, tak i my teď musíme žít úplně novým životem." Konec citace.

Tím ale vše ještě nekončí. Křest je pouze brána, první počátek křesťanského života. Nejhlubší a nejosobnější setkání s Kristem se uskutečňuje v eucharistii. Tam, při mši svaté, je pokřtěný člověk vtahován do Kristovy oběti, tam si má přivlastnit lásku a odhodlanost, s níž se Kristus odevzdal svému Otci na kříži, tam si má pokaždé brát novou sílu, aby mohl žít tím novým životem, k němuž se ve křtu zavázal. Otevřme si ještě Janovo evangelium v kapitole šesté. Kristus tam praví: "Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v den poslední. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec a já žiji skrze Otce, tak i ten, kdo jí mne, bude žít skrze mne. Kdo jí tento chléb, bude žít na věky." Končí citace.

Dalo by se toho říci ještě daleko víc. Nezmínil jsem se na příklad ~~MMMMMMMMMMMM~~ vůbec o svátosti pokání. I ta je plodem velikonoc, i ta je svátostí velikonoc a pro některé dokonce nutnou přípravou na hodné svaté přijímání, a proto na skutečné slavení velikonoc. Ale čas mne nutí skončit.

Chtěl jsem Vám trochu přiblížit velikonoční mysterium. Tajemství nového, věčného života, který nám získal Kristus na kříži svým přechodem z ~~naší~~ ^{syna a hříšného Adama} existence do existence vzkříšeného Syna Božího. Tajemství našeho začlenění do něho, které se uskutečňuje v liturgii, ve svátostech. Tajemství křesťanského života, který je zdrojem hlubokého míru a čisté radosti. Tento mír a tuto radost - velikonoční mír a velikonoční radost vám nyní ze srdce přeju. Dej vám Pán Bůh radostné velikonoce!

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

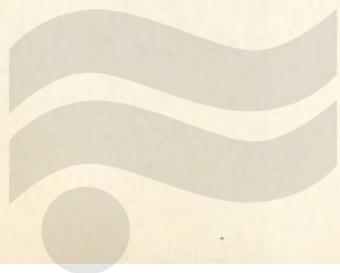
ústav pro studium
totalitních režimů

Veledůstojní pánové , drazí spolubratři, zítra je Zelený čtvrtek , je to především kněžský svátek. Připomíná nám každému naše vlastní vysvěcení na kněze, naši mši svatou. Mohli bychom ten den nazvat i dnem kněžského posvěcení a pokud nám to dovolí naše pastorační ^{komunik.} pobožnosti, měli bychom se zamyslet před Kristem Pánem v nejsvětější svátosti nad nedocenitelným darem našeho povolání a zpytovat své svědomí, jak jsme dovedli s tímto darem hospodařit. V zítřejším večerním vysílání nám řekne několik slov k tomuto nevyčerpatelnému tématu sám náš milovaný Otec kardinál pražský arcibiskup ^{bisk} Josef Beran. Jeho biskupské heslo Eucharistie a práce nebylo pro něho vzletným slovem, nýbrž vyjadřovalo a vyjadřuje dosud celý jeho život. A dnes odpoledne - jako každý ^{úterý} ~~xxxv~~ středu v ~~kněží-adorátoři~~ ~~se scházejí na adorační hodině v kostele sv. K, audia~~ ~~tam~~ ~~tam bude jistě i on.~~ ~~×~~

Nyní si poslechněte přehled zpráv. - Bude následovat poznámka:
Tajemství smrti a života v mytologiích a v křesťanství. - Nakonec několik myšlenek pro liturgii slova na Boží hod velikonoční.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Z Francie: Minulou neděli měl v pařížské katedrále x Notre Dame jesuita páter Thomas své poslední postní kázání. Rozebral problém přebytku a chudoby v dnešní společnosti ve světle evangelia. Hlavním důvodem současných revolucí je, že život je hodnocen především z hospodářského hlediska. Evangelium naproti tomu zdůrazňuje lásku k bližnímu a odsuzuje sobectví. Pravidlem a cílem hospodářského rozvoje by neměl být jen výdělek, nýbrž spravedlivé rozdělení všech statků. Dnes, kdy lidstvo poprvé ve svých dějinách může uspokojit základní potřeby všech lidí, je třeba znovu přehlédnout zásady, podle nichž je bohatství společnosti rozdělováno a zajistit každému národu možnost všestranného rozvoje.

Z Irsku: Při oslavách svátku sv. Patrika 17. března navrhl irský ministerský předseda John Lynch, aby byla do Říma vyslána delegace se žádostí, aby tento národní svátek byl přeložen na duben či na květen. Březen je totiž v Irsku velmi deštivý a proto veřejné oslavy nemohou být náležitě rozvinuty.

Z Brazílie: Druhý mezinárodní filmový festival v Rio de Janeiro udělil cenu Mezinárodního katolického úřadu pro kinematografii maďarskému filmu "I ty budeš prorokem". Film důkladně rozebírá stav úzkosti moderního člověka, který si je vědom mezi svých možností a přeje si, aby budoucí generace byla všeho toho zbavena. Vybízí přesvědčivým způsobem celý svět, aby se vážně zamyslel nad současným konfliktem mezi jednotlivcem a společností.

Minulý rok byl důležitým mezníkem v dějinách celoživotního laického jáhenství, neboť v různých zemích a světadílech byli vysvěceni první laičtí jáhnové. V Bogotě v Kolumbii vysvětil v srpnu první jihoamerické jáhny sám papež Pavel VI. Dva z nich byli z Venezuely a svobodní, kdežto další dva, Brazilci, jsou ženatí a jeden z nich přednáší církevní právo na katolické universitě v Porto Alegre. V Německu, v Kolíně n. Rýnem jich bylo pět, všichni ženatí a otcové rodin, ve věku od 35 do 47 let. V Rottenburgu dalších 9 jáhnů přijalo svěcení bez účasti veřejnosti v Reutském františkánském klášteře. A konečně v prosinci vysvětil na jáhny kard. Léger, bývalý arcibiskup z Montrealu, prvých 9 Afričanů v Duale v Kamerunu. I oni jsou všichni ženatí a mají děti. Uvedený počet těchto prvých jáhnů není sice vysoký, ale věříme, že další budou brzy následo-

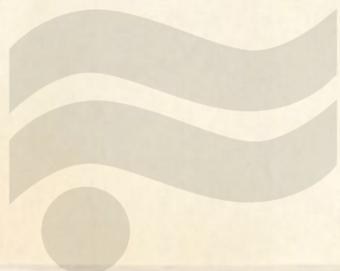
Následuje poznámka: Tajemství smrti a života v mytologiích a v křesťanství.

Na nedávném kongresu ve Florencii o smrti a reanimačních metodách ~~si~~ ^{někteří} stěžovali, že smrt je těmito metodami znesvěcována a omezena na pouhý přírodní zjev. Dějiny různých náboženství nám však jasně dokazují, že smrt byla vždy považována za něco více. Od doby Kristova zmrtvýchvstání, kterým lidstvo definitivně zvítězilo nad smrtí, i pojem smrti jako takové nabyl nového významu. Chceme-li správně chápat velikonoční tajemství, tj. tajemství zmrtvýchvstalého Krista, nesmíme je vyjímat z jeho náboženského rámce, jinak se stává něčím nesrozumitelným. Je velmi užitečné promítnout je do náboženských dějin celého lidstva a srovnat je s podobnými mythy rozličných národů. Kristovo zmrtvýchvstání je v první řadě křesťanskou odpovědí na problém smrti vůbec. Srovnajme tuto odpověď s jinými vysvětleními a výklady. Budhismus např. vypráví, že Gotama byl osvícen a stal se Budhou, když objevil rozdíl mezi životem a smrtí, a to se stalo, když poprvé uviděl tlející mrtvolu. Egypťané věřili, že život zemřelého pokračuje, je-li jeho tělo mumifikováno. Téměř všechna, i ta nejprimitivnější náboženství, mají značně rozvinuté pohřební obřady, které chtějí dokázat, že život fyzickou smrtí úplně nekončí. Něco vždy zůstane. A to něco bývá vyjadřováno různými jmény, v podstatě však znamená duši, tedy nehmotný element v člověku. Ten je ovšem pro primitivy těžko pochopitelný a proto se jej snaží všelijak ztělesnit. Podle některých představ např. nebožtíci žijí dále v různých zvířecích podobách, např. hadů, a ti se pak stávají předmětem náboženských kultů. Přejdeme nyní k představám kulturnějších národů. Čínský taoismus např. učí, že člověk již během pozemského života musí rozvíjet zárodek nesmrtelnosti, který sídlí přímo v něm. Různými obřady má být stále více očišťován, a po spálení mrtvého těla tento zárodek, tj. duše, vstoupí pak do jiného, již nesmrtelného těla. Pojem zmrtvýchvstání byl znám i v jiných náboženstvích. Podle egyptské mytologie bůh Osiris byl usmrčen bratrem Sethem a bohyní Isis znovu vzkříšen. I Adonis v řecké mytologii byl zabit a znovu vzkříšen. Žádný z těchto pohanských mytů, jak dnes již uznávají téměř všichni biblisté, však neovlivnil křesťanskou zvěst o Kristově zmrtvýchvstání. Pohané uznávali, že smrt může být v určité spojitosti s nebem a dobrem.

Smrt Kristova však přináší lidem vykoupení a spásu sama sebou, znamená triumf všeho lidstva nad smrtí. Většina pohanských mytů o zabitých či zemřelých a opět zmrtvýchvstalých bozích měla význam především kosmický, tj. jejich smrt byla ztotožňována s údobím sucha nebo zimy v přírodě a zmrtvýchvstání s jarem nebo dobou dešťů. Oslavy zmrtvýchvstání některého boha byly někdy pro pohany symbolem začátku nového, dokonalejšího života. Tento prvek je obsažen i v křesťanství, kde však má mnohem hlubší význam; v něm jde totiž o život věčný, neboť křest pro křesťana znamená smrt hříchu a vstup do života boží milosti, ovšem právě zásluhou zmrtvýchvstalého Krista /Zde možno citovat Řím 6,4-5/. <

Velikonoční tajemství Kristova zmrtvýchvstání vyniká tedy nesrovnatelně nad podobné představy v jiných náboženstvích. Jeho základní součástí je povinnost zvěstovat toto mystérium celému lidstvu, aby tak každý člověk mohl být spasen a stal se nesmrtelným. Je to zvěst o vítězství nad smrtí, která dodá všem naději na věčný život a zbaví všechny strachu před smrtí, jež pak přestává být koncem a stává se jen přechodem k něčemu mnohem dokonalejšímu.

Δ) "Byli jsme tedy spolu s ním křtem ^{smrtí} ve smrt, abychom tak - jako Kristus byl Otcovou slávou vzkříšen z mrtvých - i my vedli nový život. Neboť jestliže jsme byli vstípeni v něj připodobněním k jeho smrti, budeme vstípeni v něj i připodobněním k jeho vzkříšení.

ústav pro studium
totalitních režimů

A ještě několik myšlenek pro liturgii slova na Hod Boží velikonoční. Po výmluvných obřadech svatého třídenní, které jsme nejenom sledovali jako diváci, nýbrž prožívali jako spoluúčastníci Kristova Vykoupení, není třeba dnes mnoho slov. Velikonoční Alléluja. Kristus vstal z mrtvých! Kristus vzkrese. Kristus žije nejlépe dovede vyjádřit přesvědčení věřícího křesťana. Oddat se této radosti, která pramení z naší víry, a dát jí průchod i na venek, aby se stala autentickým svědectvím pro Kristovo vzkříšení. - Velikonoční slavnost, která trvá celý týden - každý den se zvláštním formulářem mešním - s novými výjevy z Kriszových zjevení apoštolům a učedníkům - nás vyzývá, abychom s nimi znovu a nově prožívali tajemství vzkříšení Kristova a tajemství našeho vzkříšení, abychom mohli o obojím svědčit všem nevěřícím Tomášům, kterých přibývá stále více, třeba se zevnější podobou liší od apoštola, který tak tvrdošíjně stál na svém: Neuvidím-li, neuvěřím. Nevložím-li prst do jeho ran, neuvěřím.

Klíč k správnému pochopení situace i k jejímu řešení nám mohou dát slova vladaře Festa, jimiž referoval o apoštolovi Pavlovi králi Agrippovi, jak o tom píše Skutky apoštolů v 25 hlavě v 19 verši. "Židé měli proti němu jen jakési spory o své náboženství a o jakéhosi Ježíše mrtvého, o němž však Pavel tvrdil, že žije." - Pavel ho viděl živého, slyšel jeho hlas a pocítil ^{sílu} jeho milosti, proto to tvrdil s takovou jistotou. Ani on nebyl přímým svědkem Kristova vzkříšení: to se stalo bez lidských svědků a žádná studia filologická, archeologická, historická a srovnávací náboženské vědy nám v tom nemohou přinést žádné nové světlo. Ale my máme tolik svědků, kteří Ježíše viděli živého, kteří s ním mluvili a jedli. A nemáme žádných důvodů, abychom o jejich svědectví pochybovali. Nejde ani tak o fakt vzkříšení, jako spíše o to, že Kristus, který zemřel na kříži a o jehož smrti nemůže být nejmenší pochybnosti žije. Nežil jenom před dvěma tisíci léty, žije ⁱ dnes. A bude žít i zítra. Poněvadž jeho život je věčný - nemá konce. My jsme se příliš dívali do minulosti, i naše tradiční pobožnosti - křížová cesta a vzkříšení - nám tyto skutečnosti připomínaly jako skutečnosti výlučně historické: po II. vatikánském

117
koncilu reformovaná liturgie nám zdůrazňuje, že jde o přítomnost více než o minulost a obrací naše zraky do budoucna. Nejde dnes ani tolik o svědectví apoštolů, nýbrž o naše osobní svědectví: I nám platí Kristův příkaz: Budete mi svědky. A naše velikonoční radost pramení z jistoty naší víry v živého Krista, kterého jsme přijali v ~~vhodném~~ velikonočním přijímání, kterého ^{můžeme} ~~přijímáme~~ co nejčastěji, vždy, kdy obnovujeme jeho tajemnou vykupitelskou oběť za spásu světa, bude svědectvím všem nevěřícím Tomášům: Ale aby naše svědectví bylo přesvědčivé, jako bylo zjevení zmrtvýchstalého Krista, musí být náš život poznamenán znaky Kristova utrpení, jeho kříže a jeho ran a naše srdce musí přetékat podobnou láskou, jako jeho: k přátelům i k nepřátelům, láskou, která dovede odpouštět a zapomínat, která dovede splácet zlé dobrým, která dovede trpělivě čekat, která nehledá sebe, nýbrž chce se rozdat, aby všechny získala pro toho, který jediný může zajistit lidem šťastný věčný život v Bohu. ~~XXXXX A v tom bude i naše největší radost, kterou vám ze srdce přeji. XXXXX~~ ^{Budeme} ~~musíme~~ žít tak, aby v nás lidé mohli poznat živého Krista a pod tisícími podobami odkrýt jeho tvář a jeho srdce.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Po zprávách z katolického světa uslyšíte úvahu k svatému třídenní, do kterého právě vstupujeme.

Při generální audienci, která se dnes konala v bazilice sv. Petra, papež Pavel mluvil o utrpení Krista, které pokračuje v jeho církvi. "Tyto dny církev rozjímá o Kristově utrpení; tato tajemství nevidí jen ve vztahu k osobě Božského Spasitele, ale též ve vztahu ke každému z nás: v každém z nás jako by obnovovala tajemným způsobem onu oběť Božího beránka, která je též blaženým zdrojem našeho štěstí, našeho vykoupení. Je pravda, že ^{po} koncilu zavlhla světem a církvi vlna radosti a optimismu, pokračoval sv. Otec potěšujícího a pozitivního křesťanství, křesťanství, které je přítelem života, lidí, pozemských hodnot, naší společnosti a našich dějin; koncil ale nezapomněl, že uprostřed křesťanství stojí kříž. I dnešní církev pokračuje je v Kristově utrpení; ^{Evangelium pokračuje do spat} a toto utrpení vystupuje navenek, když ~~říká~~ o něm káže; když hrdinný a velkomyslný příklad Kristův vede křesťany, aby šli v jeho šlépějích; když přijímáním svátostí věřící ^{na sobě opakuje smrt a zmrtvýchvstání Páně.} A nejen to: I dnes církev přímo trpí, ~~trpí~~ a prodlužuje Kristovo utrpení. "Církev trpí, protože nemá patřičnou svobodu (v tolika zemích světa). Trpí, protože tolik katolíků se jí stává nevěrnými; Trpí, protože tolik jejich ^{dětí, i těch vyvolených,} ~~trpí~~ kriticky proti ní povstává, jí odmítá poslušnost a chce zničit její vnitřní společenství, její instituce, její tradice a vnitřní soudržnost; povstávají proti její autoritě která je nenahraditelným principem pravdy, jednoty a lásky; odmítají přijmout její požadavky svatosti a oběti; církev trpí pro nevěrnost duchovních osob a řeholníků, a pro pohořšení, které dávají; křížují dnes církev ti, kdo jí působí toto utrpení. 2. Svatý Otec nakonec nabádal věřící, kteří přišli na audienci, aby neklesali na mysli: mají trpět a milovat s církví, s ní pracovat a doufat. - Zvláštní pozdrav platil některým skučinám přítomných, např. účastníkům schůzky evropských universitních studentů ujistil svou důvěrou v mladou generaci: mají hledět překonat minulé spory a spolu budovat pokojnou, bratrskou budoucnost v ovzduší vzájemné úcty a lásky. Svatý Otec vytvořil v USA novou církevní provincii pro katolické ^{rusínské} věřící východního obřadu s metropolitním sídlem ^{v munte} v Munhallu ve státě Pennsylvania a dvěma sufragánními biskupstvími v Passaiku a Parmě. Metropolitou v Munhallu byl jmenován dosavadní exarcha v Pittsburku mons. Štěpán Kocisko. ^{eucharistických} Novým předsedou stálého výboru pro konání mezinárodních sjezdů byl jmenován arc. z Baltimore kard. Shehan. Současně byl obnoven celý výbor; jsou v něm zástupci všech světadílů.

z novu
jsem
objeviti

ona

filosof
TR

Vikář sv. Otce pro římskou diecézi kard. dell'Acqua vyzval římské v říci, aby velkomyslným darem pomohli všem kdo jsou bez zaměstnání, aby i oni mohli v tyto dny prožívat radost a naději, která nám všem prýští z Krůstova zmrtvýchvstání.

Do Brazílie odjely v těchto dnech tři členky nedávno vzniklého sekulárního institutu: jsou to lékařka a dvě ošetřovatelky. Institut pracuje v závislosti na geronské společnosti od nejsvětějších srdcí, založením biskupem mons. Combonim, odtud jejich název "Komboniánské pomocnice". Mají za cíl přímou práci v misiích, ale též probouzet zájem o misie ve vlasti. Přijímají za své členky též nemocné ženy, které svým spolusestrám pomáhají modlitbou a pětmi. ~~Žijí~~ ^{Nežijí} v komunitách, ~~udržují~~ ^{vydržují} se svou prací a vzájemným stykem pravidelnými schůzkami a duchovními obnovami. Za tři měsíce existence institut má už 135 členek a 40 ~~čekanek~~ ^{čekatelek}.

..upozornujeme na pořady mimořádné příštích dnů: ve čtvrtek a v pátek vždy od 5. hodiny odpolední můžete sledovat liturgické obřady za přítomnosti sv. Otce; ~~obřady~~ ^{na Zelený čtvrtek} z baziliky sv. Jana v Lateráně a na Velký pátek od P. Marie Sněžné; na Bílou sobotu začínají tyto obřady v 6 hodin večer; závěrečnou velikonoční mši svatou bude celebrovat sv. Otec s několika kardinály biskupy a svatopetrskými kanovníky. Na Hod Boží velikonoční ^{od 11. hod.} vysíláme mši svatou, kterou Pavel VI. bude sloužit před průčelím baziliky, po ní z hlavního balkonu udělí slavné apoštolské požehnání urbi et orbi. Na Hod Boží a na velikonoční pondělí odpadají všechny pravidelné pořady; uslyšíte vždy od 7. hodiny večerní koncert duchovní hudby; na Hod Boží, Velikonoční kantátu od Jana Šebestiána Bacha, pak Igora Stravinského Žalmovou symfonii v provedení České filharmonie za řízení Karla Ančerla, a Honnegerovu ^{duho} oratorium Král David. Na velikonoční pondělí uslyšíte oratorium Svatá Ludmila od česk. Antonína Dvořáka zase v provedení České filharmonie, řídí dr. Václav Smetáč

Ve čtvrtek v 6 hodin večer 'In die primae' Mše sv. pro sv. Petra

Úvod k v. knize 'pohledy' Ad. Ludy z Prahy: 1. 1948

ústav pro studium
totalitních režimů

Žijeme ve zvláštní a podivné době - v době velkých a prudkých rozporů, které zasahují nejen naše společenské soužití, ale zneklidňují a zraňují i naši duši. Nezachráníme se, budeme-li si zamlčovat své ohrožení. Zdá se nám, že hrubé, syrové a cynické násilí se spirálovitě rozrůstá mezi národy i mezi jednotlivci. Nesmyslné zabíjení člověka člověkem nebere žádného konce. Ve všech světadílech doutnají válečná ohniště, která se v okamžiku mohou proměnit v ničivý požár. Člověk je denně ponižován a pokorován; prodáván a obráběn, zvěčňován a zraňován. Jeho smutek a úzkost se ztrácí v hluku výroby a spotřební rychlosti.

A přece nepřestáváme doufat a věřit v člověka. Nepřestáváme bránit člověka a jeho naději v lidštější a jasnější budoucnost. Stane se nejdnou i v tomto ptemnělém a násilném světě věcí, že jakoby zázrakem se rozhoří a zazáří prudké světlo bratrského lidství. Najdenou nás prodchne a prohřeje plamen pohotové a obětavé lásky. Zázrak je vždy něco nepravděpodobného, nevypočitatelného - něco co leží daleko za obzorem našich každodenních odhadů. Lidská duše najednou a znenadání proti všem zákonům a zvyklostem hmoty vyjeví svou skutečnou tvář, promluví o pravé potřebě člověka a postaví se po bok ohroženého, raněného umírajícího bratra. Stojíme opravdu před zázrakem: z lásky k životu dovede člověk i zemřít.

Jak se nezamyslet ^{v těchto dnech} právě dnes na Velký pátek nad tímto tajemstvím života a smrti v údělu člověka. ~~Velkopáteční~~ události ^{kteří si svůj život} shrnuje v sobě bolestné osudy všech lidí; dotýká se všech lidských příběhů, utrpení a ran. Ale snad právě dnešní člověk může pochopit její skutečný smysl, její nezanikající současnost a lidskou naléhavost. Dnešní člověk může porozumět tomu, že Kristův kříž nestojí jen za námi, v minulosti, ^{min} že je též před námi jako cíl naší denní budoucnosti, jako náš osudový ^{úkol} ~~úkol~~. A nejen porozumět ale i prožívat a uskutečňovat jeho ^v nejvladnější podstatu: na kříži svou smrtí Bůh se zastává poníženého a ohroženého člověka;

dává sám sebe za jeho spásu; přijímá smrt, aby člověk mohl žít, aby mohl zlomit vládu smrti, prolomit její temnou stěnu do věčnosti, do Božího srdce

Kristův kříž, který křesťané uctívají dnes na Velký pátek ve svých liturgických schromážděních, neznamená a nemůže nikdy znamenat kapitulaci před zákonem smrti a bolesti; neznamená a nemůže znamenat pro křesťana přijímat trpně tento rozvrácený hrůzný svět poznamenaný vládou smrti; znamená naopak pohotovou, bdělou a životodárnou lásku Boha k trpícímu, nevykoupěnému, smrtí ohroženému člověku; znamená vítězný vpád života do říše smrti.

Věřící křesťan nachází v Kristově kříži jistotu, že člověk není osamocen ve svém úsilí o lepší svobodnější život; že není sám ve svém boji za lidštější, nadějnější, světlejší svět už na této zemi a v tomto lidském čase. V Kristově kříži se opět sjednotil časný osud člověka s věčným údělem.

V kříži objevujeme i svůj křesťanský životní program pro každý den: prodlužovat Kristův vykupitelský čin do naší doby a do našich lidských příběhů; vnášet jeho světlou naději do potměných a úzkostí raněných duší dnešních lidí. Kristův kříž dokazuje jednou provždy, že se Bůh nesmířil s nespravedlností, která dusila a doposud dusí člověka; že se staví proti lživému řádu zla a beznaděje; že buduje na své oběti a na své tvořivé, spásné vykupitelské lásce nový řád, nové království, které je opravdu Boží a plně lidské. Je Boží, protože Bůh není vzdálenou, mlhavou a nemohoucí představou nýbrž vstoupil a vstupuje do dějin lidstva a do dějin každého člověka jako bratr, přítel, jako otevřené srdce, vždy pohotově zastat se člověka proti přesile zla a smrti. Z kříže se rodí též nové království plně lidské, protože z krve Kristovy se rodí nový člověk s lidštější tváří a s lidštější duší a otevřenějším srdcem pro bratra, který žije a putuje s snámi na této zemi a v tomto čase.

Vážení a milí přátelé, někteří z vás možná v přímém přenosu vatikánského rozhlasu sledovali obřady, které svatý Otec Pavel VI. konal v římské katedrále svatého Jana v Lateráně a spojili se tak v duchu s českými a slovenskými poutníky, kteří se tu dnes zvláště voroucně modlí a za celou vlast. Zmíníme se alespoň krátce o průběhu oslavy. Připojíme přehled zpráv z katolického světa a zakončíme projevem nejdůstojnějšího Otce kardinála Josefa Berana ke dni posvěcení kněžstva.

-ö-

V homilii svatý Otec komentoval význam eucharistické oběti, jejíž ustanovení si dnes připomínáme. Eucharistie je symbol lásky a jednoty. Ale právě tato jednota je v naší katolické Církvi dnes ohrožena - řekl svatý Otec. 'O jednotě se nyní mluví všude a při nejrůznějších příležitostech, v křesťanském světě pak zejména o jednotě v pluralismu různých vyznání. Ve spojitosti s ní se zdůrazňuje i obnova učení a svědomí Církve. Současně se však se všech stran ozývají i protesty proti hierarchické stavbě Církve a její autoritě. Pod záminkou svobody svědomí se vytvářejí rozličné zájmové skupiny, a tím vším je právě ona žádaná jednota těžce narušována. Dříve než přistoupíme ke svatému přijímání, měli bychom si tyto věci uvědomit. Nesvorností k jednotě nedospějeme. Prosme dnes Pána Ježíše, končil svatý Otec, aby dal své Církvi, aby se stále uchovávala a zdokonalovala ve své vlastní vnitřní jednotě, jak to vyžaduje Kristus.'

Další zprávy z katolického světa. /Str. 2/

Konec zpráv.-

Antifona in monte Oliveti / 2.část/ Ingegneri /XR 1686/ 225''

Mluví nejdůstojnější otec kardinál Josef Beran /reg. 4'35 ''

Ubi Caritas et Amor /1874/

Upozorňujeme, že zítra na Velký pátek večer v 5 hodin se svatý Otec zúčastní obřadů v chrámu Santa Maria Maggiore. Můžete je sledovat v přímém přenosu z baziliky na obvyklých vlnách Vatikánského rozhlasu se slovenským doprovodem.

Z Vatikánu: Sv. Otec sloužil dnes večer v římské patriarchální arcibazilice Lateránské mši sv. na paměť poslední večeře Páně. Před vchodem ho přivítali krátce před 5. hodinou vikař pro římskou diecézi kard. Dell'Acqua a kanovníci Lateránské kapituly. Při obřadech mu přisluhovali kardinálové Ferretto, Villot, a Fütstenberg a Felici a mons. Czapla. Po evangeliu umyl nohy 12 ministrantům z 6 římských farností. ~~a potom~~ podal Sv. přijímání členům papežské kaple a diplomatického sboru. Na konci mše sv. pak odnesl v procesí do kaple sv. Františka posvěcené hostie pro zítřejší sv. přijímání o Velkém pátku

Komise pro průzkum společnosti, rozvoje a míru, kterou nedávno vytvořila papežské komise "Justitia et pax" ve spolupráci se Světovou radou církví, obdržela včera v Ženevě ~~dvě částky~~ pro svou práci dvě částky, které dohromady obnášejí 440.000 dolarů. Dárci jsou mezinárodní fundace "Humanum" a severoamerická fundace "Ford". Tento obnos umožní uskutečnění prvního tříročního pracovního programu, jehož účelem bude koordinovat různé akce křesťanských církví na poli rozvoje, spravedlnosti a míru, hlavně v zemích tzv. "třetího světa"

Z Francie: Budoucí kardinál, pařížský arcibiskup mons. Marty, předsedal v minulých dnech v Lourdech ~~průběžně~~ ^{poutí} asi 2.000 pařížských dívek, tzv. "Bernadetek". Dívky vytvořily v Lourdech i několik studijních skupin, ve kterých se diskutovalo o různých duchovních námětech.

Poslední číslo ročníku "Oecumenica", vydávaného střediskem pro hospodářský průzkum Světové Lateránské federace se sídlem ve Štrasburku obsahuje články, které věnovali různí katoličtí, protestantští i pravoslavní theologové dominikánovi páteru Congarovi k jeho 65. narozeninám. Všechny pojednávají o ekumenickém dialogu mezi křesťany.

Z Polska: Asi 150 katolických misionářů, patřících k 7 různým řádům a kongregacím, odešlo v posledních 10 letech z vlasti do zámořských misí. Nejvíce z nich, 63, je členů Steylské misionářské kongregace. K celkovému uvedenému počtu řeholníků je třeba přidat i dva světské kněze, kteří odešli do misí v minulém roce a četné laické misionáře.

Radio Vaticana - na Zelený čtvrtek, 3. dubna 1969.

Moji drazí spolubratři! - Byl jsem vyzván, abych pronesl dnes v Zelený Čtvrtek několik slov k Vám, kněžím. Však je právě tento den dnem pro nás kněze mimořádně vzácným, neboť je to den proslední večeře Ježíšovy, při níž byla ustanovena skrze Mši sv. Nejsvětější Svátost Oltářní a bylo ustanoveno i naše Kněžství.

"Desiderio desideravi Paqua hoc manducare vobiscum"/Luk,15/. Velmi jsem toužil tohoto beránka ještě před svým utrpením s Vámi jísti. Tak začal Ježíš, když zasedl dnes za stůl s apoštoly, aby vyjádřil mimořádnost oné chvíle a sv. Lukáš přesně naznačuje, že po ukončení předepsané starozákonní večeře, vzal znovu chléb do svých rukou, učinil díky, lámal jej a dal jej apoštolům se slovy: Toto je Tělo mé, které se za vás vydává. To činite na mou památku. Podobně vzal i kalich a řekl: Tento kalich je nová úmluva potvrzená mou krví, která se za vás vylévá." Slovy "To činite na mou památku" dal i apoštolům a jejich nástupcům moc proměňovat chléb ve své Tělo a víno ve svou Krev. Tím ustanovil i Mši sv. i Kněžství naše. - Nezapomínejme! Velikost našeho kněžství je uplatňována vzhledem k Nejsvětější se projevuje i udílením ostatních svátostí, ale vrcholnost této velikosti našeho kněžství je uplatňována vzhledem k Nejsvětější Svátosti. Čím živější je víra naše ve skutečnou přítomnost Ježíšovu pod způsoby chleba a vína, tím početněji se rozvíjí i všechna činnost našeho kněžství. Pamatujme na to, až dnes budeme adorat Svátostného Spasitele uzavřeného ve svatostánku. Děkujme mu za milost svého kněžského povolání a s opravdovou lítostí odprošujme ho, jestliže bychom někdy opomenuli ho pozdravit, jak si zasluhuje, když jsme z kostela nebo kaple odcházele. - Odprosme ho i za naše spolubratry, jichž víra ve skutečnou přítomnost Ježíšovu je otřesena. Dostal jsem již několik dopisů z vlasti mé drahé, a i ze Sever. Ameriky, z Argentiny a Brasilie, kde zbožné duše s pláčem si stěžují, že jak mnozí kněží odbývají Mši sv. a že pak i jejich kněžský život je málo kněžský. Však již za života Ježíšova po eucharistické řeči jeho mnozí z učedníků odcházeli pohoršující se: "Tvrdá je řeč tato, kdo ji může poslouchati!"/Jan 6,61-62/. Obratme se s plnou vírou ke Svátostánku a potěšme svaté Srdce Páně, slovy, jež pronesl sv. Petr, když se Pán Ježíš ptal apoštolů: "Chcete i vy odejítí?" Ježíš nebyl ochoten slova svoje změnit, ani kdyby jej byli apoštolové opustili. Petr prohlásil: "Pane, ke komu půjdem? Ty máš slova života věčného a my jsme uvěřili a poznali, že Ty jsi Messiáš, Syn Boží!"/Jan 6,67-70/

Necht Svátostné Srdce Ježíšovo, bohatsvým svého požehnání provází mé upřímné otcovské požehnání. Amen.

Milí přátelé, přeji vám dobré odpoledne. V tomto odpoledním pořadu uslyšíte nejdříve přehled zpráv z Říma a z katolického světa. Bude následovat ~~velkopáteční~~ ^{velkého pátku} úvaha: Život a smrt ^{ve} kalvářském ^{mysteriu}, kterou ukočíme Kalvářii Renza Rosseliniho, v provedení orchestru Akademie sv. Cecilie a ²⁴ osobního řízení autorova. —

Z Vatikánu.: Včerejší velmi vážná slova, která svatý Otec Pavel VI. pronesl při své homilii v basilice sv. Jana v Lateráně, kde po prvé výslovně mluvil o nebezpečí rozkolu v lůně katolické Církvě, měla velký ohlas v denním tisku. Přinesli jsme vám hned včera večer stručný obsah jeho projevu .

Pro nás z toho plyne jen jedno: Sami stát věrně k svatému Otci a k jeho učitelskému úřadu - tak jak jste to dokázali za posledních dvaceti těžkých let. A za druhé: modlit se, mnoho se modlit a modlit se s důvěrou k Pánu za svatého Otce a na jeho úmysly: aby Církev v síle Ducha svatého se zachovávala a zdokonalovala ve své vlastní vnitřní jednotě. Jen tak se budou moci splnit naděje II. vatikánského koncilu a přiblíží se i chvíle, kdy se naplní touha Kristova srdce, které za to na kříži vykrvácelo: aby všichni byli jedno.

-:-

Upozorňujeme, že liturgické obřady Velkého pátku, kterých se dnes zúčastní svatý Otec v basilice Panny Marie Sněžné v 5 hodin odpoledne, budete moci sledovat při přímém přenosu z basiliky na obvyklých vlnách vatikánského rozhlasu - se slovenským komentářem. - Večer o půl deváté velkopáteční pořad pro naše nemocné, který budeme opakovat i na Bílou sobotu odpoledne.

-:-

Další zprávy z katolického světa. /str. 2/

Z Francie: Poslední číslo 'Decumenica', vydávaného střediskem pro hospodářský průzkum Světové Luteránské federace se sídlem ve Strassburgu, obsahuje články, které věnovali různí katoličtí, protestantští i pravoslavní theologové dominikánovi Páteru Congarovi k jeho 65. narozeninám. Všechny pojednávají o ekumenickém dialogu mezi křesťany.

Z Belgie: V Bruselu byl nedávno ustaven Spolek novinářů pracujících na poli náboženských informací. Nová organizace má výlučně profesijní povahu a sdružuje i pracovníky rozhlasové a televizní.

Z Itálie: Na universitě v Aquile byla poprvé předložena a obhajována doktorská práce z nového oboru - náboženského ^{Disertce} zeměpisu. Jejíž autorkou je studentka Giulia Cipollone, byla zkušební komisí jednomyslně schválena.

Z Mexika: Generál františkánů, páter Konstantin Koser odjede v příštím týdnu z Říma do Mexika, kde zahájí sjezd mexické řádové provincie. Při něm též projedná s mexickými františkány některá nejaktuálnější témata jako pokoncilní obnovu, františkánskou chůdoby, a dialog s mládeží.

Z ~~Říma~~ Afriky: Páter Evžen Dieste z misionářské kongregace Bílých Otců má snad největší misijní oblast na světě, totiž celou Saharu. Jako kaplan zaměstnanců petrolejářských společností, které těží naftu na Sahaře, je nucen soustavně objíždět všechny pracovní základny naftonosné oblasti, která se rozkládá hlavně v jv. ^{části} ~~západní~~ saharské pouště.

Vláda republiky Pobřeží Slonoviny rozhodla, aby stanice pro malomocné v Adzopé byla přeměněna na Národní ústav pro studium a léčení malomocenství. Ústav se bude věnovat jednak formaci specializovaných lékařů a ošetřovatelů, jednak hledání nových ochranných a léčebných metod. Finanční pomoc poskytly též Francie, Itálie, Kanada a Luxemburg.

Z Oceánie: V Nabale na ostrovech Fidži byly v poslední době zaznamenány významné pokroky v ekumenické spolupráci. Byly odtrhány nevraživost, nedůvěra a předsudky mezi různými vesnicemi, jejichž obyvatelé jsou buď katolíci nebo metodisté. Hlavním průkopníkem této ekumenické spolupráce je páter Shiffer z misionářské společnosti sv. Kolumbána pro zahraniční misie.

Z Kanady: Kanadská banka "Royal Bank of Canada" uděluje každoročně cenu 50.000 dolarů tomu, kdo dosáhl nejvýznamnějších úspěchů ~~xxx~~ v práci pro obecné blaho všeho lidstva. V letošním roce byla udělena bývalému monrealskému kard. Legérovi, který nyní misionářsky pracuje mezi malomocnými v Africe.

To byly naše zprávy. následuje úvaha: Život a smrt ve velkopátečním mysteriu.

Na Velký pátek, a o velikonocích vůbec, se spolu úzce prolínají dva protikladné pojmy: život a smrt. Ve srovnání s naším každodenním životem je zde však jeden podstatný rozdíl: zde ze smrti vzniká život a na to právě křesťané často zapomínají, že byli pokřtěni a vykoupeni Kristovou smrtí.

Ani poslední hodiny před smrtí nebylo Kristovi dopřáno klidu. Byl stále obklopen hlučícím, nenávidícím davem, který stále pokřikoval své "Crucifige" - "Ukřižuj". Od té doby se lidstvo příliš nezměnilo. S nenávisť naplněným davem, jenž je vždy připraven někoho odsoudit a odstranit, se můžeme poměrně snadno setkat i dnes, třebaže od Kristova ukřižování uběhla již téměř dvě tisíciletí a dnešní člověk se pokládá za mnohem civilizovanějšího. A co je ještě smutnější, ani sama církev, ve svém vnitřním životě, není tohoto zjevu zcela ušetřena. I zde se navzájem obviňují a kačeřují a tak se dosahuje opaku toho, co si přál poslední koncil a jeho iniciátor Jan XXIII., který chtěl dát církvi nový, lepší život a nikoliv smrt.

Zamyslíme-li se o velkém pátku nad tímto protokladem života a smrti, nesmíme však zapomenout na to nejdůležitější, co se tím chce vyjádřit: totiž, že smyslem a výsledkem toho všeho je nový život, tedy jakýsi druh dialektiky: v tomto boji protikladů nejen život vítězí, přemáhá smrt, nýbrž vychází nakonec z tohoto zápasu zdokonalen, lepší než byl předtím. A promyšleno z čistě náboženského hlediska: neposlušností jednoho se všichni lidé stali hříšnými a opět poslušností jednoho se všichni znovu stávají spravedlivými. S Adamem všichni umíráme a s Kristem znovu vstáváme z mrtvých. Až budeme slavít Kristovo vzkříšení je třeba si uvědomit, že zároveň slavíme i své vlastní. To pro nás může být velkou útěchou zvláště dnes, kdy, rozhlédneme-li se kolem sebe, vidíme málo veselých věcí, spíše naopak převažují zjevy smutné: různé válečné konflikty, hlad, bída a vzájemná nevráživost. Za takových okolností je nesnadné být optimistou. Tím může být nakonec vlastně jen křesťan, pochopí-li dobře smysl velikonočního tajemství, které ve své podstatě znamená právě vítězství dobra nad zlem, života nad smrtí.

Velký pátek je dnem smrti a smutku. Ale tím vše nekončí. Po smrti přijde vzkříšení a radost.

Milí přátelé, zveme vás k poslechu pořadu pro naše nemocné. Nejdříve uslyšíte přehled zpráv z Vatikánu. ~~z katolického světa~~. - Pak následuje antifona z temných hodiněk Sicut ovis ad occisionem od Iggegeriho, italského skladatele ze 16. století, ^{aj} několik myšlenek k rozjímání, které zakončíme strofou ze Stabat Mater od našeho Antonína Dvořáka.

Zprávy z Vatikánu: Sv. Otec se dnes ~~úžij~~ odpoledne účastnil velkopátečních obřadů v římské arcibazilice Panny Marie Sněžné. Při svém příjezdu byl u vchodu do baziliky ^(baziliky Panny Marie Sněžné) přivítán ^{arciknězem Confalonierem} a tamní kapitulou. Obřady začaly u papežského oltáře, kde Pavel VI. usedl na holou stolicí oděn ^{červeným papežským} v ruce ^{velebným} velebným pláštěm. Během liturgie ^{česky} kázal pater Ilarino da Milano, ^{apostolský} papežský kazatel, o utrpení, agonii a smrti Kristově. Zdůraznil, že právě toto jeho utrpení a smrt udržuje církev ve stavu utrpení a oběti, aby tím byl dán i smysl lidské bolesti a vykoupení z ní. Kristus zvěstoval lidem pravdu, spravedlnost, dobrotu a mír. Tato zvěst má osvobuzující moc a účinek i pro dnešní masy, různé mocenské a zájmové skupiny však dosud brání jejímu plnému uskutečnění. Církev se snaží pokáním a obětováním svého utrpení čelit současné přesile zla a hříchu. Spolu s ~~Kristem~~ s ukřižovaným Kristem miluje všechny lidi bez rozdílu, tj. ty kteří trpí i ty, kteří utrpení a bolest druhým působí. ^{Při obřadech odhalení sv. kříže} ~~V dalším průběhu obřadů, když~~ ~~card. Confalonieri~~ ~~sáhal~~ ~~ručku~~ ~~se~~ ~~zahaleného~~ ~~kříže~~ ~~s~~ ~~tělem~~ ~~s~~ ~~ukřižovaným~~ ~~Kristem,~~ sv. Otec odložil mitru, třikrát poklekl a políbil nohy ^{Ponem adoro kříž otatní.} Ukřižovaného. Obřady byly zakončeny sv. přijímáním, nejprve samotného papeže a po něm ~~cardinalů,~~ biskupů a ostatních církevních hodnostářů.

Dnes večer o čtvrt na deset Pavel VI. vykoná ^{hořkost} spolu s římskými věřícími a s poutníky, kteří přijeli na velikonoce do Říma ^{hořkost} pobožnost křížové cesty v Koloseu a na Palatinu, při níž během ~~ve~~ ^{ve} posledních zastavení sám ponese kříž. Připomínáme, že ^{skonal} Koloseum ~~zlikvidován~~ za pohanských římských císařů ^{skonal} mučednickou smrtí pro svou víru v Krista tisíce prvních křesťanů, kteří zde byli předhozeni dravým šelmám anebo různým způsobem umučeni.

ústav pro studium
totalitních režimů

Ingegneri: Sicut Ovis ad occisionem 2'51'' / /1685, A, 4./

Drazí nemocní,

Dnes o Velkém pátku jistě všichni uvažujete o Kristově utrpení a smrti. Sami dobře víte, co je to bolest a proto snad dovedete pochopit a ocenit různé fáze Kristova umučení lépe a hlouběji než ostatní. A těch fází bylo tolik a následovaly jedna za druhou. Byl zrazen Jidášem, zapřen sv. Petrem, nespravedlivě odsouzen Pilátem a rozvášněným davem, zbičován, trním korunován, poplíván, vysmíván, zpolíčkován, třikrát vyčerpán klesl pod křížem a ani ~~ne~~ přibitého na kříži ho nenechali klidně zemřít. Žíznicímu podali místo vody houbu s octem ~~a~~ ~~na~~ ~~z~~ ~~u~~ ~~m~~ a před jeho očima ~~se~~ netrpělivě ~~dělili~~ ^{losovali} o jeho oděv. Povšimně ~~te~~ ^{me} si, jak jsou zde navzájem smíšeny bolesti tělesné s duševními. Co ho asi více bolelo? Políček od surového vojáka, anebo zrada či zapření jeho nejvěrnějších? Rány bičem a nebo rouhání a volání "Ukřižuj" od jeho soukmenovců, které všechny tak miloval? Přibití hřeby na kříž, anebo snížení na úroveň sprostého zločince tím, že byl ukřižován společně s dvěma lupiči?

A jak na to vše Pán Ježíš reagoval? Ještě když visel na kříži, již úplně zemdlen, s hlavou skleslou na rameno, třebaže se mu do masa zarývalo ostré trní, ještě tehdy rty rozpukanými žízni a zkrvavenými od políček se modlil: "Otče, odpusť jim". A ~~lupič~~ ^{lupič} po své pravici, který v poslední hodině svého života plného zločinů projevils lítost, ihned slibuje ráj. Věčný ráj za několik málo slov lítosti! Snad se to někomu může zdát poněkud nespravedlivým. Jiní lidé si musí ráj zasloužit životem plným protivenství a utrpení a zde stačila jen jedna kající věta. I v tom je však skryt hluboký symbol a vlastně jedno z nejdůležitějších tajemství celého křesťanství. K pravé lásce, ke křesťanské lásce ke všem, bez rozdílu a bez ohledu na předešlé zásluhy či provinění, je možno dospět pouze utrpením, k takové lásce je třeba se probolet. Utrpení má tedy dvě stránky: jednak působí bolest, buď tělu anebo ^{našemu nitru} ~~o~~ ~~st~~ ~~u~~, jednak však zušlechťuje duši a dává vyšší pohled na celý život a jeho smysl. Uvažuje ^{me} ~~te~~ ^{me} -li o něm z tohoto hlediska, je ~~tedy~~ též velkým darem, který však není každému dopřán. I to přísloví: "Koho Bůh miluje, toho křížkem navštěvuje" má tedy svou hlubokou vnitřní pravdu. Milovat všechny lidi bez závisti a nenávisti je to nejkrásnější, čeho lze v životě dosáhnout. A k pochopení této pravdy máte vy nemocní blíže než ostatní. Rozhodně netrpíte nadarmo.

Dvořák: Stabat Mater 2B poslední část Fac ut ardeat cor meum /ca 5 min/

Z Itálie: Florentský arcibiskup kard. Florit zdůraznil o Zeleném čtvrtku při svém kázání nutnost opravdové jednoty v církevní komunitě, a to jak mezi diecézním klérem a biskupem, tak i mezi jednotlivými komunitami a obecnou universální církví. K tomu je především nezbytné, aby biskup, který má zvláště dnes velmi nesnadný úkol řídit celou diecézi, i jeho kněží, kteří ho zastupují v jednotlivých farnostech, byli jednotní ve svém smýšlení i ve svých konkrétních akcích. Nebude-li dbáno této zásady, dojde k hluboké roztžce v celé církvi. I v tomto ohledu musí být naším vzorem Kristus a jeho oběť na kříži.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

HAVAT (PCC) 5-4-69

Před několika okamžiky skončily obřady velikonočního bdění v bazilice sv. Petra; někteří z vás je možné sledovali u přijímačů, jistě i aše srdce se naplnilo radostí, když po skončení obřadů po epištole koncelebrované mše svaté přistoupil k hlavnímu koncelebrantovi, papeži Pavlovi, podjáhen a oznámil mu "radostnou zvěst", to je alleluja. Tuto radost a naději vám přeji k velikonočním svátkům; naději a důvěru, že Kristus vzkříšený Pán lidských dějin i životních osudů jednoho každého z nás, přes všechny stahující se mračna, navzdor našim slabostem, neúspěchům (si) buduje zde mezi námi své Boží království;

Poslechněte si úvahu k Velikonoční neděli: dp. dr. Karla Vrány

Zítř na Hod Boží odpadá jí všechny pravidelné pořady. V mimořádném pořadu můžete sledovat od 11. hodiny mši svatou, kterou Pavel VI. bude sloužit před průčelím baziliky, nebo v případě nepříznivého počasí, uvnitř baziliky u plavního oltáře. Po mši svaté Pavel VI. z balkonu baziliky pozdraví poutníky a uristy na svatopetrském náměstí a všechny, kdo jeho slova budou sledovat v rozhlase nbo televizi, a jim udělí slavné apoštolské požehnání urbi et orbi. Mši svatou i požehnání vysílá Eurovize. Večer, od 7. hodiny jak v neděli tak v pondělí, vysíláme koncert duchovní hudby: zítř v neděli Velikonoční kantáti od Jana Šebestiána Bacha, pak Igora Stravinského Žalмовou symfonií v provedení České filharmonie za řízení Karla Ančerla, a Honnegerova Krále Davida. Na velikonoční pondělí, zase v 7 hodin večer uslyšíte oratorium Svatá Ludmila od Antonína Dvořáka, zase v provedení České filharmonie, řídí dr. Václav Smetáček. Příští české vysílání v úterý oxpůl druhé odpoledne.

Zprávy z Vatikánu: Včera na Velký pátek sv. Otec byl přítomen liturgickým obřadům v bazilice P. Marie Sněžné. Po zpěvu pašíjí pronesl kázání papežský kazatel kapucín P. Hilarín z Milána: řekl mj. že církev pokračuje v utrpení a oběti, jako trpěl a se obětoval její zakladatel Kristus; i lidské bolesti má tak hondotu vypupitelskou. Třikrát padl Kristus pod křížem - a podobně i církev na své křížové cestě staletími padá pod tíží zloby, od níž má osvobodit a vykoupit lidi. Její víra v Krista ukřižovaného dává jejím biskupům, kněžím i věřícím sílu, aby milovali všechny lidi, kteří trpí, i ty, kteří jí utrpení působí, aby pro ně pracovala v ducho evangelia, aby se nenechala zastrašit nesnášenlivostí těch kdo

Zdravíme vás v prvním vysílání po velikonočních svátcích a přejeme alespoň dodatečně od vzkříšeného Krista pokoj, radost a naději. —

Jak ^{při slavnosti mši v roli velkého} slavil svátky svatý Otec? Radostné Aleluja zaznělo bazilikou sv. Petra už v sobotu večer: obřadům velikonočního bdění, které vykonal arcikněz baziliky kard. Pavel Marella, byl přítomen ^{in. P. P.} papež Pavel a on potom byl hlavním koncelebrantem při slavnostní mši svaté, která skončila po půl deváté, takže naše sobotní večerní vysílání odpadlo.

Na Hod Boží velikonoční Pavel VI. sloužil před polednem mši svatou před průčelím baziliky tváří do nádvoří, které se pozvolna zaplňovalo poutníky. Epištola byla čtena anglicky, evangelium francouzsky; prosby z modlitby věřících byly recitovány v pěti řečech: portugalsky za sv. Otce, španělsky za pokoj a svornost pro všechny lidi, německy za všechny kdo jsou pronásledováni a zbaveni velikonoční radosti, kdo trpí pro ^{svobodu a mír,} spravedlnost, svobodu a mír, slovensky za trpící a chudé a konečně ruský za ^{ty,} ~~ty,~~ ^{ty,} kdo ^{byli shromážděni na náměstí.} byli shromážděni na náměstí. v různých řečech byly také zpěvy. Při svatém přijímání Pavel VI. podal tělo Páně skupině věřících z Vietnamu.

Po mši svaté vystoupil na vnější balkon baziliky; krátkým proslovem pozdravil poutníky ^a ~~turisty~~ ^{na náměstí} a všechny kdo jeho slova sledovali v rozhlase a televizi a jim potom udělil slavné apoštolské požehnání. Přál všem radostné požehnané velikonoce; zdůraznil, že křesťanství nese lidem radost a štěstí třeba ^{žádá sílu a obět a je málo přístupné způsobu myšlení dnešního} ~~žádá sílu a obět a je málo přístupné způsobu myšlení dnešního~~ člověka, je v protikladu s ^{lehkým} ~~lehkým~~ omyslným, pudovým chápáním života.

Sv. Otec pokračoval: A přece....

Nakonec ještě přál radostné velikonoce v jedenácti řečech, také slovensky a vietnamsky, a pak udělil slavné požehnání Urbi et Orbi, m stu Římu a celé ~~praxi světa~~ mu světu.

Na Velký pátek....

Na shledanou u přijímačů o půl deváté večer.

ústav pro studium
totalitních režimů

2.
proti ní povstávají, aby přijala trpká slova svých dětí, kteří na ni žalují ji ponižují a ji opouštějí; od Krista má sílu podávat zadostučinění osobním utrpením za hříchy, viny a nedostatky všech.

na Palatín

Ve večerních hodinách se sv. Otec zúčastnil křížové cesty z Kolosea ke zříceninám římských paláců a náměstí, fór. Od oltáře na vyvýšenině proti Koloseu stoje sledoval prvních deset zastavení, třebaš padal mírný déšť. Od jedenáctého zastavení sám nesl kříž, tak se v Itálii modlí křížovou cestu. Po skončení modliteb u 14. zastavení pronesl krátký italský proslov k desetitisícům, kteří vytrvali třebaš se déšť zesiloval. Kristův kříž stále k sobě vábí věřící: Kristus stojí před námi v naprostém svém ponížení, poražený z lidského hlediska, v naprosto trpném stavu. Svou mocí nás stvořil, opakoval Pavel VI. slova sv. Augustina, svou slabostí, svým utrpením nás obnovil, vykoupil. A tak dal nám příklad: spasíme, zachráníme sebe, druhé a svět ne hmotnou silou, ne pomstou, násilím, válkou, ale zdánlivě pasivními ctnostmi evangelia: chudobou, nezištností, ne revolucí, ale zdánlivě bezbrannou silou slova, spravedlností, silou svobody, klanět se Bohu, vyznávat pravdu a sloužit bratřím, pokornou a silnou laskavostí, silou lásky, i za cenu vlastní obět, jedním slovem, svět zachráníme jen křížem. A sv. Otec tu připojil vztah ^{tinže za nás protil} kříže k míru; svou nevinou, ^{krev} ~~svou~~ z nás všech Kristus vytvořil bratry, on je ^{průvodce} pokoje mezi námi, píše sv. Pavel k Efeským; naše křížová cesta končí modlitbou za mír v naší duši, protože křížem jsme byli vykoupeni, modlitbou za mír ve světě, za jehož spásu Kristus dal svou krev; a zvláště se chceme modlit za ony národy a země, v nichž mír stále ještě není: za Vietnam, nám v duchu tak blízký, za Afriku, tak těžce zkoušenou nelítostným bratrovražedným bojem, za zemi která byla vlastní Ježíšovou - stále jsem ^{tam} v duchu, jí platí naše přání blaha a pokoje.

Ve Vatikáně byla dnes uveřejněna Instrukce státního sekretariátu; zjednodušují se: oděv, titulatura a znaky kardinálů, biskupů a prelátů. Instrukce patří do rámce reformy římské kurie a papežského doprovodu; vstupuje v platnost 13. dubna. U kardinálů a biskupů se odstraňuje např. malá kapuce, ~~rozhlas~~ límeček ^{límeček} zvaný mezzeta a pláštík mantelletta. tradiční

Několik tisíc poutníků kráčelo v Jeruzalémě v křížové cestě z místa, kde stála ^{tyrůž} Antonia, ~~na~~ baziliky Božího hrobu. Procesí se vinulo ulicemi v našem prostém pořádku; řada obchodníků podél cesty uzavřeli své krámy, třebaš se hlásí k jinému náboženskému vyznání.

87 4/69
Velikonoční rozhlasové poselství sv. Otce Pavla VI. /6. dubna 1969/ 121/ 2

Bratři, synové a dcery a přátelé, kteří nasloucháte,

Oznamujeme vám, že dnes je Hod Boží velikonoční. V biblickém, etymologickém smyslu velikonoce znamenají vysvobození. Vysvobození od trestu smrti, ~~jak~~ jako byl osbobozen Židovský národ v noci, aby se mohl vydat na svou dlouhou pouť z vyhnanství a otroctví do zaslíbené země. ~~Toto~~ ^{Ono} šťastné ~~vysvobození~~ ^o od vyhlazení za trest, je ~~všech~~ ^{našim} překladu Písma svatého nazváno výrazným slovem "pře~~stávk~~ ^{lití}", "přejití Páně" - ~~on~~ ^{Pán} ušetřil své věřící a je vede k novému cíli a k novému životu. Tato událost tvoří rozhodující okamžik dějin Židovského národa, a tento okamžik se stal symbolem pro novou úmluvu, kterou uzavřel Ježíš Kristus; On je náš "velikonoční Beránek" /1 Kor 5,7/, náš osvoboditel /2 Tim 1,9/ od otroctví hříchu /2 Tim 4,18/ a od věčné smrti; On je naše naděje, základ naší radosti.

Těší nás, že vám můžeme zvěstovat toto radostné velikonoční poselství. Přejeme vám požehnané a radostní velikonoční svátky, ale toto naše obvyklé blahopřání není jen konvenční, prázdnou frází. Radost je opravdovou součástí křesťanského dědictví. A je ~~je~~ ^{plným} právem, takže tvoří naše ~~pos-~~ ^{zá-}kladní, hlavní poselství. Naše evangelium hlásá štěstí; ve vánoční noci při příchodu Krista do světa ~~je~~ prozpěvovali toto evangelium andělé, Kristus je ~~oznamoval~~ ^{oznamoval} v Horském kázání - a dnes se ozývá jasnými zvuky v Božím lidu; je to radostná zvěst nslýchaného vítězství nad bolestí, nad hříchem, nad smrtí, kterého Kristus dosáhl pro sebe, jako "prvního z těch, kdo ~~žije~~ ^{žije} ~~žesnuli~~ ^{ke} /1 Kor 15,20/ spán~~em~~ ^{ku} smrti, který ale neměl být spánek definitivní. dosáhl ho však také pro nás.

Máme radost, že vám můžeme oznámit radostnou velikonoční zvěst.

Poskytuje se nám tak příležitost doplnit ^{Božího slova} úkol učitele, jak nás k tomu zavazuje náš úřad. Je to těžký a odpovědný ~~úkol~~ ^{úkol}, protože se týká pravd a odhaluje skutečnosti, které přesahují ~~okruh~~ ^{okruh} lidských zkušeností a logického rozumového myšlení. Už posluchači evangelia jednou řekli: "Tato řeč je tvrdá, kdo ji může naslouchat?" /Jan 6,61/. Křesťanské učení je dávné, často je vyjádřeno slovy, která nejsou všední, jsou málo přístupná myšlení způsobu dnešního člověka; ten jen namáhavě odhaluje ^{jak} v starých rčeních se skrývá věčný, a proto vždy aktuální a živý obsah. Je to učení namáhavé, je neustále v ~~ku~~ protikladu s lehkým a pudovým chápáním života,

8/4/69

124/3

to by se rádo přiodělo do povznášejícího roucha svobody, ale ve skutečnost: je jen nevázaností, která člověka ponižuje. Toto učení musí připomínat člověku jeho pravou důstojnost, že byl stvořen aby byl pánem nejen věcí, ale též sebe sama, že má na sobě odrazet ~~svět~~ ^{Boží obraz}, který Stvořitel na počátku do člověka vryl /Ž 4,7/; Naše učení musí hlásat bláznovství a pohoršení Kříže /viz 1 Kor 1,23/ a probouzet nové a hrdinné mravní energie uvnitř té křehké a líné lidské hliněné nádoby. A proto ~~je~~ často učení toto není populární, mnozí se na ně dívají jako na překonané, nepřístupné pro sluch moderního člověka, který je naproti tomu otevřen vábení sladkého smyslného života, bohatství, moci, soběstačnosti.

A přece, milovaní bratři a synové a dcery, a vy lidé plní starostí, k nimž přichází tento náš velikonoční hlas, naše poselství je pravé, hlásá radost. Křesťanství, opakujeme to, není lehké, ale šíří radost.

Šíří a přináší radost, ~~ne~~ takovou, která se projevuje zevnějšími a pomíjejícími formami, jež zná lidská radost a lidské štěstí - dnes kalené a soužené útokem proti všem^y, který vychází ze srdce lidí a dokazuje nedostatečnost, nestálost, nespravedlnost a křehkost lidského štěstí. Křesťanství přináší radost a štěstí pro nezdolné základy na nichž stojí; je to nekonečné štěstí Boží, které se šíří láskyplně na lidi a mezi nimi rozsévá své paprsky, svá znamení a své ~~průzory~~ ^{výzvy k} vyšší plnosti a které tluče na bránu lidského srdce /viz Zj 3,20/ jistým nevypověditelným napřirozeným společenstvím. Křesťan čerpá svou radost a své štěstí z celého díla spásy, které nám Bůh dal, aby nás osvobodil od našich nejtěžších ^{vnitřních} bolestí od našich hříchů, které jsou samy v sobě nevylečitelné; dílo spásy je nám sděleno, aby dalo pozitivní řešení všem věcem /Ř 8,28/, i těm nejvíce negativním, jako jsou bolest, chudoba, ^{námaha} ~~útrápa~~, zklamání a smrt.

Je jistě vhodné připomenout i v této chvíli, že dílo spásy, zaměřené k dnes k lidem na zemi, ale jednou k nebi, nechromuje ~~průzory~~ ^{průzory} pozemskou činnost, která buduje nový řád, v němž by člověk žil tak, jak to odpovídá jeho důstojnosti, v ovzduší pravé svobody, sociální spravedlnosti, svobodného bádání a hledání pravdy a vědění, v pílité práci, za spravedlivého rozdělení

totalitních režimů

v němž by svobodně mohl usilovat o větší a lepší poznání, v němž by se mohl oddávat pilné práci, v němž by byly spravedlivě rozděleny chléb a blaho byt, v němž by vládla upřímná a přátelská láska, stále se obnovující řád a mír; jedním slovem, v onom ovzduší radosti ze života, jak je hlásal sám Kristus jako ~~výskok~~ ~~xxx~~, že ~~xxxxx~~ člověk hledá v první řadě Boží království bezměrnou odměnu za to,

/viz enc. Immortale Dei Lva XIII. a past. konstituci Radost a naděje II. ^{konc.} /vat. /

A pro tato základy a pohnutky, bratři, máme podávat svědectví. Opakujeme vám proto s apoštolem Pavlem: "Radujte se vždycky v Pánu, opět pravím, radujte se" /Fil 4,4/. Radujte se, ne protože člověk po radosti a štěstí touží; ne protože na radost máte právo, jak to zvyšující se civilizace chce zaručit všem lidem; radujte se, protože je to vaší povinností, protože tak vzdáváte slávu Bohu; a dnes se radujte, protože slavíme nepopsatelnou událost, která se týká všech a všechny zahrnuje - je to ~~xxxxxxx~~ ^{Kristovo} zmrtvýchvstání.

Radujte se z této víry, z tohoto štěstí, nechť je také přinese vám! Radojte se z tohoto velikonočního hymnu na život, na život který neumírá a znovu povstává; na život, který i po své pozemské stránce je ozářen novou nadějí, který, jak jsme řekli, dodává mu odvalu i k těm nejvíce nesnadným podnikům a řeší i ty nejsložitější problémy.

Radostné ^{velikonoce} vám všem, členové katolické církve, která ~~ve víře~~ ~~xxxxxx~~ v zmrtvýchvstání má smysl své existence a v ní zdroj své duchovní radosti!

Radostné, ekumenické velikonoce přejeme všem bratřím křesťanům a všem národům.

Radostné velikonoce především vám, mladí, kteří toužíte po důvěře a po štěstí a kteří ze všech nejlépe pochopit poselství velikonoce, to je Kristův život a jeho plnost, a ~~xxxxxxx~~ ^{přijmout} je!

Radostné velikonoce vám, otcové a matky: ^k nesmrtelnému životu nabízíte plody své čisté lásky. ^R Šťastné velikonoce přejem i vám, kdo trpíte a jste chudí: ~~vám~~ jako ^{jako} první ~~xxxxxxx~~ ~~xxxxxxx~~, prohlásil Kristus za blahoslovené, šťastné, a ~~vám~~ vám má nabídnout svou službu a svou lásku, kdokoliv má srdce opravdu lidské a křesťanské.

Radostné ^(pte) velikonoce vám, kdo ^{pracujete,} ~~xxx~~ aby vám poskytl svou opravdovou útěchu /viz Mt 11,28/; radostné velikonoce vám, kdo ~~xxxxxxx~~ v politice jste činní; vítězná naděje tohoto dne vám má vlít moudrost, statečnost a důvěru, tak aby vašim přičiněním mír ve světě žil a byl obnoven.

Radostné velikonoce všem; a toto přání nechť je znamením, že se vám jednou dostane štěstí plynoucího z Kristova zmrtvýchvstání. Aleluja!

8/4/69

124/5

Práva: ONCO 5-4-69

Před několika okamžik, skončily obřady velikonočního bdění v bazilice sv. Petra; někteří z vás je možná sledovali u přijímačů, jistě i aše srdce se naplnilo radostí, když po skončení obřadů po epištole koncelebrované mše svaté přistoupil k hlavnímu koncelebrantovi, papeži Pavlovi, podjáhén a oznámil mu "radostnou zvěst", to je alleluja. Tuto radost a naději vám přeji k velikonočním svátkům; naději a důvěru, že Kristus vzkříšený Pán lidských dějin i životních osudů jednoho každého z nás, přes všechny stahující se mračna, navzdor našim slabostem, neúspěchům si buduje zde mezi námi své Boží království:

Poslechněte si ^{dp. dr. Karla Vrány} úvahu k Velikonoční neděli:

 Zítra na Hod Boží odpadají všechny pravidelné pořady. V mimořádném pořadu můžete sledovat od 11. hodiny mši svatou, kterou Pavel VI. bude sloužit před průčelím baziliky, nebo v případě nepříznivého počasí, uvnitř baziliky u hlavního oltáře. Po mši svaté Pavel VI. z balkonu baziliky pozdraví poutníky a uristy na svatopetrském náměstí a všechny, kdo jeho slova budou sledovat v rozhlase nbo televizi, a jim udělí slavné apoštolské požehnání urbi et orbi. Mši svatou i požehnání vysílá Eurovize. Večer, od 7. hodiny jak v neděli tak v pondělí, vysíláme koncert duchovní hudby: zítra v neděli Velikonoční kantáti od Jana Šebestiána Bacha, pak Igora Stravinského Žalmovou symfonií v provedení České filharmonie za řízení Karla Ančerla, a Honnegerova Krále Davida. Na velikonoční pondělí, zase v 7 hodin večer uslyšíte oratorium Svatá Ludmila od Antonína Dvořáka, zase v provedení České filharmonie, řídí dr. Václav Smetáček. Příští české vysílání v úterý o 8.00 druhé odpoledne.

Zprávy z Vatikánu: Včera na Velký pátek sv. Otec byl přítomen liturgickým obřadům v bazilice P. Marie Sněžné. Po zpěvu pašíjí pronesl kázání papežský kazatel kapucín P. Hilarín z Milána: řekl mj. že církev pokračuje v utrpení a oběti, jako trpěl a se obětoval její zakladatel Kristus; ~~XXXXXX~~ i lidská bolest má tak hondotu vypupitelskou. ~~Rpdyhkyjkyxjryjnyxjxjxjxjxjxjxj~~ Třikrát padl Kristus pod křížem - a podobně i církev na své křížové cestě staletími padá pod tíží zloby, od níž má osvobodit a vykoupit lidi. Její víra v Krist ukřižovaného dává jejím biskupům, kněžím i věřícím sílu, aby milovali všechny lidi, kteří trpí, i ty, kteří jí utrpení působí, aby pro ně pracovala v ducho evangelia, aby se nenechala zastrašit nesnášenlivostí těch kdo

8/4/69

proti ní povstávají, aby přijala trpká slova svých dětí, kteří na ni žalují ji ponižují a ji opáštějí; od Krista má sílu podávat zadostučinění osobním utrpením za hříchy, viny a nedostatky všech. na Palatin

Ve večerních hodinách se sv. Otec zúčastnil křížové cesty z Kolosea ke zřícením císařských paláců a římských náměstí, fór. Od oltáře na vyvýšenině proti Koloseu stoji sledoval prvních deset zastavení, třebaš padal mírný déšť. Od jedenáctého zastavení sám nesl kříž, tak se v Itálii modlí křížovou cestu. Po skončení modliteb u 14. zastavení pronesl krátký italský proslov k desetitisícům, kteří vytrvali třebaš se déšť zesiloval. Kristův kříž stále k sobě vábí věřící: Kristus stojí před námi v naprostém svém ponižení, poražený z lidského hlediska, v naprosto trpném stavu. Svou mocí nás stvořil, opakoval Pavel VI. slova sv. Augustina, svou slabostí, svým utrpením nás obnovil, vykoupil. A tak dal nám příklad: spasíme, zachráníme sebe, druhé a svět ne hmotnou silou, ne pomstou, násilím, válkou, ale zdánlivě pasivními ctnostmi evangelia: chudobou, nezištností, ne revolucí, ale zdánlivě bezbrannou silou slova, spravedlností, silou svobody, klanět se Bohu, vyznávat pravdu a sloužit bratřím, pokornou a silnou laskavostí, silou lásky, i za cenu vlastní obět, jedním slovem, svět zachráníme jen křížem. A sv. Otec tu připojil vztah kříže k míru; svou nevinou, ~~xxx~~ z nás všech Kristus vytvořil bratry, on je původce pokoje mezi námi, píše sv. Pavel k Efeským; naše křížová cesta končí modlitbou za mír v naší duši, protože křížem jsme byli vykoupeni, modlitbou za mír vesvětě, za jehož spásu Kristus dal svou krev; a zvláště se chceme modlit za ony národy a země, v nichž mír stále ještě není: za Vietnam, nám v duchu tak blízký, za Afriku, tak těžce zkoušenou nelítostným bratrovražedným bojem, za zemi která byla vlastní Ježíšovou - stále jsem ^{tam} v duchu, jí platí naše přání blaha a pokoje.

Ve Vatikáně byla dnes uveřejněna Instrukce státního sekretariátu; zjednodušují se: oděv, titulatura a znaky kardinála, biskupů a prelátů. Instrukce patří do rámce reformy římské kurie a papežského doprovodu; vstupuje v platnost 13. dubna. U kardinálů a biskupů se odstraňuje např. malá kapuce, ~~xxx~~ límeček ~~xx~~ zvaný nozzeta a plášť mantelleta. tradiční Několi tisíc poutníků kráčelo v Jeruzalémě v křížové cestě z místa, kde stála ~~xxx~~ tyrz Antonia, ~~xx~~ baziliky Božího hrobu. Procesí se vinulo ulicemi v na- v níž byl Kristus vyslýchán a odsouzen, až do prostém pořádku; řada obchodníků podél cesty uzavřeli své krámy, třebaš se hlásí k jinému náboženskému vyznání.

v pondělí washingtonský arcibiskup kard. O'Boyle byl hlavním koncelebrantem při mši svaté za duši bývalého presidenta Eisenhowera; kardinál Mše svatá byla sloužena v katedrále; kard. O'Boyle též pronesl vzpomínkové kázání. - spolu s arc. z Nového Yorku Terrencem Cookem se zúčastnil v odpoledních hodinách v katedrále e. iskopální církve pohřebních obřadů.

V Německu zemřel ve věku 79 let mons. Josef Schubert, který byl vysvěcen na biskupa 30. června 1950 a měl být apoštolským administrátorem arcibiskupství bukurešťského; nikdy se ale nemohl ujmout svého úřadu. Dlouhá léta byl vězněn a teprve nedávno ^{mu bylo dovoleno} odejít z Rumunska; 20. února ho přijal v soukromé audienci sv. Otec; při generální audienci 19. února se v přítomnosti věřících zmínil o jeho nezdolné věrnosti církvi a svaté Stolici, kterou osvědčil i utrpením.

Konec vysílání; na sledanou u přijímačů zítra v 11 hodin dopoledne pak v 7 hodin večer, v neděli i pondělí a o půl druhé v úterý.

8/2/196

RadioVaticana.cz
česká sekce vaticánského rozhlasu
ustav pro studium
totalitních režimů

15/1/19

Vážení a milí přátelé, přejeme vám Dobrý večer a po velikonoční přestávce vám dotatečně přejeme všem hojně milostí od vzkříšeného Krista, který pro nás zůstane za všech okolností a v každé situaci základem naděje pro časný i věčný život, naděje, která nikdy dosud nezklamala ty, kdo věřili celým srdcem a dali se do služby jeho království: spravedlnosti, pravdy a lásky. -

Dnešní pořad věnujeme zpravodajství z katolického světa a zvláštní poznámku událostem v holandské provincii Továryšstva Ježíšova, které měly v posledních dnech veliký ohlas ve světovém tisku a nebyly vždy ~~vhodně~~ ^{ani} věrně tlumočeny a správně hodnoceny.

-ö-

Příští úterý se vrátíme k našim ~~úterým~~ náboženským besedám a vdp. Špidlík bude pokračovat ve svých věroučných úvahách: ~~Příští úterý~~ bude mluvit o tajemství Vykoupení. - Zítřejší, ~~ve~~ ve středu: odpoledne o půl druhé zvláštní pořad, především pro kněze. - Večer o půl deváté aktuality z Vatikánu a z katolického světa. - Ve čtvrtek večer v pořadu Pokoncilové aktuality: Kateřina Doherty k dnešní kněžské problematice. - V sobotu večer budeme pokračovat v seriálu O křesťanské výchově v rodině. Dosaďované úvahy, které jsme vysílali před velikonočními, měly velký ohlas v řadách posluchačů, ačkoliv pojednávaly jen o obecných základních ~~základních~~ problémech. Nejbližší dvě kapitoly jsou věnovány prvnímu roku dítěte a budou zajímat zvláště mladé křesťanské manžele.

-ö-

Všechny vás bude zajímat přehledná zpráva: Jak se slavily velikonoce v Římě a jinde ve světě.

Ve Vatikánu: str. 2

■ Římě a jinde na světě. /str.2/

Následuje Poznámka: Generál Továryšstva Ježíšova a holandská řádová provincie.

To byla příležitostná poznámka: Generál Jesuitů a holandská řádová provincie. - Připojujeme další zprávy z katolického světa.

Vatikán: Ve svém tradičním velikonočním poselství světu sv. Otec zdůraznil některé stránky učení evangelia. "Je to učení nesnadné" řekl - neboť jeho předmětem je skutečnost a pravda, které přesahují společnou lidskou smyslovou zkušenost. "Je to učení přísné, neboť často je v rozporu s příliš volnými a instinktivními zvyky a mravy, skrývajícími se pod pláštíkem svobody. Člověk však naopak musí v sobě obražet obraz Boží k němuž byl stvořen. "A je to učení často nepopulární" - dodal Pavel VI. Mnozí je prohlašují za překonané, neboť moderní člověk popřává sluchu spíše lákání smyslového života, bohatství, moci a soběstačnosti.

Přesto však křesťanské učení je založeno na nevyvratitelných důvodech a přináší lidem štěstí. Mezi nimi je i historie spásy, která nás vysvobozuje z našich nejvážnějších a nevyléčitelných vnitřních béd. Nijak neparalyzuje časný pozemský řád, naopak, člověk má plně užívat všech výhod a vymožeností na něž má právo, tj. má mít radost ze života, jak to chtěl sám Kristus. Závěrem sv. Otec vyzval věřící, aby žili šťastně ve své víře a popřál všem šťastné velikonoční svátky.

Předtím sloužil mši sv. před průčelím svatopetrské baziliky. Přišlo na ni takové množství věřících, že úplně zaplnili celé svatopetrské náměstí. Samořná mše sv. byla ^{sloužena} ~~říděna~~ latinsky, epištola byla čtena anglicky a evangelium francouzsky. Sv. Otec osobně podal sv. přijímání zástupcům poutníků - 6 ženám a 4 mužům. Po mši sv. pak vyšel na vnější loggii, odkud pronesl svůj projev a udělil požehnání "Urbi et orbi".

V Římě a jinak ve světě 96 let!
Letošní velikonoční svátky byly důstojně oslaveny ~~na celém světě~~. V Římě Kardinál vikář Dell'Acqua sloužil na Boží Hod mši sv. pro těstence v městské ^vznici "Regina Coeli". Ve své promluvě k nim zdůraznil, že i oni se mohou podílet na všobecné radosti církve nad radostnou velikonoční událostí Kristova zmrtvýchvstání, kterým byl svět vysvobozen.

V Paříži sloužil slavnou mši sv. tamní arcibiskup a budoucí kard. mons. Marty v katedrále Notre Dame. Při kázání prohlásil, že víra v Kristovo vzkříšení má být základem stanoviska křesťanů vůči problémům dnešního světa a jejich řešení.

V Polsku byly velikonoce charakterizovány rozsáhlou účastí věřících na liturgických obřadech. Ve Varšavě sloužil pontifikální mši sv. o Božím Hodu kard. Wyszynski.

Z Cařihradu zaslal ekumenický patriarcha Athenagoras poselství všem křesťanům východního i západního obřadu, v němž vyjadřuje své přání, aby v budoucnu byly velikonoce společně slaveny v tutéž neděli všemi církvemi.

Ἰερουσαλήμ V Jeruzalémě několik tisíc poutníků kráčelo při křížové cestě z místa, kde stávala tvrz Antonia, do baziliky Božino hrobu. Procesí se vinulo ulicemi v naprostém pořádku; řada obchodníků podél cesty uzavřela své krámy, třebaže se hlásí k jinému vyznání. +

Z Francie: Známy teolog a budoucí kardinál páter Danielou, člen Tovaryšstva Ježíšova, obdržel 19. dubna v Paříži biskupské svěcení od tamního arcibiskupa mons. Martyho, rovněž budoucího kardinála. Třetím francouzským biskupem, který byl nedávno jmenován kardinálem je remešský arcibiskup mons. Gouyon.

Z Kanady: 6 mužských i ženských misionářských institucí uspořádalo společně v zemi dvě misionářské výstavy. První z nich, nazvaná "Expo-Missi" objasňuje návštěvníkům současnou situaci církve v Africe, Azii a Latinské Americe. Každá z pořádajících institucí dala k dispozici 2 své členy, kteří střídavě na výstavě slouží jako průvodci. Druhá výstava byla pojmenována "Homme déchiré" /Rozervaný člověk/ a dokazuje na 20 velkých výstavních plakátech, jejichž autory jsou studenti ~~Ríjýchxvixk~~ misionářské kongregace Bílých Otců, jednak duševní muka lidí, kteří se vzdělili od Boha, jednak fyzické strádání těch, kteří trpí hladem.

Ze Středního Východu: Papežský nuncius v Kuwaitu, mons. Alibrandi předložil v neděli své pověřovací listiny šejkovi Sabah al Salem Al Sabahovi. Ceremonie se účastnili i kuwaitský minist zahraničí a další členové vlády. Mons. Alibrandi je ve stejné funkci akreditován i u libanonské vlády.

ústav pro studium
totalitních režimů

Generalát Tovaryšstva Ježíšova zveřejnil dnes text dopisu, který adresoval generál řádu páter Arrupe 5. dubna jezuitům holandské provincie. ^{Patř} ~~Přitom generálát podává i některá~~ vysvětlení o okolnostech, které měly za následek, že páter Huub Oosterhuis a Ton van der Stap ^{zli vyřknou} vystoupili z řádu, kterážto událost ^{měla} ~~maximálně~~ v minulých týdnech široký ohlas i v tisku.

26. ledna t.r. páter Oosterhuis pronesl v Amsterdamě některá prohlášení, která vyvolala ozvěnu v novinách a přiměla generála řádu, že mu napsal 5. února, aby tato prohlášení veřejně odvolal, a motivy vysvětlil celé holandské řádové provincii. V následujícím měsíci páterové Oosterhuis a van der Stap měli rozhovor s generálem, který je přijal 23. a 26. března ať jako nejlepší řešení celého ^{čím méně} případu, aby vystoupili z řádu. Oba dva prohlásili, že návrh přijímají.

Několik dní potom holandský provinciál páter Hermans, po obdržení oficiální listiny, kterou měli oba vystupující řeholníci podepsat, prohlásil, že nepovažuje důvody uvedené pro toto řešení za dostatečně jasné a žádal generála řádu, aby mu celý případ lépe objasnil, i proto, že přetím se s ním ^{o tom} ~~nikdy~~ neporadil. 4. a 5. dubna došlo k dvěma rozhovorům a při nich bylo znovu potvrzeno rozhodnutí, aby páterům Oosterhuisovi a van der Stapovi bylo navrženo podepsat úřední dokument, že vystupují z Tovaryšstva.

Tentýž den, 5. dubna, generál řádu, páter Arrupe zaslal všem holandským jezuitům list, v němž vysvětlil důvody, proč tito dva řeholníci byli vyloučeni. Nepatřili k řádu - stojí v dopise mezi jiným - protože nesdíleli ducha, který je vyjádřen v řádových konstitucích až po ~~poslední~~ dekrety poslední generální kongregace. S tímto názorem souhlasili i dva jmenovaní páteři.

Generál řádu dále pak zdůrazňuje v dopisu, že ^{mož} ~~navzdory~~ všemu zdání, k uvedenému rozhodnutí došlo až po dlouhé ^{úvaze} přípravě, a znovu ubezpečuje, že tím nechce nijak brzdit ~~dynamismus a~~ ^{apáktu} ~~apáktu~~ a vynalézavost v apoštolátě, které jsou charakteristické pro holandskou řádovou provincii. "Naopak" - píše - chci, aby působily ještě účinněji zdravé a čínorodé síly, které se projevily při koncilu, poslední generální řádové kongregaci a v Holandské pastorační radě. Připojují pouze, že tento zdravý dynamismus, je možný jedině tehdy, vedeme-li intenzivní duchovní život,

a nezapomínáme se modlit a žije-li opravdu Kristus v našem nitru.⁴

Generál řádu dále prohlašuje, že jejich vyloučení ^(Council from the Council) neznámá, že by chtěl soudit jejich osobní rozhodnutí, k němuž dospěli ve svém svědomí a rovněž že tím nechce zneužívat jejich celkovou práci. "Naopak; - praví - chovám hluboký obdiv k mnohému z toho, co dokázali uskutečnit a děkuji jim za to". Ostatně, posouzení toho, co se ^{stalo} v universitní ~~fa~~čnosti, z teologického a pastoračního hlediska, je především úkolem příslušné církevní autority.

Dopis generála Tovaryšstva končí výzvou ke všem holandským spolupratřím, aby "v jednotě s příslušnými biskupy usilovali i nadále hledat nové formy apoštolátu a duchovního života přiměřené současné době, a aby se jejich prostřednictvím snažili přivést mnoho lidí k Bohu".

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Důstojní pánové, milí spolubratři, v dnešním odpoledním pořadí jsme pro vás připravili: Zprávy z církevního života. ~~o čem píše~~ ~~poslední čísla některých francouzských a belgických náboženských časopisů.~~ - Poznámky: Nová ústava pravoslavné řecké církve. - ~~A~~ ^{- Liturgická slova} schema pro liturgii slova na Bílou neděli od Pavla Skály.-

Z Francie: Poslední číslo Informations Catholiques internationales přináší článek o francouzské misi a táže se, zda bude možné mít ve Francii mezidiecéšní misijní klerus. - Mission de France- Francouzská misie byla založena shromážděním francouzských kardinálů a arcibiskupů roku 1942 a svěřena zvláštní ochraně kardinála Suharda. Prošla řadou těžkých krizí a roku 1954 dostala od Pia XII. zvláštní kanonický statut. Dnes má 400 kněží rozdělených do 82 skupin. Z těch působí 69 pracovních skupin ve 40 diecésích francouzských a 13 skupin pracuje ve třetím světě v 9 různých diecésích. Tito poslední žijí ve velmi různých prostředích: jedna třetina mezi dělníky, asi čtvrtina mezi zemědělským obyvatelstvem a 35 kněží je na nejrůznějších pracovištích od nemocnic až po vědecký výzkum. 23 kněží pracuje v severní Africe, 12 v Africe západní, 9 v latinské Americe, 100 je plně zaměstnáno v některém ze světských oborů, 160 pracuje jen zčásti. Francouzská misie má svůj vlastní seminář ve Fontenay-sous-Bois u Paříže. Letos tam je 68 seminaristů a bude vysvěceno 11 nových kněží.

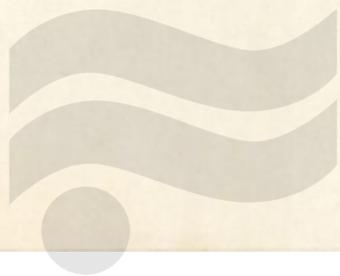
Luzern. - Začátkem března se konal důležitý pracovní kongres o krizi kněžských povolání ve Švýcarsku. Předsedal sám prefekt kongregace pro katolickou výchovu, do jejíž kompetence spadají semináře a katolické university. Sešli se tam delegáti různých biskupských konferencí evropských a pozorovatelé ze Spojených států, Kanady a Jižní Ameriky. Bylo rozhodnuto studovat příčiny obecného poklesu kněžských povolání. Podle svědectví zástupců Španělska, Holandska a Rakouska by se hlavní příčiny daly shrnout do těchto čtyř bodů: Nejistota anebo krize víry mezi věřícími. - Mezi mládeží obavy před celoživotními závazky, zvláště před celibátem. - Průprava v seminářích neodpovídá vždy aktuálním potřebám dneška. - Pojem kněžství bývá často omezen jen na funkce liturgické. - Kongresisté souhlasně si přáli, aby problém kněžských povolání byl projednán na sympoziu

evropských biskupů. které se bude konat v červenci v Churu ve Švýcarsku a na podzimní biskupské synodě^m v Římě, kde se sejdou předsedové biskupských konferencí z celého světa.

Z Peru.- Lidský arcibiskup Juan Landazuri Ricketts má 55 let a uchoval si mladistvého ducha dvaceti pěti let, kdy se zvolil život franiškánské chudoby. Opustil bohatou rezidenční čtvrť a bydlí v lidové městské čtvrti v obyčejném domě. Vysvětlil svůj důvod ke změně v televizi a poukázal přitom, že ho k tomu přivedlo vědomí o nutnosti ukázat v pastoraci novou tvář Církve a sám chce k tomu připojit i své osobní svědectví.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

+ Nová ústava pravoslavné řecké církve

Začátkem tohoto roku vypracovala nynější vojenská řecká vláda novou ústavu pro řeckou pravoslavnou církev. Dokument byl sestaven za spolupráce s jejím současným primasem, athénským arcibiskupem Jeronýnem. Příslušná biskupská konference však nebyla vyzvána, aby vyjádřila své mínění a zaujala k nové chartě své stanovisko.

Nová ústava omezuje dosavadní poměrně četná práva tzv. "hierarchie", tj. shromáždění pravoslavných řeckých biskupů a zdůrazňuje ústřední zákonodárnou moc athénského primasa, dochází tedy k podstatné centralizaci veškeré moci v jedné ruce. Přitom se však církev stává mnohem závislejší na státu, než tomu bylo dříve a ztrácí značnou část své předešlé autonomie.

Uvedeme jen některé zajímavé podrobnosti z nové ústavy. Pro každou diecézní synodu, neboli správní orgán, je ustanoven vedle zástupců kléru i laický člen, který má na starosti hlavně finanční otázky, spolupracuje však i při sestavování kandidátních listin nových biskupů. Předtím měla k volbě nového biskupa právo jen tzv. biskupská rada, složená výhradně z církevních osob. Dosavadní tzv. "hierarchie", tj. nejvyšší církevní správní orgán, je na tři roky suspendována a místo ní zřízena tzv. "Stálá svatá Synoda", která sestává z deseti biskupů, kteří jsou přímo jmenováni, kdežto dříve se v hierarchii pravidelně střídali všichni biskupové. Athénský arcibiskup bude v budoucnu přímo jmenován ministerskou radou a biskupové mají pouze právo předložit vládě tři kandidáty. Všichni biskupové byli o nové ústavě zpraveni úředním vyrozuměním již jako o hotové věci. 22 biskupů bylo zároveň zbaveno svého úřadu, neboť nová ústava likviduje všechna biskupství,

ustav pro studium
totalitních režimů

Dominica in Albis

Sledujeme-li pozorně události evangelia po Kristově zmrtvýchvstání, můžeme pozorovat dva příznačné rysy - jednak se Kristus setkává s apoštoly v ovzduší, z kterého je patrna naléhavá potřeba, aby uvěřili až do hlubin svých bytostí v jeho zmrtvýchvstání - událost dnešního evangelia týkající se apoštola Tomáše to potvrzuje - druhým pozoruhodným rysem je okolnost, že až na nepatrné vyjímky se zmrtvýchvstalý Kristus vyhýbá setkání s větším množstvím lidí, ačkoliv do své smrti taková setkání byla pravidelná a velmi častá.

Naléhavosti setkávání s apoštoly Kristova po zmrtvýchvstání lze patrně lépe porozumět v širší souvislosti díla vykoupení - Kristus totiž nesporně viděl v apoštolech nejen první a bezprostřední hlasatele radostné zvěsti, a tedy především jeho zmrtvýchvstání, ale i nejdůležitější spolupracovníky v díle služby všem lidem - služby, která právě vyplývala z jeho zmrtvýchvstání, které je jeho vítězstvím nad smrtí, a proto základem víry - na tuto skutečnost naráží sv.Pavel slovy: "Nevstal-li však Kristus z mrtvých, marné je naše kázání, marná i vaše víra" /1.Kor. 15,14/ - jestliže Kristova smrt byla projevem Kristovy služby lidem, pak i jeho zmrtvýchvstání - jádrem této služby je osvobození, které přináší víra v Kristovo zmrtvýchvstání - vítězství víry, které přemáhá svět, jak říká v dnešním čtení sv.Jan - ne vítězství v pozemských rozměrech, nýbrž vítězství, kterým se vstupuje do Božích skutečností již zde na zemi, byť jenom "mlhavě a v záhadě", ale otevírá cestu k tomu, aby chom jednou "patřili tváří v tvář."

V této souvislosti se může zdát, že snad Kristus měl podobným způsobem se stát služebníkem co největšímu množství lidí a nikoliv hloučku apoštolů - jakoby svou zdrženlivostí oslabil možnost víry u ostatních - avšak opak je pravdou - Kristu totiž mnoho záleželo na tom, aby zachoval co největší prostor všem lidem pro úkon skutečné víry - ta je v jeho očích něčím tak velikým, že říká v dnešním evangeliu Tomášovi "...blahoslavení, kteří neviděli a uvěřili!" - víra není poznání na podkladě průkazných důkazů, nýbrž zůstane vždycky úkonem, ve kterém spíše uvěříme někomu než něčemu - proto není pouze dílem člověka, nýbrž bývá dovršena a dotvořena Bohem jako nadpřirozená ctnost a proto také je tak úzce spojena s nadějí a hlavně láskou - a právě o lásku šlo Kristu svrchovaným způsobem,

neboť "nyní trvají: víra, naděje, láska, tyto tři; ale největší z nich je láska" - proto jenom ten v pravdě uvěřil a přemohl svět, kdo začal především milovat.

Mluví-li konstituce 2.vatikánského koncilu "O Církvi v dnešním světě" především s posice služby, kterou Církev chce uskutečnit vůči světu, pak nutno chápat, že je to především služba víry, kterou přináší, protože přináší radostnou zvěst Krista ukřižovaného a zmrtvýchvstalého - chce lidstvo učinit blahoslaveným pro úkon víry, neboť "blahoslavení, kteří neviděli a uvěřili!"

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

RaVat CECO 9-4-69

Ha jeho prostřednictvím - stále aktivní.

Po zprávách z katolického světa uslyšíte aktualitu Skutky apoštolů na televizní obrazovce.

Jedním z těchto tajemství je úrůdek vykoupil

Dnešní generální audiencí byla první po velikonočních svátcích. Zúčastnily se jí také dvě skupiny poutníků a turistů z ČSR: jedna z Pustiměři u Vyškova a druhá z Košic. Svätý Otec je pozdravil krátkým proslovem. Italsky a pak souhrnně v hlavních světových řečech mluvil o velikonočním tajemství. Tajemstvím, řekl úvodem, rozumíme tajnou věc, skrytou pravdu; ^{ve smyslu nadpřiro-} ~~vykoupil vykoupil vykoupil~~ zeném je to Boží úrůdek pro nás nepochopitelný, po staletí skrytý u Boha a pak v příslušný čas odhalený ~~skrytý~~ ^{skrytý} v Kristu. Toto tajemství nazýváme velikonočním, protože ^{ono} ~~onen~~ Boží ^{udělo} ~~úrůdek~~ se uskutečnilo prostřednictvím Kristova paschatu, přejití: utrpením a smrtí ke zmrtvýchvstání, a si ho připomínáme a mezi sebou obnovujeme při eucharistické oběti; eucharistie, utrpení a zmrtvýchvstání patří k sobě, jako pascha, přejití, ^{které o velikonočních} ~~vykoupil vykoupil vykoupil~~ vykonal Kristus a tak nás vykoupil. Velikonoční tajemství je tedy vrcholný bod dějin, pokračoval sv. Otec: zde je střed lidských událostí osudů lidstva; v něm se soustřeďuje celé vyprávění dějin spásy, jako v hodině, na kterou Kristus čekal; je to souhrn celé náboženské nauky: Kristovou obětí se nám dostalo smíření s Bohem a byli jsme ospravedlněni. Právem tedy velikonoce mají první místo v liturgickém a duchovním kalendáři; z tajemství velikonočního přímo prýští ^{est} svátosti ~~svátosti~~ a eucharistie, naše vrcholné; ~~svátosti~~ až do 4. století velikonoce byly prakticky jediným svátkem, každá neděle byla ^{připomínka} ~~svátostí~~ velikonoce a zmrtvýchvstání. Svätý Otec nakonec zval věřící, aby si byli vědomi významu velikonočního tajemství a je prožívali: není to jen připomínka dávné události, po každé znovu prožíváme smrt a vzkříšení Páně, podílíme se na jejích zásluhách a vstupujeme do společenství s ním, s ním umíráme, abychom s ním povstávali a jednou definitivně povstali k novému oslavenému životu. Kristus a jeho velikonoční tajemství je stále s námi, jak říkal Kierkegaard, je současné, patří každé době, i naší.

Skupinu ^{poutníků} ~~skupinu~~ z Pustiměři a Košic Pavel VI. pozdravil spolu s poutníky ze Slovinska ^{závěrem skupin italských} ~~skupin~~, Právil k nim:

S radostí vítám vás, milovaní synové a dcery, kteří jste přišli z Moravy na pouť, abyste uctili místa památná mučednickou smrtí sv. Petra, svědka Kristova zmrtvýchvstání. Kéž vaše víra je vždy silná a pevná; vaše naděje klidná a plná důvěry, vaše láska ~~plná~~ plná ohně a touhy projevit se činy; pak křesťanské velikonoce bude vždy pro vás a pro vaše rodiny zdrojem pravé radosti a trvanlivého míru. *Ať vám je vše dobře, milovaní, s Bohem.*

white on black paper. (Karl) ...
...
(by mistake C2)

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Ještě před generální audiencí Pavel VI. přijal 350 belgických vojáků a důstojníků, účastníků ~~vojny~~ ^{spolu} ponti do Říma. Na římských posvátných místech se mají modlit za mír ~~ve světě~~, nejen ve své vlasti ale v celém světě. I on se v této modlitbě spojuje s nimi. Základem míru ve světě je láska bliženská ona je též důkazem naší pravosti lásky k Bohu.

Prostřednictvím státního sekretáře kard. Cicognaniho sv. Otec poslal telegram apoštolskému nunciovi ve Švýcarsku; jménem sv. Otce má vyjádřit celému Švýcarsku soustrast k tragickému výbuchu v továrně na třaskaviny v Dottikonu.

Ve Vatikáně bylo uveřejněno, jakým způsobem se bude konat konsistoř, při ní sv. Otec bude jmenovat 34 nových kardinálů. Konsistoř je svolána na 28. duben Dva dny potom sv. Otec v ~~šestnácti~~ ^{Sixtinské kapli} odevzdá novým kardinálům biret jako odznak jejich hodnosti; 1. května v rámci mše svaté, kterou bude koncebrova ve svatopetrské bazilice s novými kardinály, Pavel VI. jim odevzdá kardinálský prsten.

V římské oratoři sv. Filipa Neri tyto dny vzpoměnou dvou velkých pracovníků za ~~uzájemné porozumění~~ ^{vzájemné porozumění} mezi křesťanskými církvemi. ~~Dnes~~ ^{ve středu večer} byla vzpomínka na kardinála Beu; promluvili podsekretář v sekretariátu pro jednotu křesťanů mons. Arrighi a předseda Italské federace evangelických církví a Italské metodistické církve prof. Mario Sbaffi. *V sobotu 23. 4. 1965*

Velikonoční pozdrav - to byl název akce rakouské katolické a evangelické mládeže, rakouských katolických ~~skautů~~ ^{skautů} a skautek. Rozdali asi milion kytiček spolu s lístkem, na němž vybízeli veřejnost, aby se nimi podílela na velikonoční radosti. Rozdávali na silnicích, před kostely, v autobusech a při návštěvách u ~~starších lidí~~ ^{kytičky nemocných lidí}. *Na Klauzuru*

30. března oslavili na ostrově Sao Tomé prvního výročí tzv. vzdušného mostu do Biafry. Bylo vykonáno víc než 1900 letů, především v noci a trpícímu obyvatelstvu bylo zavezeno přes 20 000 tun potravin a léků. Oslavu tvořila koncebrovaná mše svatá iraského misionáře P. Antonína Byrna, který most řídí, spolu s kněžími, kteří mu pomáhají; na mši svatou přišlo ~~mnoho~~ ^{mnoho} lidí. *u tankovacích stanic*

Novým prefektem papežského paláce byl jmenován francouzský biskup mons. Jacques Martin, který pracuje ve státním sekretariátě; je nástupcem mons. Nasalli Rocca da Corneliano, který bude 28. dubna jmenován kardinálem. Úkolem prefekta papežského paláce je připravovat audience, papežské ceremonie, příležitostné papežovy cesty, audience hlavám států a vůbec starat se o pořádek při slavnostech, jimž je přítomen svatý Otec.

Skutky apoštolů na obrazovce televizní

Italská televize připravila na Hoď Boží velikonoční svým dícákům radostné překvapení: první ze seriálu pěti filmů, které mají za svůj obsah první léta křesťanství, jak je líčí svatý Lukáš ve své knize Skutky apoštolů. Film je dílo předního italského filmového režiséra Roberta Rosseliniho, v koprodukcii italsko-francouzsko-německo-španělské. Rosselini připravoval celý film, který bude trvat přes pět hodin, tři měsíce; 45 dní mu trvalo natáčení samo; film natáčel v Tunisu a v Římě; a z Tunisu si vzal téměř x všechny představitele, kteří ve filmu vystupují; jen Petra představuje francouz Jacques Dumur, který je povoláním clown v cirkus, a ^{ayla} ~~Petra~~ Ital

^{Edward} Torricelli; všichni ostatní herci jsou vzati z arabského obyvatelstva; jsou to tedy naprosto autentické tváře, ~~kteří~~ ^{na nichž} nenajdeme ani stín profesionismu. Hudbu připravil italský Mario Nascimbene; ~~jakéxnažxkxrajá~~ použil indických strunových nástrojů Tampury a sitaru, ~~x~~ židovského rituálního nástroje šofaru, vytvořeného z rohu býka nebo berana, ^{a nazí flétny}
~~První část~~ ^{První část} filmu Skutky apoštolů začíná scénou, kterou v knize sv. Lukáše nenajdeme: je to rozhovor řeckého písaře Aristarka s římským úředníkem, který po prvé přichází do Jeruzaléma. Aristarkus provádí Římana městem a chrámem, a přitom mu vysvětluje politickou, sociální i náboženskou situaci židovského národa, který netrpělivě očekává Mesiáše; tímto očekáváním žijí židovské dějiny; mnohokrát se už takový Mesiáš objevil a vždycky to zle skončilo, ~~na~~ ^{na} ~~posled~~ ^{posled} tu byl jakýsi Ježíš z Nazareta; tam na Golgotě skončil na kříži, uprostřed dvou lotrů. Stalo se to ani ne před 50 dny. Rozhovor Aristarka s Římanem končí před branou domu Marka; uvnitř jsou shromážděni apoštolé a učedníci a právě prosí Boha, aby jim určil, koho chce mít za nástupce Jidášova v úřadě apoštola. Vanutí silného vichru je navenek naznačeno seslání Ducha svatého - jako přeměnění vnitřním ohněm apoštolé vycházejí z brány Markova domu, Petr začíná své první kázání, svědectví o ~~z~~ ^z ~~mrtvých~~ ^{mrtvých} ~~vstání~~ ^{vstání} Krista, kterého Židí z nevědomosti ~~poslali~~ ^{poslali} na kříž; den ~~jetnic~~ ^{jetnic} končí křtem prvního křesťanů. Velmi výrazná je scéna udravení chormého od narození, který u chrámové brány prosí Petra a Jana o almužnu, ale ti mu dají co mají: ve jménu Ježíše Nazaretského, zmrtvýchvstalého mu vracejí zdraví; Rosselini důsledně připojuje i rekaci, kterou uzdravení vyvolalo: uvěznění a pak propusštění apoštolů, ^{ale} též ^{první úsek} ~~poradu~~ ^{poradu} kněží, pro které se rodící křesťanství hned stává ~~problémem~~ ^{problémem}; ~~film~~ ^{film} Skutků apoštolů, který jsme viděli v neděli,

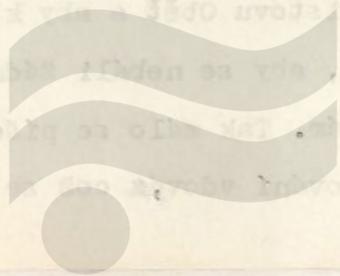
Milí přátelé, v dnešním pořadu Pokoncilové aktuality. Církev a víra v problematice ~~kně~~ dneška po zprávách z Vatikánu a z katolického světa věnuje me ~~dnes~~ pozornost významu kněze v dnešním světě. Chceme vás seznámit s názorem známé zakladatelky jednoho kanadského sekulárního institutu Kateřiny Doherty-ové. *X z Vatikánu str 3*

Před časem jsme vám tlumočili názor Kateřiny Dohertové, zakladatelky sekulárního institutu Madonna House v kanadském Combermere o kněžském celibátu; ~~xxkxy~~ ^(tehdy zvláštní) vzbudil ^{anotová} zájem v radách našich posluchačů. V posledním čísle věstníku institutu Restoration má opět článek o kněžích: Priests ... Again... Myslím, že by názory, které tam vyjadřuje, mohly být prospěšné i pro řešení kněžských problémů i v českých zemích. Alespoň několik úryvků z uvedeného článku. Pisatelka nejdříve zdůrazňuje, že se nikdy nepsalo tak často a v nejrůznějších časopisech i v denním tisku o kněžích, jako dnes. Nemine téměř měsíc, aby nekoloval nějaký nový ^{dotazník} ~~kněžský~~, nebyla pořádána anketa v té či oné dieci ^{si}, v té či oné organizaci o významu kněze v dnešní době. Má před sebou jeden z ^{takových dotazníků} ~~kněžských~~ a je to právě ta první otázka, která ji zaujala: Mají kněží ještě význam pro dnešní moderní svět? Když má odpovídat na takové a podobné otázky, bere do rukou Písmo svaté a našla odpověď v 6. kapitole Skutků apoštolů, ~~ka~~ ^{tam} se ^o ~~mluví~~ o volbě prvních jáhnů. Když se rozmnožoval počet učedníků, nastala nevole helenistů proti Hebrejům, že při denním podělování byly jejich vdovy zanedbávány. Proto dvanáct apoštolů svolalo k sobě shromáždění učedníků a řekli: Není správné abychom my zanechali slova Božího a posluhovali stolům. Proto vyhlédněte si ze sebe sedm mužů dobré pověsti, plných Duchu svatého a moudrosti, abychom je ustanovili k tomu úkonu. My však zůstaneme při modlitbě a službě slova. A Skutky apoštolů dodávají, že všichni souhlasili, apoštolové vložili ruce na vyvolené a a slovo ~~kně~~ se šířilo a počet učedníků rostl. -Kateřina Doherty není obyčejná žena; má za sebou 38 let laického apoštolátu. 40 let přednášela a ~~dávala~~ ^{celou tu dobu} konference v nejrůznějších sociálních vrstvách a po ~~všechna ta léta~~ ^{se} ve svých přednáškách se zabývala problémy Boha, a ci-

/ dobře překládat tisícovým způsobem - dodává pisatelka článku. Nikdo není pro nás významnější osobou než ~~muž~~ služebník Slova, který nám dává Boha pod způsoby chleba a vína, abychom - my laici - mohli být naplněni Duchem svatým a moudrostí, abychom mohli milovat a sloužit jim, našim bratrům a sestrám, jak to dělali jáhni a jáhenky v prvotní církvi. A končí svůj článek modlitbou: Pane, ^{dej jim} jejich oči viděly a uši slyšely: aby poznali pravdu o své důležitosti a významu: Neboť jejich význam a jejich důležitost ^{je jen v tom, že jsou pokračováním tebe,} je jen v tom, že jsou pokračováním tebe, že jsou Tebou, a bez tebe nemůže svět žít.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Z Vatikánu: Dnes byl uveřejněn text nového motu proprio "Sanctitas Clarior", které spojuje v jeden celek dva instrukční procesy při beatifikacích a kanonizacích. Dokument je datován 19. března a je rozdělen na úvodní část a na vlastní směrnici.

Úvod zdůrazňuje cenu svatosti, vyzývá věřící, aby si brali ze světců příklad, uznává nutnost revize dřívějších příslušných zákonů, vadaných hlavně Benediktem XV. a rovněž současných směrnic, které ukládá pro tyto případy kodex kanonického práva.

Vlastní směrnice se týká spolupráce biskupů s papežem při zahájení procesů, jejich průběhu a při zřizování kompetentních soudů.

Od nynějška bude pouze jeden instrukční proces místo dvou dřívějších. Tím se ušetří mnoho práce, času a výloh, bude možno lépe využít svědectví a rychleji shromáždit průkazný materiál.

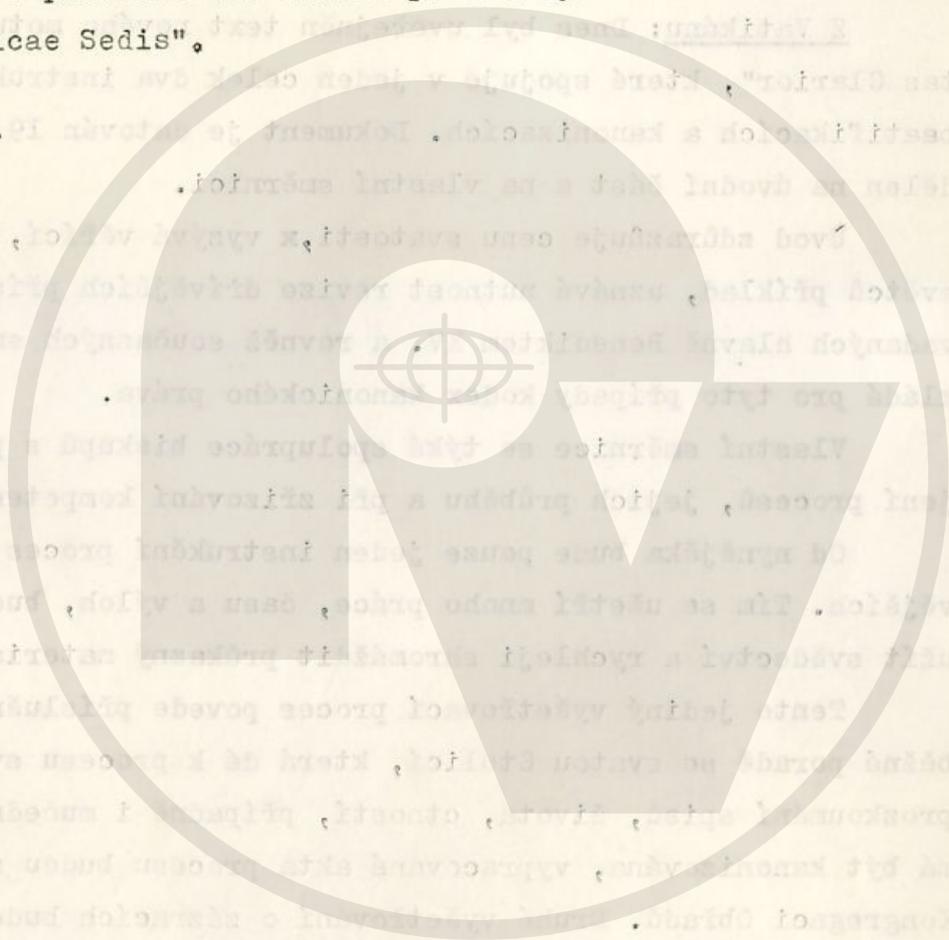
Tento jediný vyšetřovací proces povede příslušný biskup po předběžné poradě se svatou Stolicí, která dá k procesu svůj souhlas. Po prozkoumání spisů, života, ctností, případně i mučednictví osoby, jež má být kanonizována, vypracovaná akta procesu budou zaslána Posvátné Kongregaci Obřadů. Druhé vyšetřování o zázracích bude vedeno odděleně.

Akta nutná k zahájení procesu může vypracovat sám biskup. Pro usnadnění jeho práce však mohou národní nebo krajské biskupské konference zřídit místní zvláštní tribunály, podléhající jejich vlastní pravomoci, ovšem se souhlasem Svaté Stolice. Ustavení takových tribunálů je nutné v případech, kdy nejsou k dispozici hodnostáři nezbytní k sestavení tribunálu diecézního.

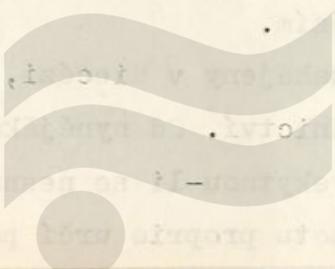
Jejich předsedu jmenuje biskupská konference podle návrhu biskupů příslušné provincie nebo kraje a tento jeho úřad má pětiletou platnost. Ostatní členy jmenují uvedení biskupové přímě. Tyto místní soudy však nezabavují biskupa práva zahájit proces u vlastní kurie; stačí najde-li dostatek vhodných členů pro sestavení diecézního tribunálu, i když tito členové patří k jiným diecézím.

Až dosud oba procesy musely být zahájeny v diecézi, kde příslušný světec zemřel anebo podstoupil mučednictví. Od nynějška budou vše provádět zvláštní tribunály, anebo - vyskytnou-li se nesnáze, územní tribunály. Praktickou aplikaci tohoto motu proprio určí podrobnější

nější normy, jež vydá Posvátná Kongregace Obřadů. Motu proprio vstu-
puje v platnost tři měsíce po uveřejnění v úředním listě "Acta Apo-
-stolicae Sedis".

Radio Vaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Z Francie: 2.500 francouzských slepců se účastní velké národní pouti nevidomých, která v těchto dnech probíhá v Lourdech. Je mezi nimi i mons. Lamy, bývalý arcibiskup ze Sens, nyní rovněž částečně osleplý. Páter Boury ohlásil v Lourdech během této pouti, že letos v srpnu se bude konat ve Švýcarsku první mezinárodní schůze nevidomých, které se zúčastní slepci ze 6 evropských zemí.

Z Německa: Severoněmecká televizní stanice zřídí v těchto dnech zvláštní redakci pro programy teologického a filosofického obsahu. Vlastní svou činnost zahájí v květnu. Jejím ředitelem bude protestant dr. Pries a redaktor katolické tiskové německé agence KNA Lüning.

Z Rakouska: V druhé půli dubna se v Innsbrucku sejdou rakouští křesťanští podnikatelé. Jejich schůze bude mít heslo: "Pokrok - hospodářství - víra". Přijedou i delegáti z Německa, Švýcarska a Itálie. Během sjezdu promluví ke shromážděným i místní biskup, mons. Rusch, který je rakouskou biskupskou konferencí pověřen vedením sekce pro hospodářské a sociální otázky.

Z Holandska: Za předsednictví holandského primasa, kard. Alfrinka byla včera v Noordwijkerhout zahájeno čtvrté zasedání Holandské pastorační rady. Pastorační komise vypracovala referáty týkající se života podle víry v dnešní době a všeobecné obnovy náboženské praxe v katolické církvi. Kromě 109 delegátů z řad biskupů, kněží a laiků, účastní se zasedání též asi třicet pozorovatelů.

Z Kanady: Anglicky mluvící kanadský klerus připravuje průzkumnou anketu o úloze kněze v dnešní společnosti. Účastní se jí na 6.000 kněží. Podnět k ní dala loni schůze zástupců kněžských rad ve Winipegu. Podobný výzkum provádí i francouzsky mluvící kněží ve spolupráci s Lavalovou katolickou universitou v Quebecu.

Ze Spojených Států: Páter McGrath z T.J., ředitel Mariánské Legie, podotkl v interview poskytnutém severoamerické katolické tiskové agenci, že počet nových členů v poslední době lehce poklesl, avšak celkový rozsah činnosti podstatně vzrostl. Mariánská legie má nyní - prohlásil dále - přes milion aktivních a kolem 10 milionů pomocných členů. Potěšujícím zjevem je však trvalý vzrůst laických členů, kteří vykonávají nejrůznější formy apoštolátu.

Sigla nemocným, /1 min./

Drazí přátelé, nejdříve si můžete v tomto odpoledním pořadu poslechnout zprávy z katolického světa. Připojíme několik myšlenek o prořetelnosti a důvěře z Otčenáše Romana Guardiniho:

Základem důvěry je víra v Boží otcovskou prořetelnost. . Prořetelnost sama v sobě znamená nejvnitřnější tajemství Kristovo. Ale to se změnilo v něco velmi světského. Tohoto slova se často užívá ve smyslu světový řád, někdy se tím myslí hospodářský systém a obecné blaho lidstva. -Zamysleme se nad prořetelností, jak o ní mluví Pán Ježíš:/str.52/53/

To bylo několik myšlenek o prořetelnosti z Romana Guardiniho. Pokračujeme ve zprávách z katolického světa.

Romano Guardini: Modlitba Páně

"V kázání na hoře, u Matouše 6,24-34, se praví: "Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Buď bude jednoho nenávidět a druhého milovat, nebo jednoho se přidržít a druhého zavrhnout. Nemůžete sloužit Bohu a mamoně. Proto vám říkám: nepečujte o život, co byste jedli a co byste pili; ani o tělo, čím byste se odívali. Není-li život víc než pokrm a tělo víc než oděv? Pohlédněte na ptactvo nebeské, které neseje ani nežne ani neshromažďuje do stodol, ale Otec váš nebeský je živí. Což nejste vy více nežli ono? Kdo z vás svou starostí přidá ke své postavě jeden loket? Proč pečujete úzkostlivě o svůj oděv? Pohlédněte na polní kvítí, jak roste, a nepracuje ani nepředě. Pravím vám, že Salomoun ve vší své nádheře nebyl tak oděn jako jedno z nich. Jestliže tedy Bůh tak odívá polní trávu, která dnes je a zítra bývá vržena do pece, čím více vás, malověrní! Nepečujte tedy říkajíce: co budeme jíst? anebo co budeme pít? anebo čím se budeme odívat? Neboť to všechno hledají pohané. Váš nebeský Otec zajisté ví, že to všechno potřebujete. Hledejte tedy nejprve Boží království a jeho spravedlnost, a toto všechno vám bude přidáno. Nepečujte tedy o zítřek; zítřek postará se sám o sebe. Dostí má den na své zlosti".

Všechno, co je zde pověděno o prořetelnosti, musí být chápáno na základě poslední věty: "Hledejte nejprve království Boží a jeho spravedlnost a všechno ostatní vám bude přidáno" - říká se tam dokonce

"bude vám to hozeno do klína"!

Na tom závisí všechno. Člověk je vybízen, aby hledání Božího království učinil svým prvním a nejvážnějším hledáním. Především má se starat o to, aby Boží království přišlo, a aby se mu v jeho životě dostalo místa.

Má přenést střed svého života ze sebe samého v Boha. Má myslet, soudit a jednat z hlediska toho, co mluví v Kristu. To však je těžké; velmi, velmi těžké! Člověku se to zdá bláznovstvím; jako by pouštěl všechnu pevnou půdu pod nohama. Učiní-li to však, vstoupí-li člověk s Bohem ve shodu starosti o jeho království, pak Bůh o něho pečuje jakýmsi novým tvůrčím způsobem.

Po pravdě je to nové stvoření, vycházející ze síly, která je schopna něco takového vytvořit, totiž z uvolněné Boží lásky. Svět není ve své podobě hotov. Spočívá tvárný a poslušný v Jeho ruce. Jestliže milující péče a křesťanova důvěra přijme tvůrčí Boží lásku, jestliže se člověková svoboda otevře a popřeje jí volnost, pak z ní vyrůstá nová podoba skutečnosti. Tvoří se tu nový "řád" a to z Boha; se vztahem k spáse nového člověka.

Všechno, co se děje, děje se z lásky.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Ve dnech 15.-17. dubna se shromáždí v Houstonu v Texasu severoamerická biskupská konference. Hlavními řečníky budou oba budoucí kardinálové John Dearden arcibiskup z Detroitu, který promluví na téma: "Budoucnost církve ve Spojených Státech" a pittsburgský biskup mons. John Wright, jenž pronese projev "O církvi v Americe, kde se život soustředil do měst. Třetím významným námětem bude "Církev a výchova"; pojedná o něm pomocný biskup z Chicaga, mons. William McMagnus. Připravuje se i schůzka s novináři na téma "Církev a sdělovací prostředky" a tisková konference mons. Deardena po skončení sjezdových prací.

Z Filipin: Včera přijel do hlavního města Manily z Říma kard. Antonín Samoré. Účastní se slavnostního otevření první asijské katolické rozhlasové stanice Veritas, která bude vysílat v 5 jazycích: thajsky, vietnamsky, čínsky, malajsky a korejsky.

Z Habeše: Příští čtvrtek 17. dubna bude v Adigratu slavnostně vysvěcena nová katedrála, zasvěcená Kristu Vykupiteli. Obřadu se účastní apoštolský pronunciatus mons. Maioli. Byli též pozváni všichni katoličtí biskupové země i zástupci habešské monofysitské církve. Stavba chrámu, který pojme asi 1.000 věřících trvala skoro 13 let, neboť po určitou dobu byla přerušena pro nedostatek finančních prostředků. Potřebné peníze poskytla jednak Posvátná kongregace pro východní církve, jednak místní mecenášové. K chrámu je připojen i nový diecézní seminář, který dal církvi v minulých letech již 29 domorodých kněží. V současné době má 136 seminaristů. V určitém smyslu je pokračovatelem první habešského semináře vůbec, založeného r. 1844 v Gualá tehdejším apoštolským prefektem, blahoslaveným Justinem de Jacobis.

Ze Spojených Států: V Saint Louis 12 církevních komunit různých vyznání /baptisté, metodisté, anglikáni a katolíci/ zvolilo poprvé předsedou svého pracovního sdružení katolického laika, Al Hausera.

Z Anglie: V zemi pokračují jednání o sjednocení mezi 2 miliony tamních metodistů a anglikánskou církví. Konečné rozhodnutí padne v červenci na sjezdu metodistů v Birminghamu.

Z Německa: Arcibiskup z Freiburgu a biskupové ze Strasburku, Bazileje a Spýru uzavřeli dohodu, podle níž kněží patřící do jedné z uvedených diecézí, mohou zpovídat i v ostatních. Kromě toho ./. .

kněží ze štrasburské diecéze ve Francii mohou kázat i v německém
špýrském biskupství

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Z Bulharska: Při závěru oslav jubilea sv. Cyrila pozval bulharský pravoslavný patriarcha Kyril ekumenického patriarchu Athenagora k návštěvě Sofie. Návštěva by se měla uskutečnit ve dnech 11. a 12. května. Podle názoru pozorovatelů by Athenagorův příjezd do Bulharska mohl pomoci i při řešení makedonské církevní otázky. Makedonská pravoslavná církev se totiž v minulém roce prohlásila za autokefální. Řecká a srbská pravoslavná církev tento krok odsoudili, kdežto bulharská k němu zaujala příznivé stanovisko. Ekumenický patriarcha se dosud nevyjádřil ani pro ani proti.

Z Francie: Katolická francouzská literární cena byla letos udělena spisovateli André Frossardovi za jeho knihu: "Bůh existuje - já jsem se s ním setkal". Líčí v ní své dětství a obrácení ke katolické víře. Frossardův otec byl totiž generálním sekretářem francouzské komunistické strany. Kniha byla brzy po svém vydání rozebrána.

Z Rakouska: V rakousku je připravován návrh nového zákona o studiu na katolických teologických fakultách. Studenti teologie by se podle něho mohli specializovat na různé studijní dílčí obory a kromě toho by byla zavedena nová akademická hodnost "magistra teologie". Na návrhu spolupracovala i konference představených mužských řeholních řádů v zemi. Bude-li vyjádření z Říma příznivé, projednával by parlament tento návrh ještě v současném legislačním údobí.

Z Řecka: Mnichové z posvátné hory Athosu se obrátili na nejvyšší zemský soud s protestem proti zasahování athénské vojenské vlády do jejich autonomie. Většina řeckých listů podporuje jejich stanovisko. Soud začne projednávat jejich protest koncem dubna.

Ze Španělska: Novému španělskému primasovi, arcibiskupovi z Toleda bylo nabídnuto členství ve španělské akademii věd. Má^{zde} zaujmout místo nedávno zemřelého světoznámého historika a filologa Menendez Pidal.

ústav pro studium
totalitních režimů

V našem pořadu vás v duchu zavedeme do Libanonu. Pracuje tam několik týdnů nás spolupracovník otec Elisej. Poslechněte si jeho dopis:....

Zprávy z Vatikánu a katolického světa: Svatý Otec přijal v oficiální audienci ministra zahraničních věcí argentinské republiky dr. Nicanora Costu Mendezu. Ve španělském proslovu Pavel VI. ~~mx~~ zdůraznil nutnost organického a solidárního rozvoje národů; církev opětovně nabádala své věřící, aby se účastnili plánu ~~na~~ ^{za} pokrok hmotný, kulturní i morální své země a aby přitom spolupracovali též s jinými národy.

Titulárními arcibiskupy Pavel VI. jmenoval tři z nastávajících kardinálů, kteří dosud nejsou biskupy; ~~jedním z nich je známý francouzský jezuita P. Jean Danielou.~~ ^{jedním z nich je známý francouzský jezuita P. Jean Danielou.}

V Manile na Filipínách ~~byla~~ ^{zahájila} v pátek provoz nová katolická rozhlasová stanice Radio Veritas. K této významné události pro jihovýchodní Asii Pavel VI. poslal své rozhlasové poselství; přeje nové rozhlasové stanici, aby podle svého jména dala nový, mocný hlad pravdě ve světadílu, jehož význam pro události v celém světě stále roste. ^{Na} Postavení stanice přispěli biskupové Asie a Austrálie, dále kongregace pro evangelizaci národů a věřící řady zemí především Filipín a NSR.

Biskup z Battipaglie vykonal pohřební obřady za dvě oběti ~~nežijí~~ ^{pokoju, k nimž} v městě došlo ~~před dvěma dny.~~ ^{před dvěma dny.} V kázání nabádal ke svornosti, bratrství a pravé křesťanské lásce.

V Holandsku bude založen v dubnu příští ^{stálý} rok Pastorační ústav; jeho úkolem bude pokračovat v práci, kterou se zabývá Holandský pastorační ^{synod} ~~kněžský~~; synod právě zahájil své čtvrté zasedání; zabývá se diskusí o dvou referátech: o životě z víry v nynější době a obnovou náboženského života. ~~Kněžský~~ ^{Kromě} holandských biskupů kněží a laiků je též přítomen apoštolský nuncius mons. Felici, pět biskupů, kteří zastupují Evropskou biskupskou konferenci a asi 20 pozorovatelů nekatolických církví a společenství.

Biskup z Riobamby v Ekvadoru mons. Leonidas Proaño Villalba dal rozdělit chudým indiánským rodinám 2500 hektarů půdy, které patří diecézi. Bude jim též poskytnuta technická a ~~finanční~~ ^{finanční} pomoc. Mons. Villalba má v úmyslu rozdat chudému venkovskému obyvatelstvu celkem 114 000 hektarů půdy.

V Salamance při ekumenickém středisku, které je nazváno po papeži Janovi, se koná studijní zasedání o naglikánské církvi; promluví katoličtí i naglikánští teologové. Je přítomen arc. ze Zaragozy, který je předsedou Národního sekretariátu pro ekumenismus, dále biskup španělské reformované církve a biskup portugalské episkopální církve.

vystavovat na odiv ještě lepší architektonický vkus!
(vše monumentálnější.)

se staví nyní, budou ~~ještě lépe~~ vyptavené.) Křesťanské chrámy si s nimi sice rozlohou mnohdy nezadají, stojí v centru města, ale obyčejně jsou skryté jakoby v podzemí. Tak aspoň ~~aspoň~~ pravoslavná a melchitská katedrála na Place d'Étoile. Maronitská katedrála sice ukazuje fasádu na světlo Boží, ale ~~nená zvláštního místa, výhled se rovná stojí v čele~~ ^{nená zvláštního místa, výhled se rovná stojí v čele} ~~stojí přesto pákne v řadě s~~ druhými domy ulice a nemůže se pochlubit okázalou polehou řekněme takových ~~itá~~ domů v italských městech, tím méně francouzských nebo anglických gotických katedrál. Bylo by malicherné ~~dělat zavin, z toho~~ ^{dělat zavin, z toho} ~~dělat zavin, z toho~~ že např. ředitel celnice při vykonávání svých úředních funkcí propouští přes prsty zrnka ~~svého~~ muslimského růžence. Křesťanské instituce používají služeb poctivých muslimů, a ve veřejných projevech, ~~tiskem~~ ^{ve} tiskem nebo ~~radia~~ ^{ve} radio a televizi se od náboženského vyznání pokud možno odhlíží, ačkoliv z druhé strany oblekem a mnohdy ~~o~~ jménem každý své náboženství ~~vyznává~~ ^{projeví}. A toto náboženství ~~rozdělení~~ ^{rozdělení} zdě nahrazuje i politické strany.

Hlavní město vždycky odráží skutečný stav ~~jednotlivého~~ ^{průběhu} státu.

V Bejrutě zůstává podivuhodným to, že na rozdíl od jiných důležitých měst Blízkého Východu, Jerusaléma, Damašku, Kaira, v Bejrutě nenajdeme ~~ve~~ ^{v něm} budov, které by mu dodávaly středověkého rázu. Vnitřní město ~~žaráží~~ ^{žaráží} jak je neúhledné. Hromadí se tam menší domy, postavené kdysi bez zvláštních architektonických nároků. Velkých paláců a církevních budov, jakéhokoliv náboženství, nevidět, ^{nebo žijí z konce minulého století,} Zato moderních budov hlavně obchodního a bankovního rázu, kromě obytných činžáků dobrého vkusu, podobného italským, rostou jako po dešti. Dodávají městu nový, moderní, ráz. A vedle ruin a ssutin starých hlíněných baráků, - a takové ~~ssutiny~~ ^{ssutiny} hojně najdeme i ve ~~středě~~ ^{středě} středu města, - tyto moderní velikány se vyjímají ~~ještě~~ ^{ještě} ~~monon~~ ^{by tomu bylo} honosněji než v nějakém evropském městě, kde pokrok stavebního ruchu si zachoval mnohdy ~~organičtější~~ ^{organičtější} ráz. Tak vypadala středoevropská města po bombardování druhé světové války. Může se jednat o velkou nonšalantnost místního obyvatelstva, ale v mnoha případech jde také o vydrancovaný a opuštěný židovský majetek.

V Libanonu končí několik potrubí vedoucích od petrolejových a naftových ~~ložisek~~ ^{ložisek} perského zálivu, benzin se prodává za laciný peníz a také auta se tu dostanou za babku, a) ~~to~~ ^{nejsem} vozidla ~~nejmenších~~ ^{nejmenších} ~~cilindrových~~ ^{cilindrových} objemů a ~~takže~~ i nebohatá rodina si může dovolit jedno nebo i dvě auta. Provoz

školských hatí

se stává stále svízelnějším a největší iniciativa při ~~ammaně~~ urbanisační obnově Bejrutu spočívá ^vrealisaci nových výjezdnic a ^vprojezdnic tepen, kterým ~~pádlo~~ padlo za obět mnohé romantické zákoutí. Esteticky tím město spíš získalo než ztratilo.

Libánská ^{ukolující univerzita 52} ~~ammanáma~~ datuje od nedávna. Před ní existovala universita sv. Josefa, katolická, francouzského původu, a ^{prakticky} americká universita, jež ²²vděčí svůj vznik a život ~~amman~~ protestantským dotacím. Křesťanské střední školy jsou v rukou latinských řeholních řádů, sester různých kongregací a ~~bratří křesťanských škol~~. Ve třech školách bratří najdeme i profesory slovenského původu. Jesuité oddělili vyšší střední školu od university sv. Josefa a postavili pro ni ~~moderní~~ školní komplex na vyvýšenině na cestě do Damašku s překrásným pohledem na Bejrut. Pod kolejí se malebně rozkládá i novostavba libánského ministerstva obrany. Arabští pravoslavní ~~žádných vlastních~~ školy na Libáně nemají, Rusové si na to trpce stěžují.

Letos postihl Libán neobyčejně deštivý rok. Napršelo 145 cm srážek, což se nestalo od r. 1876. Je to také o 80 cm více než loni. Dnes již zase vesele hřeje slunéčko a ~~amman~~ v nepromokavém plášti, bez něhož se včera nedalo vyjít, ^{na ulici} se dnes člověk strašně potí. Počasí je tedy v Bejrutě velmi příjemné, rozdíl teploty mezi zimou a létem celkem nepatrné, nepochybně se ovšem snáží letní vlkost. Bohatý Libán ~~on~~ velmi poškodila válka šesti dnů. Bejrutské hotely teď zejí prázdnotou. Dříve na pouť do Jerusaléma se létalo do Bejrutu a pak se jezdilo do Ammanu a Jerusalma a přes izraelskou stranu zase domů. Dnes se létá přímo do Jerusaléma. Kromě toho Libán ~~se~~ nejeví tak bezpečným jako ~~to~~ ~~bylo~~ dříve. Také jedna část turistů na výlety nemá, jsou to Egypťané. Od doby přerušení plavby v Suezském kanálu Egypt vůči hledě zchudl. - Co se Egypťanů týče, místní napětí má vliv i na liturgický život. Při veřejném čtení úryvků z Písma svatého nikdo si neodvažuje veřejně číst ty části, kde proroci brojí proti násilí Egypťanů nad Izraelem. - Televisí vysílá v podstatě na třech kanálech, anglicky, francouzsky a arabsky, Některé programy dokonce i v barvách. Ve výběru vysílaného materiálu se opírá o televizi francouzskou. Z Francie také dostává týdenní přehled.

Tak to by byly tak první dojmy, ovšem ne bezprostřední. Příště snad podrobněji o bodech, které Tě budou zvláště zajímat.

Tvůj Šrafík.

Vážení a milí přátelé, dnes se vracíme k seriálu O křesťanské výchově v rodině. Úvahy, které jsme vysílali před velikonoce, měly velký ohlas v řadách posluchačů, ačkoliv pojednávaly jen o obecných základních problémech. Nejbližší dvě kapitoly jsou věnovány prvnímu roku dítěte a budou zajímat zvláště mladé křesťanské ~~rodiny~~ manžele. Dnešní úvahu budeme opakovat v zítřejším nedělním odpoledním vysílání.

Kapit. 6. První rok dítěte - část první /registr, 10 min./ str 2-5/

To byla další kapitola z našeho seriálu o výchově v křesťanské rodině. Příští sobotu uslyšíte druhou část zabývající se prvním rokem dítěte.

Připojujeme zprávy z Vatikánu a z katolického světa /str. 6/7/

Upozorňujeme, že zítra je druhá neděle v měsíci. Po mši svaté, která je vysílána o půl desáté dopoledne, bude česká promluva. Začátek asi o čtvrt na jedenáct. Vysíláme na krátkých vlnách v pásmu 41,31, 25 a 19 m.

-ö-

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Z Vatikánu: Sv. Otec zahájí svou cestu do Afriky, oficiálně ohlášenou 19. března, dne 31. července. Celá cesta bude trvat dva dny.

Pavel VI. jmenoval 5 českých biskupů konsultor^y různých kongregací, a to: nejd. otce biskupa Karla Skoupého do kongregace pro ^{evangelizaci} ~~křesťanů~~ ~~národů~~ ~~křesťanů~~, nejd. otce biskupa Josefa Hloucha do kongregace pro biskupy, nejd. otce biskupa Stanislava Zelu do kongregace pro katolickou výchovu, nejd. otce biskupa Kajetána Matouška do kongregace pro klérus a nejd. otce biskupa Karla Otčenáška jmenoval členem Rady pro provedení koncilní konstituce o posvátné liturgii.

Na závěr prací 73. kongresu Svazu francouzských katolických děl ve Strasburku bylo vysíláno nafilmované rozhlasové poselství sv. Otce. Zdůraznil v něm nejprve rostoucí význam moderních masových sdělovacích prostředků. Technický pokrok nás však nečiní automaticky lepšími - podotkl dále sv. Otec - duchovní pokrok závisí od naší zralosti, svědomí a formace těch, kteří oněch moderních prostředků užívají. Musíme se postarat, aby šířily hlavně lásku. Účastníky kongresu pak vyzval, aby využití těchto prostředků věnovali plnou pozornost, zejména aby jimi přiváděli lidi k víře. Své poselství zakončil apoštolským požehnáním. Kongresu ve Strasburku se účastnilo na 2.000 delegátů a předsedal mu místní biskup mons. Elchinger. Kongres prozkoumal stanovisko různých sociálních tříd k masovým sdělovacím prostředkům, upozornil, že tyto mohou sloužit jak dobrým, tak i špatným účelům.

Delegáti se plně shodli, že je třeba využít možností, které poskytují pro apoštolát. V souvislosti s kongresovými pracemi uspořádali ve čtvrtek večer dva budoucí francouzští kardinálové, pařížský arcibiskup mons. Marty a remešský arcibiskup mons. Gouyon tiskovou konferenci.

Pavel VI. jmenoval budoucího kard. mons. Willebrandsa předsedou sekretariátu pro jednotu křesťanů, dominikána pátera Jeronýma Hammera jeho místopředsedou a konečně mons. Antonína Maura místopředsedou sekretariátu pro nevěřící.

Dnešní L'Osservatore Romano uveřejnilo článek kard. Feličiho, v němž autor zdůrazňuje, že naše důvěra v koncilní obnovu se zakládá na upřímném učení koncilu a na činnosti učitelského úřadu církve.

Někteří lidé však dnes vydávají za učení koncilu své vlastní názory a nápady a prohlašují, že přizpůsobují nauku koncilu požadavkům moderní doby. Naše důvěra však spočívá též v přesvědčení, že církev prodělává ustavičnou obnovu působením Ducha sv. ~~xxxxxxxxxxxxxx~~. Autor uznává, že některé koncilem stanovené reformy dosud nemohly být z různých příčin uskutečněny, upozorňuje však též, že strukturální změny vyžadují i změnu mentality a té nelze dosáhnout v krátké době. V každém případě však církev bude ve svém reformním úsilí pokračovat. Tuto trpělivou práci církve by si měli uvědomit hlavně ti, kteří se dnes hlučně dožadují nejrůznějších reforem. Bohu se líbí především poslušnost a pokora. Všichni by se měli též vážně zamyslet nad nedávnými slovy papežovými o nebezpečí schismatu, které byla pronesena s vědomím plné odpovědnosti. Tato slova by měla křesťany podnítit spíše k modlitbě než ke kritice.

Z Říma: Sestry Voršilky shromážděné v těchto dnech v Římě na generální kapitule, účastnily se dnes ráno v Lateránské bazilice mše sv., kterou sloužil protektor jejich kongregace, kard. Aloisi-Masella. V přilehlé starobylé křestní kapli pak všechny obnovily své vyznání víry.

Z Francie: Včera skončil v Paříži sjezd národní katolických učitelů. Všech 900 delegátů se shodlo v názoru, že členové hnutí musí vydávat svědectví víry křesťanským životem ve svém prostředí. Závěrečného zasedání se účastnili i dva francouzští biskupové. Předtím mone Matagrín, pomocný biskup z Lyonu přečetl na sjezdu komuniké o nejdůležitějších úkolech pro úspěšné plnění poslání církve.

V Angers dnes byl uzavřen jiný sjezd, totiž Národního svazu pro soukromé vyučování v zemědělství. Tento sjezd se koná ve Francii poprvé v celonárodním měřítku a přijelo naň přes 300 delegátů z celé země.

Z Německa: Hnutí katolických studentů na universitě v Bonnu se letos poprvé účastní volby a jmenování svého nového kaplana. Příslušnou dohodu o tomto předmětu uzavřeli studenti s generálním vikářem kolínské arcidiecéze

Dominica in Albis

(Amintre)

Není tak snadné vžít se do vnitřního rozpoložení apoštolů po Kristově zmrtvýchvstání. Písmo na více místech mluví o tom, že skutečnost Kristovy smrti byla pro ně tak konečná a rozhodující, že byli téměř nepřístupni jakékoliv zmínce o Kristově zmrtvýchvstání. Nepřesvědčovala je ani slova žen, které již byly u hrobu a slyšely svědectví andělů o zmrtvýchvstání, ba ani Marie Magdalena, která se setkala se zmrtvýchvstalým Kristem je nemohla přesvědčit. Zdá se, že po této stránce jejich snad tříletá blízkost Kristu zůstala zcela bez účinku a že Jeho předpovědi o zmrtvýchvstání zůstaly nenávratně zapomenuty.

Uvažujeme-li v těchto souvislostech o vnitřní situaci apoštolů, velmi snadno se vtírá myšlenka pohoršovat se nad nimi a zejména nad Tomášem. Zdá se nám, že bychom sami na jejich místě jednali zcela jinak, vlastně právě opačně. Neukvapujme se však ve svých závěrech a pokusme se právě na postavě "nevěřícího" Tomáše hledat správnou odpověď.

Především nepřehlédněme dosti důležitou okolnost, která se zdá vedlejší a nedůležitá, že totiž apoštol Tomáš nebyl pohromadě s ostatními, když se jim poprvé zjevil zmrtvýchvstalý Kristus. Evangelista Jan pouze říká: "... nebyl s nimi, když přišel Ježíš" /Jan 20,25/. V této souvislosti se však nabízí velmi naléhavá otázka, kde tedy byl Tomáš? Proč se odloučil od ostatních? Nelze si jistě zastírat, že Písmo na tuto otázku neodpovídá a že můžeme činit pouze dohady. Jedno je jisté, že jeho odloučení od ostatních a nepřítomnost ve chvíli, kdy se zjevil zmrtvýchvstalý, nebyla odchodem trvalým, vlastně jakousi zradou. Vždyt při příštím setkání s Kristem byl již pohromadě s ostatními. To je však podle slov Písma jediná jistá věc.

Přece však nelze předpokládat, že Tomáš se odloučil od ostatních z laciných důvodů. Svědčí o tom, byť poněkud v negativním smyslu, skutečnost, že nechtěl uvěřit v Kristovo zmrtvýchvstání, i když ostatní jej ujišťovali "Viděli jsme Pána"! Právě zde nutno hledat důvod, proč Tomáš se odloučil od ostatních. On chtěl být opravdu na čas sám, úplně sám. Nikoliv však osamocen v podivínském samotářství. Anž mu nešlo o to, aby si urovnal a promyslel nezávisle na ostatních události posledních

dnů o utrpení a smrti svého Mistra a Pána.

Zdá se, že Tomáš potřeboval samotu, aby hledal odpověď na otázku: Kdo je Kristus? Komu jsem uvěřil? A bylo mu hned od počátku zřejmo, že tuto odpověď musí dát on sám, nezávisle na ostatních.

Vždyť ve chvíli svého osobního setkání s Kristem, když se dotýká podle vlastního přání Jeho ran, neříká pouze "Věřím, že Kristus vstal z mrtvých", nýbrž vyznává "Pán můj a Bůh můj". A cítíme velmi dobře, že v této chvíli se Tomášovi dostává odpovědi na hlubší a palčivější otázku jeho nitra, než pouze na to, zda Kristus vstal zmrtvých či nikoliv. Že v této chvíli dostává odpověď na otázku nejdůležitější. Na otázku, s kterou stojí a padá celý jeho vztah ke Kristu, v Jeho božství, v jeho poslání. Proto volá: "Pán můj a Bůh můj!"

Svrchované světlo do této záležitosti přináší sám Kristus. Když se totiž znovu setkává s apoštoly po osmi dnech a tentokrát je Tomáš mezi nimi, splňuje Tomášovo přání, vlastně podmínku, kterou si klade, aby mohl uvěřit i ve zmrtvýchvstání svého Mistra. Vždyť evangelista Jan výslovně říká, že se obrátil k Tomášovi a řekl: "Vlož svůj prst sem a viz mé ruce, natáhni svou ruku a vlož ji v Můj bok; a nebuď nevěřící, nýbrž věřící!" /Jan 20,27/.

Kristus byl jediný, který pochopil vnitřní situaci Tomášovu, lépe řečeno ránu jeho nitra, a vyléčil ji. On sám se nad ním nepohoršil. On jediný naopak viděl plný dosah Tomášovy nevěry, možno-li to tak nazvat. Proto s láskou, vlastní Kristu, ukazuje svoje rány a obnažuje svůj probodený bok a vybízí Tomáše, aby se přesvědčil, aby se vlastníma rukama dotkl - a to velice důkladně - jeho ran. Právě tato Kristova úplnost s jakou se vlastně odevzdává do rukou Tomášových, je dokladem toho, jak mu opravdově rozuměl. Proto mu také nezatajoval, žr ve svém hledání pobloudil. Že přehlédl a propásl hodnotu, kterou přináší plnost víry. Proto mu řekl: "Poněvadž jsi mě uviděl, Tomáši, uvěřil jsi; blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili" /Jan 20,28-29/.

Na příkladu Tomášově především bychom měli vidět, že snadnost víry či uvěření nemusí být známkou její dokonalosti, Spíše se zdá, že opak je pravdou. Tam, kde úkon víry je spojen se snadností, lze předpokládat, že je asi hodně povrchní a má blízko k lehkověrnosti, pověře

či zvyku. Taková víra zřejmě neklade přiměřené požadavky, které nebývají - ba ani nemohou být - snadné. Vždyť vztah víry má řešit a být plnou a opravdovou odpovědí na nejdůležitější a současně nejpalčivější otázky života a jeho smyslu. Proto opravdová víra, která je nutně i náročná, nemůže být přijímána snadno, bez obtíží a vnitřního bojování. Je-li však víra provázena trvalou snadností, je to vždycky podezřelé.

Na druhé straně však nutno říci, že opravdová víra nemůže přinášet průkaznost jistoty jako věda. Naopak opravdová víra vždycky ponechává značný prostor, který nelze vyplnit, leč souhlasem, který vyplývá odjinud, než z pouhého rozumu a hmatatelné jistoty. To však není jejím nedostatkem, nýbrž předností, neboť v takovém případě člověk říká své ano, nikoliv proto, že ví, nýbrž spíše neví, nikoliv proto, že má předem jistotu, nýbrž spíše nejistotu. Ale jenom takto, či spíše za takových okolností vyslovené ano, může zaznít z těch nejvlastnějších hlubin člověka, protože z jeho srdce. Proto není divu, že Kristus blahoslaví ty, kteří neviděli a přece uvěřili.

Zadívejme se znovu na apoštola Tomáše, do jeho nitra, a zkoumejme základy vlastní víry, zda opravdu patříme k těm, o nichž Kristus praví "... blahoslavení, kteří neviděli a uvěřili!"

Přečetli jsme vám homili na neděli Bílou od Pavla Skály. Nejbližší české vysílání o půl druhé odpoledne. Budeme v něm opakovat úvahu ze seriálu o křesťanské výchově, kterou jsme vysílali v sobotu večer.

ústav pro studium
totalitních režimů

Milí přátelé, přejeme vám pěkné nedělní odpoledne. V dnešním pořadu si můžete nejdříve poslechnout zprávy z katolické světa. ~~Křikáky~~ Po nich budeme opakovat úvahu ze seriálu o křesťanské výchově, kterou jsme vysílali včera večer: O prvním roce života dítěte. Děláme tak na přání některých posluchačů, kteří neměli možnost poslechnout si sobotní večerní vysílání. Dnes večer uslyšíte aktuality z Vatikánu. -

Zprávy 3 min. str. 2/3

Opakování ze soboty /10 min./

Přejeme vám dobré odpoledne, milí přátelé, a na shledanou dnes večer o půl deváté na obvyklých vlnách vatikánského rozhlasu.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Místopředseda Mezinárodního katolického svazu pro tisk /UCIP/ dr. Kraemer navrhl v Dindgen u Westfálsku, aby byla vytvořena mezinárodní akademie, kde by byli školeni katoličtí novináři pro země třetího světa. Její financování by si podle něho měli vzít na starost katolíci z Francie, Anglie, Německa, Rakouska a Švýcarska.

Z Československa: Podle zprávy německé katolické tiskové kanceláře KNA bude v Praze ve Strašnicích vystavěn první kostel po druhé světové válce. Povolení ke stavbě bylo uděleno v minulých dnech, pozemek daroval soukromník a výlohy budou hrazeny z darů věřících.

Ze Sovětského Svazu: Moskevský patriarcha Alexej vyzývá ve svém velikonočním poselství pravoslavné věřící, aby přispěli k upevnění světového míru. Prohlašuje, že je jeho povinností připomenout lidem zodpovědnost, kterou mají za budoucí osudy světa.

Ze Spojených Států: Cilicijský catholicos arménské pravoslavné církve Khoren I. přiletěl ve čtvrtek do Nového Yorku. Ve Spojených Státech se zdrží asi 3 měsíce, aby lépe poznal tamní arménskou pravoslavnou komunitu a její problémy. ^{V neděli} ~~Zítra~~ bude v New Yorku celebrovat ekumenickou liturgii, jíž se zúčastní i zástupci různých křesťanských církví.

Z Mexika: Biskupský svaz vzájemné pomoci /UMAE/, organizace sdružující různé mexické diecéze prohlašuje ve svém svolání současnou situaci církve za dílo prozřetelnosti, neboť vede křesťany k tomu, aby si lépe uvědomili vlastní osobní zodpovědnost. Jedním z úspěšných důsledků pokoncilového období je vytvoření zdravého veřejného mínění v církvi, ~~xxx~~ protože věřící dnes více přemýšlí o své víře a o poslání církve.

Z Maďarska: Orgán maďarských spisovatelů "Elet es irodalom" žádá zavedení biblické výuky jako povinného předmětu na školách. List uvádí, že pouze znalost bible umožní mladým, hlavně vysokoškolákům porozumět umění minulých staletí a různým duchovně-vědeckým souvislostem.

Z Polska: Polský katolický časopis Wiezi žádá ^{revizi} ~~přerušování~~ zákona o umělém přerušování těhotenství. Následkem tohoto zákona je pokles přírůstku obyvatelstva z 19% na 8,5% a asi 270.000 uměle provedených potratů ročně. K těm nutno připočítat dalších 250.000 nelegálně provedených potratů, takže celkové roční číslo činí asi 450.000

Z Francie: Podle statistiky uveřejněné ve francouzském katolickém časopise "La vie catholique" 81% mladých Francouzů ve věku od 15 do 29 let věří v Boha. 94% dotázaných odpovědělo, že vyznávají nějaké náboženství. Z nich je 88% katolíků, 4% protestantů a 1% židů. V r.1958 18% mladých lidí prohlásilo, že jsou bez vyznání; dnes jich je jen 6%. Z děvčat chodí pravidelně do kostela 32% z chlapců jen 25%.

Ze Švýcarska: Rekordního daru z řad věřících bylo dosaženo v letošní postní době. Nejmenovaný dárce z jedné východošvýcarské farnosti daroval pro náboženské dobročinné účely 100.000 švýcarských franků.

Z Anglie: Třebaže Horní britská sněmovna odmítla 61 proti 40 hlasům návrh zákona o euthanasii, boj o uchování lidského života není dosud skončen, neboť iniciátoři návrhu se dosud nevzdali úsilí tento zákon prosadit. Prohlásil to v Londýně westminsterský arcibiskup kard. Heenan. Podle tohoto zákona by nevléčitelně nemocní, budou-li si to sami přát, směli být bezbolestně usmrceni. Církev oproti tomu hájí stanovisko, že jediným pánem života a smrti je Bůh.

Ze Španělska: Biskup z Cádizu, mons. Anoveros prohlásil, že církev se musí oprostít od veškeré politické moci a vlivu, chce-li svou pastorační činností lépe pomáhat utlačovaným a trpícím. Vyzval biskupy, aby se v duchu směrnic Druhého Vatikánského koncilu vzdali dobrovolně různých výsad, které jim zaručuje španělská ústava.

Z Kolumbie: Kolumbie je prvou latinsko-americkou zemí, která poskytuje aktivní pomoc Biafře. Darovala jí 30 tun osiva plodin vhodných pro tropické podnebí v Africe.

Z Německa: Předseda německé biskupské konference kard. Doepfner sdělil, že německá národní synoda, která se má sejít v r.1972, bude mít zákonodárnou povahu. Do přípravných prací mají být zapojeny i ústavy pro výzkum veřejného mínění.

Z Belgie: Světový svaz katolických zaměstnanců, který má své ústředí v Bruselu, protestoval u brazilské vlády proti zatčení svého předsedy v této zemi. Definuje je jako nespravedlivé a jako porušení nejzákladnějších lidských svobod.

Unes, v poslední den velikonočního týdne chceme se vrátit k základnímu článku naší víry, ke Kristovu zmrtvýchvstání. Nejdříve zprávy z Vatikánu. Před poledním Královno nebes ~~sv. Papež~~ papež Pavel ~~prál~~ přál věřícím na náměstí sv. Petra slovy evangelia pokoj a mír. Vždycky ho potřebujeme, ^{Slovo mír} ~~do~~ dal. Má vztah k různým životním situacím; především myslíme na mír mezi národy, a ten je stále bolestnou tužbou v Africe, v Palestině a na Dálném východě. Potřebujeme ~~vnitřní~~ ^{není ho v řadě zemí,} ~~vnitřní~~ ^{není ho v řadě zemí,} a tak je porušováno vzájemné bratrství, občanská svoboda a důstojnost. A konečně všichni toužíme po pokoji ve svém srdci: nejistota, pochybování a kritika zastiňuje cestu k pokorku a blahobytu. "Přijměme ~~Kristův~~ pozdrav a ~~žehnání~~ ^{přání} zmrtvýchvstalého Krista: Pokoj vám, končil sv. Otec. A hledě v sobě život zdroj tohoto míru: je to ^{víra v} ~~XX~~ nový život, kterého se nám dostalo v den velikonoce. Jako Kristus je náš velikonoční beránek, tak je i zdroj našeho pokoje; onoho pokoje, který svět hledá a nemůže nalézt, slibuje, ale nedává; jsme-li opravdu křesťany, pak můžeme tento pokoj nabýt a budovat v řádu a lásce."

Příští neděle je v celém světě Den modliteb za kněžská a řeholní povolání. Římský vikář kard. dell'Acqua vyzval věřící, aby přispěli k jeho zdaru: modlitbou a jiným způsobem, v mezích svých možností.

V polešovicích u Uh. Hradiště byly v sobotu uloženy do společného kněžského hrobu tělesné pozůstatky salesiána P. Vojtěcha Basovníka. Na kněze byl vysvěcen v Turině 2. července 1939; působil v Ostravě, ve Fryštáku, Brně, Praze,

Mníšku pod Brdy a v Oseku u Duchcova až do 13. dubna 1950, kdy ^{byl internován} byl internován a pak uvězněn. Svou životní křížovou cestu ukončil v nemocnici v Jičíně 17.

března 1955 ^{byl pohřben na ~~váženském~~ ^{váženském} hřbitově ve Valdčicích. Po exhumaci} byl pohřben na ~~váženském~~ ^{váženském} hřbitově ve Valdčicích. Po exhumaci ^{v 43. roce věku a 26. řeholního života;}

byly nyní tělesné pozůstatky převezeny do jeho rosiště v Polešovicích.

Pohřební obřady vykonal litoměřický otec biskup salesián Štěpán Trochta.

Ve Florencii se ^{ou} bude konat koncem května pprady (vedoucích) italských katolických skautských na téma Přínos skautingu k sociální rehabilitaci mládeže. Skupina římských skautů odjede v létě do Navrongo v Ghaně, aby tam postavili zemědělskou školu.

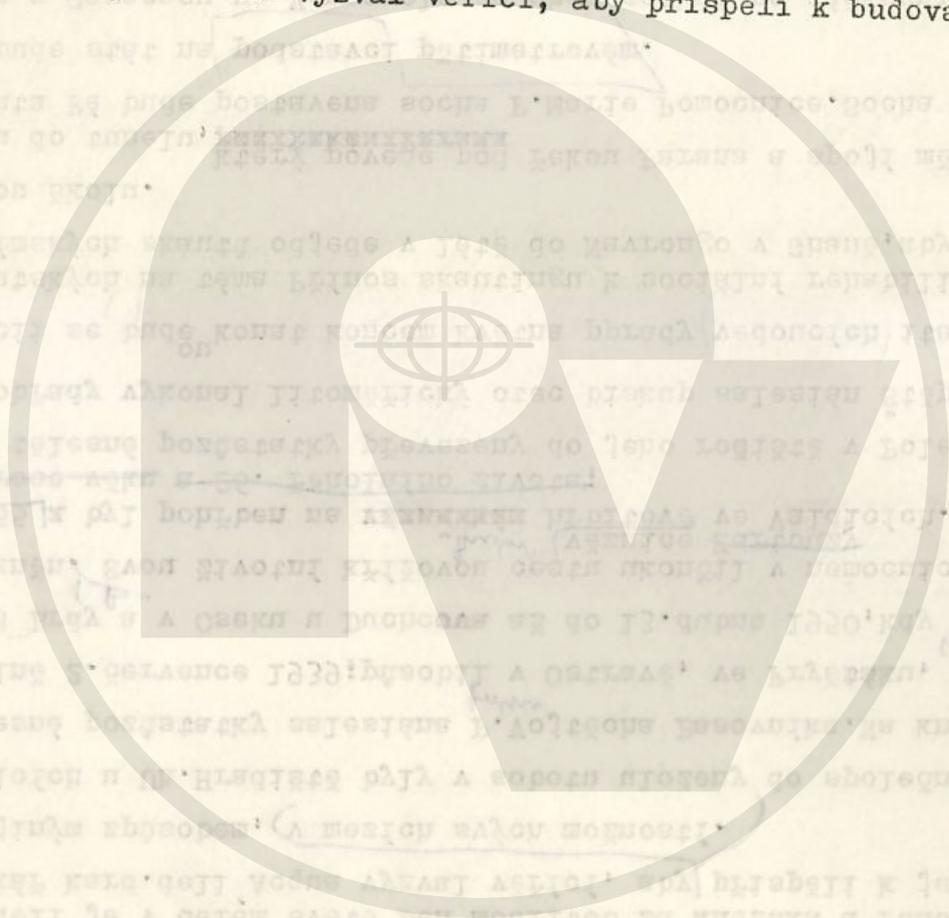
Při vjezdu do tunelu, ^{který povede pod řekou Parana a spojí město Parana s} ~~Parana~~ městem Santa Fé bude postavena socha P. Marie Pomocnice. Socha bude dva metry vysoká a bude stát na podstavci pětimetrovém.

Arcibiskup z Caracasu ve Venezuele se chce setkat se záškodnickými skupinami které znepokojují různé kraje země a nabídnout své ^{zprostředkování} ~~zprostředkování~~ mezi skupinami a vládou. Vládní vojska už přerušela veškeré operace.

451

Ruští pravoslavní slaví v sobotu své velikonoce. Moskevský patriarcha

✓ Alexej ve svém svolání vyzval věřící, aby přispěli k budování místu ve světě.

Radio Vaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

"Kristus vstal z mrtvých" - tuto radostnou jistotu vyslovuje dneš^o věřící srdce každého křesťana. "Kristus vstal z mrtvých" opakuj^o jakoby ozvěnou i zvony našich kostelů, které zvou křesťanskou obec k liturgické slavnosti. Křesťanská církev prožívá ^{ale} ~~práve~~ ^{la} dnes svou nejhlubší radost: člověk je spasen a svět je vykoupen. Jásající radost nezná ~~plně~~ břehů, hranic ani mezí. Spojuje nás všechny v jediné společnosti ať už žijeme v hlučném velkoměstě nebo v neznámé venkovské vesnici; ~~anebo jsme přišli~~ "Kristus vstal z mrtvých" zaznívá ~~ale~~ v evropských katedrálách a chrámech ale též v dřevěných a na rychlo postavených kaplích misijních stanic v Africe. S křesťanskou církví se raduje i ostatní svět, který sice přímo nezná Krista ale přece jantuší, že smyslem života nemůže být smrt a konečná porážka ale zase jen život.

Není vždy snadné pochopit pravý smysl křesťanských velikonoce. Naše převratová, neklidná a rozporuplná doba nám to nijak neusnadňuje. Uprostřed moderní společnosti, která ~~máří~~ svými stále rychlejšími dopravními prostředky ruší vzdálenosti a která se odívá do ocelového krunýře průmyslové výroby a technické výkonnosti, velikonoční tajemství kříže se může někdy zdát pouhou citovou záležitostí, odtrženou od skutečného ~~řpa~~ proudu života, nebo jakousi neurčitou a mlhavou vzpomínkou na vzdálenou událost, která se týká čím dále tím méně našich skutečných starostí a našich bolestných otázek. Moderní křesťan, který žije upřímně a do hloubky svou víru v Kristovo vzkříšení, se necítí odloučen od svého času, vzdálen od své doby a jejích palčivých otázek, Na zemi, která je též jeho zemí, a v čase, který je také jeho časem, křesťan zpřítomňuje a dovršuje událost Vzkříšení a vrhá ji do budoucnosti. Kristovo vzkříšení pokračuje skrze naši víru a naše životy i v ~~našich~~ soudobých dějinách; prodlužuje se a dokonává se

denně v našich křesťanských rozhodnutích, v našich "ano" i v našich "ne", kterými zasahujeme do dějin a do života společnosti. Velikonoce nejsou tedy pro uvědomělého moderního křesťana zahleděním do nenávratné a jedinou provždy ukončené minulosti. Jsou spíše radostnou a přítomnou skutečností, plnou vznuchu a neklidu, svatého neklidu a potřeby překonávat to, co je uzavřené a strnulé a otvírat zemi a dějiny do budoucnosti a k Bohu, poslednímu cíli a konečnému smyslu vesmíru.

Velikonoční tajemství a událost Kristova vzkříšení jsou pro nás živým pramenem nových přeměn, nového tvořivého života a nové, zralejší křesťanské odpovědnosti za svět, v němž žijeme a který čeká na vykoupění, který hledá cestu k nesmrtelnosti a k Bohu. Co se stalo a co se začalo tehdy v Jerusalémě v první křesťanské velké noci? V překrásné sekvenci velikonoční liturgie odpovídá prudkou zkratkou na tuto naši otázku: "Smrt a život se střetly, - podivný boj svědly: Pán žití usmrcen, - vládně živý". Kristus se ponořil úplně a zcela do lidského údělu; vzal na sebe a prožil všechny rozměry a hloubky, nadějí i smutek, čas i smrt, přátelství i osamocení, věrnost i zradu. Sestoupil až na dno lidského bytí, ~~prošel~~ "až do pekel", jak říká apoštolské vyznání víry. To je první dějství velikonoční události, první část Kristova výkupného činu. Její smysl se naplňuje v druhém dějství. Kristus vystoupil živ a vítězný nad smrtí z hrobu - a s ním vystoupil z područí smrti celý svět do prostoru života.

Ve svátosti křtu se opakuje pro každého křesťana tento velikonoční zázrak. V noření do křestní vody, která zastupuje všechny síly a propasti země, umíráme v Kristu, ale i s ním se duchovně vynořujeme k novému životu. Kristovo Vzkříšení nás proměňuje a přetvořuje - a dává nás sílu a moc proměňovat a přetvořovat i svět. Proto můžeme říci se svatým Pavlem: "Slavme svátky ne se starým kvasem, který znamená špatnost a nešlechternost, nýbrž s nekvašenými chleby, to je: s poctivostí a životem podle pravdy".

jak to stalo v malém upřesnění?

14 4-67

Dokumenty je
je jich celkem na 500.

8/9/12 P

H ještě nemohou být zveřejněny.

Koncem března ^{jak jsme už krátce poznali} objevil se na knižním trhu nový, pátý svazek ze seriálu Akta a dokumenty Svaté stolice z druhé světové války. Spolu s prvním a čtvrtým svazkem patří k řadě ~~knížek~~ dokumentů rázu spíše diplomatického: kromě řečí papeže Pia XII. už většinou známých, uveřejňuje záznamy z ^{několika} audiencí u papeže, ^{vatikánském} a ve státním sekretariátu, dále depeše nunciů ^{do státního sekretariátu} a pokyny sekretariátu nuncům, z doby od července 1941 do ~~října 1942~~ konce října 1942.

Tyto záznamy jsou uveřejněny po prvé; sem tam čteme dokonce poznámku, že část dokumentů uveřejněna nebyla, pravděpodobně, protože se jedná o osoby dosud žijící, nebo o věcech, které stále mají svou aktuálnost.

boženského rázu, nebo dokumentům dosvědčujícím ^{pomocnou a humanitní činnost Svaté stolice} ve prospěch válečných zajatců, uprchlíků a pronásledovaných, nebo zásahům Svaté stolice, aby byly zmírněny krutosti války. I tyto dokumenty, podobně jako ty, které byly uveřejněny už v předcházejících čtyřech svazcích, ukazují, jaký byl postoj Svaté stolice za těžkých let 1939-1945, a že postoj Pia XII. byl správný.

Dokumenty nás uvádějí do ~~těch~~ měsíců mezi červencem 1941 až říjnem 1942. Jsme, můžeme říci, v době ^{faterá} rozhodující o dalším průběhu války. Začalo bleskové tažení nacistických vojsk proti Společenskému svazu; nacismus se zdál být na vrcholu moci. "Jakmile začne operace Barbarosa, světu se zastaví dech," řekl prý Hitler; a opravdu se zastavil, Němci pronikali hlouběji a hlouběji do srdce Ruska, blížili se Leningradu a Moskvě, už ^{to} vypadalo, jako by tažení proti Rusku skončilo tak rychle jako tažení proti Polsku a Francii; na druhé straně ale

sovětská vojska, třebaš ustupující, dávala najevo, že neřekla poslední slovo a svou přítomnost ^{velmi} brzy ukázal "generál Zima", jak říkali Němci. 7. prosince 1941 vstoupilo do války Japonsko; ^{zasadilo skoro smrtelnou ránu USA a v několika měsících se jeho vojska přehnala východoasijskou koloniální říší anglickou, francouzskou a holandskou. Začala ale též protiútok, v Tichém oceáně, a především v severní Africe; vojska Osy byla poražena u El Alameinu a spojenci se vylodili v Alžíru a Maroku. Ve válce se octlo 43 zemí.}

Ke změnám neméně výzbným došlo i na poli ideologickém. Po vpádu nacistů do Polska, ^{a následující} na dohodu mezi Německem a Sovětským ^{svazem} Ruskem a ^{po} invazi Francie, vypadalo to tak, že na válečné frontě budou stát proti sobě země demokratické na jedné straně a na druhé diktatury. ^{Tury: nacistická, fašistická a komunistická.} Vpád Němců do Ruska a přepadení USA Japonskem vyzvořilo nové rozdělení: útočníků proti napadeným, násilníků proti obětem násilí, obránců spravedlnosti proti nepřávným. Velkým problémem ale byla přítomnost Sovětského svazu, představitele materialismu a bolševismu

Na Vat CECO 13-4-69

Na závěr velikonočního týdne
~~Универсальные~~

chceme dnes ještě věnovat úvahu zmrtvýchvstání, základnímu článku naší víry. Nejdříve zprávy z Vatikánu a kat.světa. Před poledním Královno nebes, sv.Otec přál věřícím na náměstí sv.Petra slovy evangelia:pokoj a mír.Vždycky ^{ho} ~~na~~ potřebujeme,dodal.Slovo míř má vzť vztah k různým životním situacím;předevšímtu myslíme na mír mezi národy; všichni trpíme pro rány,které mu byly zasazeny a z nichž krvácí, v Africe, Palestin a na Dálném východě; ~~na~~ ^{potřebujeme} vnitřní řád uvnitř států - jeho nedostatek působí neklid v řadě zemí, také v Itálii

Radio Vaticana.cz

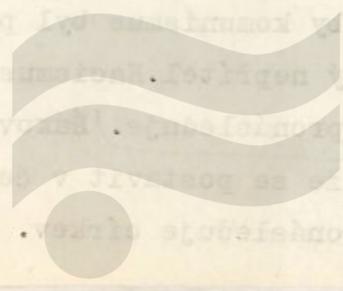
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

její
kon rostoucí prestiže, že se na obou stranách stále více ucházeli.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Státní hřbitov... s křížem, který nosili křesťani. 3
na hrůzy komunismu, nesmíme zapomenout na hrůzy nacismu. (A ani později Svátá stolice od tohoto svého postoje neustoupila. Právě mohl říci Pius XII. v únoru, že i přes nátlak některých zájmových skupin nepronesl ani nenapsal jediné slovo, které by se dalo vyložit jako schválení nebo nabádání k válce proti Rusku. A přece Pius XII. si byl vědom nebezpečí, které ~~toho~~ znamenat pro svět komunismus a bolševismus. A svému postoji zůstal důsledně věrný; ^{proslava věd. od 2. 1934 do 18. 4. 5} neodsoudil ^{a slavnostně} výslovně ani bolševický systém ani nacistický, protože ^{na obou stranách by jeho slov mohli zneužít jako nástroje své propagandy; spojenci by např. mohli} v první části války zneužít odsouzení bolševismu, kdy ještě Sovětské Rusko mělo přátelskou smlouvu s Německem; a mocnosti Osy by ho mohli zneužít v druhé části války. ^{A je zajímavé, jak část veřejného mínění na tuto zdrženlivost Pia XII. reagovala:} ~~mlčení vůči komunismu~~ ^{mlčení vůči komunismu} ~~mlčení vůči nacismu~~ ^{mlčení vůči nacismu} ~~se považuje za slabost a tichý souhlas se jeho zločinech.~~ ^{se považuje za slabost a tichý souhlas se jeho zločinech.} Mlčení Pia XII. vůči komunismu v Sov. svazu, ^{jak dokazuje kniha Akta a dokumenty Sváté stolice z druhé světové války, o níž mluvíme,} a jeho odmítnutí dát svou podporu protibolševickému křížovému tažení, mělo velký vliv na veřejné mínění v USA; o tom v našem dalším referátě příští pondělí.

Zprávy z kat. světa: Svatý Otec ^{schválil} přijal v audienci účastníky mezinárodního festivalu kostelních pěveckých sborů, který se konal v Loretě. V proslovu Pavel VI. řekl, že kostelní zpěv je užitečný, ano nutný pro liturgické slavnosti; II. vatikánský ~~sněm~~ ^{sněm} nijak neumenšil ^{místo sborů} v kostele, jen je podřadil prvnímu cíli liturgie, tj. prohloubení náboženského života ^{živé} a účasti věřících. V soukromé audienci přijal francouzského kněze Jacques Loewa, který je zakladatelem jedné skupiny kněží dělníků.

Polští biskupové věnovali společný pastýřský list encyklice Humanae vitae; připomínají, že mravní zákony a tedy i zákony odevzdávání života jsou neměnitelné; církev je jejich opatrovatelkou a vykladatelkou; tyto zákony papež Pavel encyklikou připomněl; jejich uvolněním se lidstvo blíží sebezáhubě. Manželé se ve věci regulace počtů mají řídit vlastním svědomím, ale poslední jeho normou je Bůh a jeho zákon.

Sekretariát pro jednotu křesťanů uspořádal v Římě schůzku 20 katolických odborníků ze 14 zemí, kteří jednali o další úpravě sněmovního prohlášení o poměru katolíků k židům.

Předseda německé biskupské konference kard. Döpfner a předseda německé evangelické církve dr. Dietzfelbinger ve společném prohlášení nabádají k zachování příkázání lásky na silnicích. Prohlášení je uveřejněno ke Dni bezpečnosti

na silnicích, který se v Německu koná příští neděli.

Členové rakouské katolické mládeže vybrali svým zpříváním koled 6.ledna 14 milionů a 136 000 šilinků; je to o 700 tisíc šilinků víc než loni. Sběrka se koná už po 15. Celkem se vybralo na 100 milionů šilinků, které byly dány ve prospěch katolických podniků v rozvojových zemích.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium totalitních režimů

Na přání v. N. (v. N. v. N.)
 Z Vatikánu: *na přání v. N. (v. N. v. N.)* Hlavy některých států, a to Itálie, Francie, Portugalska a Španělska se vzdali svého práva *podělat* kardinálský biret na hlavu *nových* kardinálů. Svatá Stolice se *tybí* domnívá, že vzhledem k posvátnému a duchovnímu rázu kardinálského úřadu a vzhledem k novému duchu vyjádřenému Druhým Vatikánským koncilem, tato výsada již neodpovídá dnešním poměrům. Hlavy uvedených států *přijaly* projevíli s přání sv. Stolice *sestuhlas*.

v Dnes ráno se sešla Posvátná kongregace obřadů, *tu* *pro* pojednala hrdinské *stuhlas* čtností sluhů Božích Klementa Marchisia, *italského* faráře v Piemontě a Rafaely Ibarra de Villalonga, *tu* zakladatelky Institutu sester sv. Anděla strážných. Klement Marchisio byl farářem v piemontské Rivalba Torinese od r.1860 až do své smrti v r.1903. Založil *reh. spolci-* institut sester sv. Josefa. Proces jeho blahorečení byl započat v r.1944. Rafaella Ibarra pochází ze španělské šlechtické rodiny. Byla ženou bohatého průmyslníka a matkou 7 dětí. Po ovdovění se cele věnovala institutu sester sv. Andělu strážných, který založila již dříve. Zemřela v Bilbao r.1900 a její beatifikační proces byl zahájen r.1952.

unt Sv. Otec zaslal prostřednictvím státního sekretáře kard. Ciconianiho dopis Svazu majitelů kinematografických sálů; v něm, vyjadřuje kladný postoj církve ke kinematografii; církve si přeje pouze, aby obsah filmů odpovídal základním křesťanským mravním a výchovným požadavkům. Kinematografie je dnes důležitá i po stránce pastorační jako významný masový sdělovací prostředek. Zmíněný svaz může církvi prospět i díky svým stykům s divadelními a filmovými podnikateli a vytvořit tak most mezi křesťanskou rodinou a ~~kinem~~ filmovým průmyslem.

Z Německa: Příští čtvrtek bude v západním Berlíně slavnostní liturgií vzpomenu *na* německého kněze Dr. Josefa Metzgera, zakladatele ekumenického hnutí "Una Sancta". Dr. Metzger byl v r. 1944 *byl* obviněn nacisty z velezrady a odsouzen na smrt.

totalitních režimů
 Ve Freisingu v Bavorsku se sešlo přes 60 německých a rakouských studentů, budoucích misionářů, *ustav pro studium* (kteří jsou členy "Kroužku mladých misionářů) aby si pohovořili o svém misionářském povolání a budoucí formaci. Jejich schůzku řídil eichstättský biskup mons. Brems a navštívil ji i kardinál Döpfner.

0
Hvory o náboženství. Katechismus pro křesťanské rodiny.

Po přestávce velikonoční vítáme ve svém středu opět dp.Patera Špidlíka, dnes mluví o tajemství vykoupení.

Zprávy z Vatikánu a katolického světa:

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

125/1

Ze Spojených Států: V Houstonu v Texasu bylo dnes zahájeno každoroční jarní valné zasedání severoamerického episkopátu. V zahajovacím projevu budoucí kard. John Dearden, arcibiskup z Detroitu promluvil o budoucnosti církve ve Spojených Státech. Zasedání skončí své práce příští čtvrtek.

Z Polska: Kard. Stefan Wyszyński, polský primas kázal minulou neděli věřícím o jejich povinnostech jako katolíků v současné společnosti. Vybídl je, aby nebojálně čelili každé protináboženské iniciativě a řekl mezi jiným: "Nemlčte, uslyšíte-li někoho mluvit proti Bohu a jeho církvi. Obdrželi jsme zprávy, že v některých chrámech naší /varšavské diecéze byly znesvěceny. Nejde o krádeže posvátných předmětů, nýbrž o záměrné profanace. *Věřící o mých věci, nemají sítal vědy, obrátit se na obranu Houston. Zmínit se o encyklice, Humanae vitae, která rozhodně vyvolala cenu manželství a mají právo na rozhodnutí každého páru.*"

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Vykoupení Blížkost velkonočních svátků nás vede k tématu o vykoupení.

Navykli jsme si už dávno na jednoduché schéma náboženských dějin světa: Bůh stvořil nevinného člověka ve světě, který byl dobrý. Ráj na zemi však vzal za své hříchem. Znovu však nás Bůh zachraňuje. Poslal na zem svého jednorozeného Syna, který nás vykoupil.

Žádný křesťan nebude pochybovat o těchto lapidárních pravdách. Přesto však blýskla hlavou teologům otázka: kdyby byl býval Adam nezhešil, přišel by Kristus také na zemi? Otázka má málo smyslu pro kosmické nadčasové myšlení řeckých Otců. Kdyby nebylo Vtělení Syna Božího, nebylo by ani Adama. Byl totiž i první člověk stvořen podle Krista. I ve scholastické teologii západní má své místo směr, nazvaný skotistickým. Jeho zastánci vždycky hájili, že první a *ý* hlavní důvod vtělení není vykoupení z hříchu, ale vrcholné zjevení Boží milosti lidem. Syn Boží by se byl tedy stal člověkem i v případě, že by byl Adam nezhešil. I v životě lidském jsou labilní důkazy a vývody, které se opírají o "kdyby". Ještě pochybnější je jejich hodnota tam, kde jde o zvidání úmyslů a plánů Božích. Skutečnost je taková, že lidé zhešili a že Kristus nás vykoupil.

Slovo vykoupení je obrazné, jako všechny výrazy, které se týkají skutečnosti duchovní. Nám, moderním lidem připomíná věc, danou v zástavu, a pak vyplacenou. Není proto divu, že se nyní vyskytli někteří, kteří prohlásili, že výraz je příliš obchodnický, že by se měl nahradit nějakým lepším, plnějším, životnějším.

V dobách apoštolských, kdy slova užívali první učedníci Ježíšovi, však o životním smyslu výrazu nikdo ~~nezpochyboval~~ nepochyboval. Tehdy se ještě často stávalo, že někdo promarnil otcovské jmění a zadlužil se. Podle tehdejšího práva ho věřitelé prodali do otroctví. Našel-li takový člověk pak *ý* vykupitele, který jej vyplatil a vrátil mu svobodu, jistě ho považoval za největšího dobrodince svého života.

Východní Otcové nám představují ďábla jako starého lichváře, který získal právo nad Adamem a jeho syny. Držel je v otroctví, ~~xxx~~ týral je

a ubíjel. Ale dopustil se chybného kroku. Ubil k smrti někoho, na koho právo neměl. Kristus je sice potomek Adamův, ale dědičnou vinu a závazek po praotci nezdědil. Dábel jej ubil. Tím svá lichvářská práva překročil. Na to jej Bůh donutil, aby vydal starý úpis. Tak se stalo, že moudrostí kříže Bůh "přechytlil lstivého", tj. ďábla.

Tak názorné, až příliš lidské pojetí, krásně zdůrazňuje základní účinky hříchu a vykoupení: ztrátu svobody a její navrácení v Kristu. Proto má svůj smysl vykoupení i v moderním "vývojovém" pojmu dějin světa.

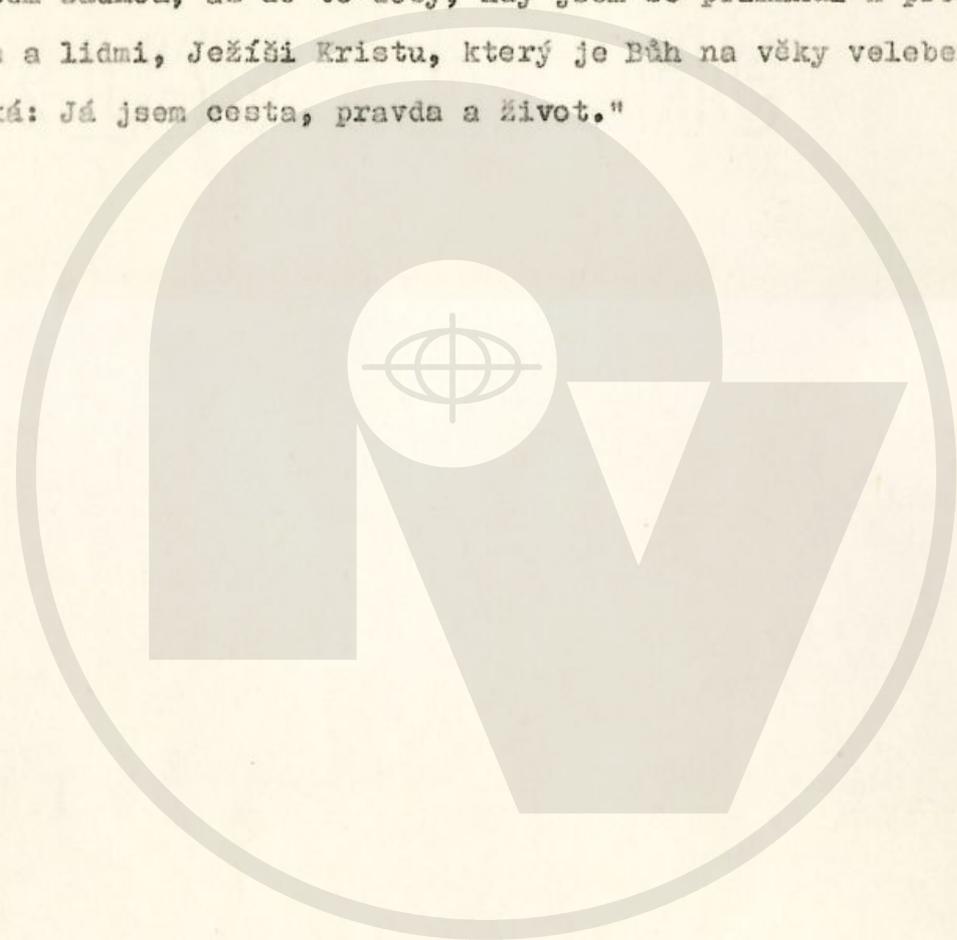
Nemyslíme tím jen Teilharda de Chardin. I mnozí staří a tradiční teologové zapochybovali o tom, je-li správné chápat vykoupení jen jako návrat do stavu před hříchem, jako navrácení straceného ráje. V pojetí řeckých Otců jsou dějiny světa jakýsi kruhový pohyb. Začíná nahoře u Boha, pokračuje dole v propasti hříchu, ale silou Kristova kříže začíná zase vzestup. Na konci světa se poslední a první lidé zase setkají ve věčné blaženosti. Nastane tzv. apokatastase, navrácení prvotního stavu.

Vápně tomu nevěřím

Vývojové pojetí dějin by se spíše dalo znázornit vzestupnou linkou, která začíná v temné mase hmoty a směřuje stále výš k duchu a svobodě. Zdá se, že by tu ovšem nebylo místo pro hřích a vykoupení. H. de Lubac však dokázal, že ani Teilhard nemá v úmyslu zmenšovat skutečnost dědičného hříchu. Vykoupení pak má podle K. Rahnera svou vzestupnou funkci i ve stále vzestupné lince kosmických dějin.

Zatím co se stále projevuje v celém vesmíru touha po duchu a svobodě, existuje hřích, který uskutečnění této touhy máří a ničí. Bez Kristova vykoupení by tedy celý vývoj světa a jeho dějiny přišly nazmar. K tomu je ovšem potřeba připomenout, jak píše K. Rahner, že "podle katolické nauky se nemůže chápat vykoupení z hříchu jen jako nějaké ujednání morální a právní, jako nějaké jednoduché vyřčení osvobozujícího rozsudku nebo prohlášení, že se vina nebude stíhat; jde naopak o styk s Boží milostí.

nenášel jsem žádnou, až do té doby, kdy jsem se přimknul k prostředníku mezi Bohem a lidmi, Ježíši Kristu, který je Bůh na věky velebený, který volá a láká: Já jsem cesta, pravda a život."

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

RaVat:CECO- 16.4.69/ středa odpoledne/ 13.30

133/1

Tento zvláštní odpolední pořad vysíláme především pro kněze.
Uslyšíte příležitostné poznámky: Konference o racismu ekumenické rady
církví v Londýně. - Symposium evropských biskupů v Churu. - Kůncil katolické
Církvce v Indii a schema pro liturgii slova na 2. neděli po velikonocích
od Pavla Skály.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

16./4. 69 (Shawle on Que) 13:30.

132/2

Ekumenická rada církví uspořádá v druhé polovině května v Londýně studijní konferenci o rasismu za předsednictví severoamerického senátora Georges McGovern. Jejím účelem má být návrh akčního programu pro členské církve, jak bojovat proti rasovým předsudkům a jak vysvětlit dosavadní poměrné neúspěchy v této činnosti. 21. května se bude v londýnském "Church House" konat veřejné zasedání, na němž promluví i anglikánský primas, arcibiskup z Canterbury, Dr. Ramsey a jihoafrický politik v exilu Oliver Tambo na téma: "Rasismus jako hlavní překážka na cestě k světovému společenství". Jihoafričan Tambo pojedná o některých aspektech rasového problému na základě bohatých osobních zkušeností. Bojoval za práva černochů v Jihoafrické Unii až do r.1960 kdy byl nucen svou rodnou zem opustit.

Na sjezd přijede i řada vynikajících osobností, kteří již po dlouhou dobu bojují proti rasismu v různých státních a jiných veřejných organizacích. Mezi nimi je např. předseda v Anglii nedávno zřízeného Výboru pro rasové vztahy, který ^{Bonham Carter} bojuje hlavně proti rasové diskriminaci v bytové otázce, na pracovním trhu a v úvěrnictví. Radikální projev se očekává od Roye Sawha z Guayany, který je členem výkonného výboru organizace "Black Peoples Alliance". Techniku a strategii hnutí "Black Power" ve Spojených Státech vysvětlí účastníkům konference Dr. Nathan Hare, ředitel výzkumného sociologického ústavu "Black Studies Institute" v Kalifornii. Severoamerický průmyslník Irwin Miller bude referovat, jakým způsobem se církve a jiné mimostátní organizace snaží odstranit problém městských ghett. Právníčka Rita Hauserová bude informovat kongerenci o přínosu Komise pro lidské práva u Spojených národů v boji proti rasové diskriminaci. Zajímavý bude jistě i projev anglikánského pastora Scotta, který nyní pracuje v africké Zambii, na téma "Rasismus jako činitel v hospodářských a politických vztazích". Byli pozváni i někteří domorodí odborníci z různých azijských, afrických a amerických zemí, takže odborná úroveň konference bude jistě značně vysoká. Sjezdu se účastní jako pozorovatelé i představitelé jiných křesťanských církví. Katolíky bude zastupovat páter Donnelly z katolického ústavu pro mezinárodní vztahy v Londýně. Věříme, že sjezd bude úspěšný a přispěje k postupnému odstraňování rasové diskriminace.

16/4.69

133/B

V první polovině července se má ve švýcarském městě Churu sejít druhé symposium evropských biskupů. Připomínáme, že první symposium se konalo v létě minulého roku v Holandsku. Tyto biskupské schůze nemají oficiální ráz, nýbrž jen čistě informativní. Každý národ je na nich zastoupen dvěma biskupy, kteří pak referují o svých zkušenostech při řešení určitých problémů a vyměňují si navzájem své názory. Společně pak také stanoví téma, které se má připravit pro příští symposium.

Důležitou funkci při organizování těchto symposií zastává mons. Etchegaray, generální tajemník francouzského episkopátu. Je totiž pověřen udržováním styků mezi jednotlivými národními biskupskými konferencemi a přípravou občasných pravidelných schůzí. Tyto styky mají povahu hlavně osobní, důležitou úlohu však zde hraje i písemná korespondence.

Dobrou příležitostí ke společnému prodebatování důležitých otázek poskytují i synody v Římě. Poslední, která se konala po loňském prvním synodu přinesla ^{schůzku i} dobré výsledky. Další se připravuje letos na podzim. Kromě toho udržují mezi sebou pravidelný styk i sekretáři různých biskupských konferencí.

Mons. Etchegaray zodpovídá za svou práci biskupskému komitátu pro vzájemné styky, který je složen z biskupů šesti zemí /Německa, Anglie, Francie, Španělska, Itálie a Polska/. Navázal však již též styky s Konferencí evropských nekatolických církví, která má své sídlo u Světové rady církví v Ženevě. Mimoto podnikl již i několik cest do středo- a východoevropských zemí, aby z vlastní zkušenosti lépe poznal tamní církevní poměry. Měl příležitost mluvit tam s řadou biskupů, takže lze předpokládat, že je dobře informován.

Tématem letošního symposia v Churu bude "Povaha kněžského úřadu" a otázky, které s tím souvisejí. Přípravné práce k němu vykonal zvláštní výbor, do něhož skoro každá země poslala delegáta. Téma jako takové bylo stanoveno již před dvěma lety. Všichni biskupové již zakrátko obdrží definitivně vypracovaný program. Některé biskupské konference vyslovily přání, aby na symposiu byla projednávána rovněž otázka kněžského celibátu. Proti tomu však, jak se zdá, se staví svatá Stolicе. Mluvílo se dokonce i o odložení na příští leden 1970, všechno však nasvědčuje tomu, že symposium se bude konat ve stanoveném termínu, tedy letos v červenci.

16./4.69

133/9

V polovině příštího měsíce začne v jihoindickém městě Bangalore "koncil" katolické církve v Indii. O jeho mimořádném významu svědčí především neočekávaně vysoký počet účastníků. Buďte jich přes 3.000, biskupů, kněží a hlavně laiků. Jeho důležitost vysvětlili věřícím indiští biskupové ve společném pastýřském listě. Základním úkolem "koncilu" bude spočívat v obrodě celé struktury a ducha církve v Indii podle směrnic vydaných posledním ekumenickým koncilem. Práce k dosažení tohoto cíle sice již byly zahájeny, dosud však nejsou koordinovány v celostátním měřítku a plány nebyly dosud podrobeny obšírné diskusi ve všech katolických komunitách.

Celý program, jak ho navrhuje biskupové, lze v podstatě rozdělit do čtyř stěžejních bodů:

1/ Církev se musí snažit vytvořit ve věřících nový způsob myšlení. Je třeba přestat s napodobováním a kopírováním všeho, co přichází z Evropy; místo toho je nutno začít myslet "indicky". Církev musí tedy hlouběji zakořenit v tradiční domácí půdě a přizpůsobovat se různým kulturám, jazykům a zvyklostem v této zemi. Má se prostě snažit cítit tak, jak cítí národ, aby pak od něho byla uznána za něco vlastního, domácího a nebyla považována jen za cizorodé importované těleso. Staletá indická civilizace má mnoho kladných hodnot; ty musí do sebe vstřebat i zdejší katolická církev.

2/ Všichni věřící by se měli vážně zamyslet nad současnou situací církve v Indii a vytvořit tak základní předpoklad pro budoucí reformy. Statistiky sice zaznamenávají každoroční přírůstky a pokroky, katolíci však nesmí spát na vavřínech. V církevní organizaci a v metodách apoštolátu jsou jistě i nedostatky a je povinností katolíků snažit se je stále omezovat. Každý může svobodně vyjádřit své mínění o církevních záležitostech, neboť jen tak budou potom všichni cítit i vlastní zodpovědnost.

3/ Je potřeba načrtnout základní linie pro obnovu v každém úseku křesťanského života. To se týká hlavně liturgie, v níž je třeba vyřešit problém mnohojazyčnosti a různorodosti obřadů. Dalšími důležitými problémy jsou vztahy mezi kněžími a laiky, výstavba škol a sociální

16/4.69

133/5

pomocné akce. Nejprve je však nutno vypracovat společný a jednotný plán a netříštit zbytečně síly.

4/ Poslední bod konečně pojednává o konkrétních a bezprostředních úkolech, které budou předloženy k řešení nastávajícímu "koncilu".

Již nyní můžeme bez přehánění prohlásit, že široká indická veřejnost, i nekatolická, projevuje o tento "koncil" skutečný zájem. Ani vládní činitelé ho neponechali bez povšimnutí. Nebývale živá je ovšem účast a zájem katolíků samotných. Pořadatelé původně počítali s nanejvýše 200 účastníky. Dnes tento počet vzrostl, jak jsme již uvedli na více než 3.000 a z toho je alespoň 50% laiků.

Je pravda, že do zahájení "koncilu" chybí ještě celý měsíc. Rozsáhlost příprav a stále vzrůstající zájem nás však opravňují k podloženým nadějím, že "koncil" přinese skutečně očekávané a pozitivní výsledky. Jistě je svým indickým bratřím ze srdce přejeme.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Dominica II. post Pascha

Jistě, že podobenství o dobrém pastýři svým obsahem vhodně zapadá do tajemství Velikonoc - je užitečné připomenout, že již proroci ve Starém zákoně tušili tohoto pastýře a jakoby zahlédli jeho pastýřské působení. Prorok Ezechiel praví: "Hle, tu jsem, abych hledal své ovce a ujal se jich!... A vyvedu je z národů a sesbírám je ze zemí a přivedu je do jejich země a budu je pást na Israelových horách ... Co bylo ztraceno, vyhledám, co bylo rozptýleno přinesu zpět, co bylo poraněno obvážu a co bylo nemocno, posilním..." /Ez 34, 11-16/ - Starý zákon předpovídá a touží po tom, co se v Novém zákoně stalo skutkem. Poznání této skutečnosti je důležitou složkou, která by měla dotvářet vědomí Božího lidu.

Podobenství o dobrém pastýři pochopitelně připomíná souvislost s podobenstvím pastýře, který hledal a našel ztracenou ovci. Toto podobenství, je-li neúplně chápáno, snadno vzbuzuje představu, že nalezení je výlučnou záležitostí a starostí dobrého pastýře. Tu však nelze zapomenout, že nalezení ovce i její návrat vyžaduje její spolupráci s pastýřem. Vždyť nelze zapomenout, že Kristus - protože je dobrý pastýř - je vzhledem k člověku neustále v pozici nejen pastýře, který hledá, ale dokonce dává život za svoje ovce. Zdá-li se někomu, že není hledán a nalezen, pak je to jenom proto, že z jeho strany nejsou předpoklady, aby byl nalezen. Tím hůře, není-li si toho vědom. Mnozí totiž chápou činnost dobrého pastýře jako dočasnou pomoc v různých životních nesnázích a těžkostech, která však nepožaduje hlubokou vnitřní změnu právě u ovce, má-li být nalezena.

Tato myšlenka přivádí k další závažné skutečnosti. Onou opravdovou vnitřní změnou je lítost - lítost nadpřirozená - v této souvislosti lze o ní říci, že je cestou po které přichází dobrý pastýř - lítost má v sobě cosi velikonočního - je přechodem ze smrti do života - je vstupem do lásky k Bohu, protože největší přikázání je milovat Boha a největší hřích nemilovat - lítost, jak ji chápe křesťanství, vyrůstá pouze ze srovnání člověka s Bohem - není pouze bolestí nad tím, že člověk zbloudil, nýbrž že zbloudil z cesty Boží, že ztratil Boha - proto vrací na cestu, po které jde hledající pastýř.

Svatý Otec Pavel VI. vykoná ~~cestu~~ další cestu mimo Itálii: v první půli června

T pojedede do Ženevy, aby se tak připojil k oslavám 50.výročí založení Mezinárodní organizace práce. Oznámil to sám závěrem hlavního proslovu při dnešní generální audienci. Této audienci byly přítomny tři skupiny z ČSR: bohoslovci posledního roku semináře z Litoměřic, poutníci z farnosti Ivanovice na Hané a pak velký počet poutníků ze Slovenska.

~~Tři skupiny pozdravil~~ ~~závěrem~~ italských skupin. Privil:...

sv. Otec
podělal
Tyto naše krajany ~~sv. Otec~~

Potlesk přítomných ukazuje s jakou radostí vás zde všichni vítáme. Známe delikátní a ~~těžkou~~ ^{plavitou} situaci, kterou vaše země prochází. Provází vás přítomná naše modlitba, naše požehnání a přání, aby se vše vyřešilo k vašemu dobru. Kéž ~~vás~~ toto naše přání posílí ve vás vaši pevnost a vernost svaté víře; přinesli jste v této věrnosti i velké oběti. Byli jste příkladem svým bratřím, všichni jsme vám za tuto věrnost vděční. *(Výběr jsh k- nebo šuk)*

A sv. Otec připojil i několik slov česky:...

T Zvláštní pozdrav sv. Otce platil bohoslovcům z Litoměřic; pravil, že má radost z jejich návštěvy: vidí před sebou mladé muže, kteří se rozhodli zcela a definitivně jít za Kristem, být účastni jeho kněžství a pokračovat v jeho díle vykopení. Blízké kněžské svěcení ^{ne} ^{se} znamená dožení kýženého cíle. ^{ale} Ale je to ~~těž~~ ^{čel} začátek ~~dlouhé~~ ^{ne} dlouhé a namáhavé cesty k výšinám ^{se tu} a výchozímu disku k obzorům širším a širším. Kristus vás učiní účastníky svého kněžství, pošle vás jako rozdělovatele své milosti, svěří vám své evangelium které prohlašuje za blahoslavené ty, kdo jsou chudí duchem, tiché, kdo pláčí, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, milosrdné, čisté srdcem, pokojné a ~~vytrvalé~~ ^{ne} ty, kdo jsou pronásledováni. Svátý Otec vybízel jáhny, aby milovali své kněžství, aby je prožívali až do základů; ^{ne} ^{se} tak splní ~~prání~~ ^{lterní kněze vlivní, aby mohli} druhého vatikánského sněmu, ^{ne} ^{se} růst v lásce k Bohu a k lidem, ^{abr} ^{si} uchová svazek kněžského společenství, oplývati veškerým dobrem duchovním a všem ^{ti} podávat živé svědectví Boha; tak půjdou ve šlápějích těch kněží, kteří v běhu staletí zanechali skvělý příklad svatosti ve službě a práci často pokorné a skryté. Po skončení audiencie sv. Otec ještě přišel mezi litoměřické bohoslovce, kteří byli po pravici papežského trůnu: požehnání, které jim udělil, dodal, platí i jejich biskupům a všem členům jejich rodin a známým, kteří jim pomáhali a je podporovali na cestě ke kněžství. *(svou tichou obětí)*

V hlavním italském proslovu Pavel VI. mluvil o "znameních doby"; tohoto slova začal užívat papež Jan, najdeme je v řadě sněmovních výnosů a rozumíme jím teologický výklad událostí současných dějin; také prostřednictvím ~~xxx~~ událostí, které prožíváme, mluví k nám Bůh, poučuje nás o své prozřetelnosti, která se za těmito událostmi skrývá, ~~nykykyvylylyzyyxx~~ o Božím království, které si Bůh i těmito událostmi buduje, nebo o nutnosti zaměřit jistým směrem pastorační a apošolskou činnost. Člověk se nesmí nechat pohltit zevnějším životem a ohlušit masovými sdělovacími prostředky. Zvláště křesťan si musí ucvihvat kritickou, otevřenou mysl, která dovede vykládat znamení doby, současné události ve světle evangelia. ~~xxxxxyxxxxxxyxyxy~~ Pak dovede zachytit, kde tyto události žádají papersek víry, slovo evangelia, aby je správně posoudil a jim dodal vnitřní vykupitelskou hodnotu; pak dohalíme, že současné zevnější události nejednou uskutečňují vyšší Boží úradky, jako jsou např. hledání míru, jednoty a spravedlnosti, a že naše pomoc nebo apoštolát vlastně napomáhají k uzrání příznivých okolností, které pak naznačují, že nastala chvíle současného pokroku Božího království i ~~království~~ lidského. Svatý Otec též varoval před nebezpečími, s nimiž by ~~hledání~~ hledání znamení doby mohlo být spojeno; je to ~~předsudky~~ na jedné straně upřílišněný charismatický profetismus, a na druhé straně ^{ve} pouhé fenomenologické pozorování znamení doby z hlediska technického a sociologického, a konečně upírání pozornosti jen na hledisko historické, proměnlivé, kdežto zjevená pravda má svůj neměnný prvek, který zůstává stejný i v době, která se mění. S křesťanskou bdělostí tedy máme ~~xxx~~ dovést pozorovat a rozlišovat znamení doby. Za ~~xx~~ Takovým znaménem doby považuje sv. Otec pozvání, které dostal, aby se zúčastnil oslav 50. výročí založení Světové organizace práce. Svatý Otec toto pozvání přijal a do Ženevy pojedje v první polovici června:...

Bylo to pozvání nečekané a velmi čestné, odpovídá našim citům úctivosti vůči mezinárodnímu organismu, tak záslužnému a tak významnému, který má tolik společného s naším ~~právaním~~ ^{úkolem hlásat} spravedlností, míru a bratrství. A proto jsme se rozhodli s uctivou vděčností toto pozvání přijmout.

Mezinárodní organizace práce a její stálý sekretariát Mezinárodní úřad práce oslavily 50 let 11. dubna. Na mírové konferenci po první světové válce britská vláda naléhala, aby byla založen nějaký organismus, který by vypracoval mezinárodní kodex práce a bděl nad jeho zachováním. Hlavní body návrhu byly pojaty do Versajské smlouvy, 11. dubna 1919. Pět měsíců později Mezinárodní organizace práce konala své první zasedání v Novém

Yorku. Přípravu kodexu přerušila II. světová válka; ale už r. 1944 se sešla znovu ve ~~xxx~~ Filadelfii: formulovala sociální principy, které měly řídit poválečnou politiku; prezident Rusevelt je nazval syntezí aspirací naší doby. R. 1946 Organizace práce byla ~~přijata xxx~~ zařazena do mezivládních agencí, připojených k Spojeným národům; r. 1948 zvolila za své sídlo Ženevu; Organizace práce je jediná instituce, která vznikla z Versajské smlouvy a přežila druhou světovou válku. První pole jejího zájmu byla spíše technická stránka práce; postupně ale rozšířila svůj zájem na všechny oblasti sociální spravedlnosti. "Všeobecný mír může stát pouze na sociální spravedlnosti," čteme v předmluvě Ústavy Mezinárodní organizace práce. A Filadelfská konference prohlásila: Bída, ať existuje kdekoliv, tvoří nebezpečí pro blahobyt všech." A na jiném místě: Všichni lidé, bez rozdílu ~~xxx~~ rasy, náboženství nebo pohlaví, mají právo zjednat si hmotný pokrok a ^{šev}duševní rozvoj v ~~xxx~~ ovzduší svobody, důstojnosti, hospodářské bezpečnosti, a to ve stejné míře. Rozvedení hlavních principů Mezinárodní organizace práce a jejich doplnění z křesťanského hlediska najdeme v encyklice Jana 23. Matka a učitelka, ~~x~~ Pavla VI. Pokrok národů a konečně též v ~~rozvojxxxxxxxx~~ směnovní pastorační konstituci O církvi v dnešním světě. Mezinárodní organizace práce měla na začátku 45 členů, dnes ~~je~~ k ní připojeno 118 států; za 50 let své existence, (Organizace CSR je jejím členem od jejího založení.) do července 1968) přijala 128 úmluv a 132 doporučení, které se dotýkají všech oblastí práce a pracovního prostředí. K svému 50. výročí Organizace vyhlásila světový program pro rozvoj zaměstnanosti; ↳ v letech 1970-1980 další stamiliony lidí, především v Asii, Africe a Latinské Americe se připojí ^{protože} do boje o zaměstnání a o chleba. > Není divu, že Svátá stolice se na ~~xxx~~ činnost Mezinárodní organizace práce dívala s porozuměním a sympatií; je při ní zastoupena prostřednictvím sekretariátu, který existuje v Ženevě pro tamější světové organizace. Novým projevem této sympatie a souhlasu bude cesta sv. Otce do Ženevy kterou on sám dnes ohlásil.

Svatý Otec jmeno val titul rním biskupem litevského kněze mons. Antonína Deksnysy, který byl naposled farářem v městě East St. Louis v USA. Mons. Deksnys se stává ordinářem katolických Litevců, kteří žijí v západní Evropě.

Novým předsedou Papežské komise pro posvátnou archeologii byl jmenován mons. Gennaro Verolino, který pracoval na pražské nunciatuře do r. 1949.

Sv. Otec přijal v audienci zástupce katolických biblických společností. V anglickém proslovu mluvil o záslužné činnosti katolických biblických společností: za uplynulý rok; velkou zásluhu ~~xxx~~ ^{měl} zemřelý kardinál Bea; především o uskutečnění úzké spolupráce s biblickými společnostmi nekatolickými; bylo

sestaven Direktář pro interkonfesionální spolupráci při překládání bible; v řadě zemí už existuje spolupráce s nekatolickými biblickými společnostmi, byl podán návrh založit Mezinárodní katolickou federaci pro biblický apoštolát a tak pomáhat biskupům v jejich práci, aby Písmo svaté bylo co nejvíc rozšířeno a známo. Boží slovo musí být k dispozici všem, v každé době, opakoval sv. Otec slova konstituce O Božím zjevení. Spolupráce při překladu Písma tvoří významný prvek na cestě sjednocení všech křesťanů, řekl nakonec svatý Otec.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Ústav pro studium totalitních režimů

Vraťte se k...
RaVat CECO 17-4-69 na měsíc duben

Oba úmysly Apoštolátu modlitby, jak všeobecný tak misijní, se ^{do} ~~dotýkají~~ ~~otázky~~ ~~kněžského~~ a řeholního povolání: všeobecný zní: aby věřící pomáhali v práci za růst kněžských a řeholních povolání, konané v duchu II.vatikánského koncilu; a misijní: za hojnější počet pracovníků pro misijní území v Latinské Americe. Úmysly byly jistě voleny proto, že na neděli II.po velikonocích, dobrého pastýře, se už po n kolik let koná Den modliteb za kněžská a řeholní povolání. Těto ^{otázce tak} významně pro církev chceme věnovat dnešní pořad Pokoncilové aktuality. O kněžské problematice v dnešním světě promluví mons.dr.František Ry^{par} ~~an~~, který pracuje na římské kongregaci pro křesťanskou výchovu:...

Zprávy z Vatikánu:

K Světovému dni modliteb za kněžská a řeholní povolání vydal svatý Otec zvláštní poselství: zve biskupy, kněze i věřící, aby spolu s ním ^{aby Bůh poslal} ~~za~~ hojně a svaté pracovníky na svou žeň. Kněze, rodiče a vychovatele žádá, aby se pečlivě starali o ty, u nichž vidí zárodky kněžského nebo řeholního povolání; tak dají důkaz, že jim záleží na budoucím dobru církve. Nakonec svatý Otec se obrací k mladým: ^{dnes} ~~v~~ víc než jindy mohou slyšet Kristův hlas, který je volá do své výhradní služby a jim ukazuje na kraje, blízké ke žni, v nichž chybí, a přece jsou tak nutní kněží, misionáři, řeholní sestry, které bypracovaly v aktivní službě nebo se zasvětily Bohu v ^{rozjímavých} ~~rozjímavých~~ řádech. Mladí chtějí budovat nový lepší svět; církev stojí před nimi aby je v tom vedla a je požádala o pomoc; ukazuje jim na duše žízňící po pravdě, na lidská těla, ohrožená hladem, nemocmi a malomocností; volá k nim slovy "ristovy: Proč zde stojíte zahálejíce celý den? Jděte i vy na mou vinici. ^{Všem kdo se přičiní o zdar Dne modliteb} ~~všech kdo se přičiní o zdar Dne modliteb~~ sv.Otec děkuje jménem církve a posílá jim své apoštolské požehnání.

Ve středu odpoledne Pavel VI. udělil zvláštní audienci účastníkům sjezdu italského sdružení soukromě hospodařících zemědělců. V proslovu mluvil o těžkostech, které provází život zemědělců a venkovského obyvatelstva; varova před útekem z venkova a poukázal na jeho důsledky po stránce lidské, psychologické, morální a náboženské. ~~KK~~ Papež Jan v encyklice Matka a učitelka a také II.vatikánský sněm v konstituci Radost anaděje mluvili o tom, jak nevyhnutelné je povolání zemědělce - ^{on} poskytuje chléb svým bratřím. Závěrem sv.Otec nabádal zemědělce, aby si uchovali vlastnosti, které vždy zdobily život venkovanů; jsou to především poctivost, ukázněnost, spravedlnost a především víra v Boha, jeho prozřetelnost, víra v Krista, který též pracoval rukama a z práce zemědělců vzal podnět k tolika podobnostem; ~~víra~~

2. dubna sv. Otec schválil ^(na zkoušku na dva roky) nové stanovy a Vnitřní řád Fundace Pia XII. pro apoštolát laiků. Současně ^(na čtyři roky) jmenoval nové členy ^{Fundace} správní rady a ^{poradního sboru} poradního sboru ^{sv. Otce}. Předsedou jak rady tak i poradního sboru je vatikánský státní tajemník. Tuto fundaci založil papež Pius XII. 28. října 1953, aby z ní byly financovány a podporovány mezinárodní katolická díla apoštolátu laiků.

Zpráva, že sv. Otec pojedje do Ženevy na oslavy 50. výročí založení Světové organizace práce, vyvolala všude velký ohlas. Generální ředitel její David Morse řekl k novinářům: ^{mj} "Tím že přijal pozvání, ^{aby promluvil na Mezi-národní konferenci práce, Pavel VI. znovu} ~~ukázal~~ ^{ukázal} dal najevo svou opravdovou starostlivost o blaho pracujících ~~všech~~ ^{všech} celého světa; a to je též hlavním ^{ch} ~~cílem~~ ^{čím} organizace. Návštěva Pavla VI. bude událost ^{historického významu.} jedním z ~~historického významu.~~ - Mluvčí švýcarské vlády prohlásil, že cesta Pavla VI. do Ženevy je velkou poctou pro celé Švýcarsko; zpráva byla všude přijata s velkým uspokojením. + Generální sekretář Světové rady církví, Evžen Carson Blake poslal sv. Otci telegram, ve kterém ho ^{u příležitosti návštěvy v Ženevě} ~~zve,~~ ^{zavítal také} do sídla Rady. V tiskovém prohlášení Carson Blake mluví o hlavních etapách ekumenických styků s katolickou církví, které se rozrostly především po II. vatikánském sněmu díky práci sekretariátu pro jednotu křesťanů a pochopení kardinála Bey. Cestu Pavla VI. přivítal také druhý sekretář konsistoře švýcarské ~~protestantské~~ ^{protestantské} církve Raymond Redalie. - Cesta do Ženevy bude sedmá cesta Pavla VI. mimo Itálii. Pavel VI. bude třetí papež, který zavítá do Švýcarska: první byl Řehoř X. r. 1275, který při návratu z lyonského všeobecného sněmu konsekroval katedrálu v Lausanne, a druhý Martin V. - r. 1418 předseda závěrečné části sněmu kostnického.

Počet katolíků v Indii vzrostl za posledních 5 let o víc jak milion.

R. 1964 jich bylo 6 515 000, letos přes 7 600 000. Pět a půl milionu se hlásí k latinskému obřadu, necelé dva miliony k syromalbarskému a přes 160 000 k obřadu syromalankarskému.

Archiev Biskup z Vratislavi mons. Kominek se sešel s pravoslavným biskupem pro Štětín a Vratislav Basilem: mons. Kominek mu odevzdal list polských biskupů o ekumenismu; ~~oba biskupové se dohodli,~~ ^{oba biskupové se dohodli,} že na některých místech budou jejich kostely sloužit oběma církvím k bohoslužbám; je to tam, kde církevní úřady marně čekají na povolení státu, aby si mohly postavit vlastní nové kostely.

14/4.69 [Chulch]

135/3

Vážení přátelé,

jsou dva zvláštní důvody, proč je třeba promluvit v tomto měsíci dubnu o kněžství. Je to jednak úmysl apoštolátu modlitby, stanovený na tento měsíc, a který zní: "Aby věřící pomáhali v práci za růst kněžských a řeholních povolání, konané v duchu II. vatikánského sněmu", a je to jednak též světový den modliteb za kněžská a řeholní povolání, který se slaví z nařízení Sváté Stolice každého roku právě druhou neděli po velikonocích; v neděli, kdy nám evangelium při mši svaté staví před oči obraz Krista, dobrého pastýře.

Práce pro kněžská a řeholní povolání! Práce nesmírně důležitá a odpovědná právě v této době, a v této naší těžce zkoušené zemi! Co všechno nám tane na mysli při tomto pojmu? První, co se při tom vnucuje naší představivosti, je obraz kněze. Kněz, tak jak jsme ho ~~znali~~^{vidali} kdysi před dvaceti nebo třiceti lety, za starých časů, - a kněz tak jak jej známe z denního styku dnes. Kněz kdysi: více méně jemný, vzdělaný pán v černém obleku s ko-lárkem; pán s pevným měsíčním příjmem, patřící ke střední společenské vrstvě. Člověk, kterého bylo možno vidět u oltáře, na kazatelně, ve zpovědnici, na cestě k zaopatřování, u lůžka nemocných, mezi školními lavicemi uprostřed dětí, při vzdělávací práci ve spolcích mládeže, při dobré čestné zábavě, v čele pohřebních průvodu nebo různých tradičních poutí. To byl tedy kněz: více méně známá figurka z Raisových "Zapadlých vlastenců" anebo ze spisů Simona Baara: dobrý, obětavý pracovník, přítel lidu, po případe též jemnostpán se svými drobnými radostmi a strastmi.

To bylo kdysi. A dnes? Možná že jsou u nás kraje - celkem dost vzácné ostrůvky - kde se ^{stále} jen málo změnilo. Většinou však je tomu jinak. V různých krajích se stal kněz zjevem mnohem vzácnějším a potkáte-li jej náhodou, třeba ^{podle náh} ho ani nepoznáte. Potkáte jej občas poblíže fary či kostela. Vrací se kolikrát v neděli večer ze vzdálenější osady po třetí nebo ^{pos}čtvrté mši svaté. Obyčejně se vrací přepracovaný a unaven. V některých zachovalějších krajích se vrací s radostí v srdci, že mohl být duchovně užitečný většímu počtu věřících, jinde však se vrací skleslý, protože kostely, ke kterým se dlouhou cestou trmácel, byly téměř prázdné. V osobě kněze dnes potkáváte člověka, nad jehož

17.4.69

2

135/4

hlavou více než nad jinými se přehnala dlouhá vichřice, která možná jen na krátko utichla a není jí ještě konce. Potkáváte v něm člověka, který prožil nejednu vnitřní ^{zápas} drama, který ví, co je to rvát se a bojovat s životem, který ví přede vším, co to znamená trpět. Nejedna z těch, který působí mezi vámi, ještě do nedávna chodil v modráčích v továrně nebo na nějaké stavbě; nosil po delší dobu vězeňské pruhované šaty, anebo si prodělal neméně zatěžkávací zkoušku v izolaci a šikanování někde ~~na~~ odlehle fari. Kněz, kterého dnes potkáváte, žije většinou z oběti, jeho život je ^{at} příliš hmatatelně poznamenán křížem.

Kříž a oběť: to je první a vůdčí myšlenka, hovoříme-li dnes u nás mladému muži o knězi anebo po případě o povolání ke kněžství. Je to myšlenka, kterou není ani třeba vyslovit, protože prosvítá přímo a hovoří z života veliké většiny našich biskupů a kněží. Kněžství dnes není stavem lidí milujících určitou míru blahobytu a pohodlí; je to stav, který dnes neškýtá žádné sociální prestiže nebo výhod. Co je to kněz, k čemu slouží jeho životní oběť, pozná dnes jiných mnohem snadněji než tomu bylo ^{skříbe} před dvaceti nebo padesáti lety. Staré idilické obrazy kněze z dob zapadlých vlastenců zmizely, zbývá jen holá, střízlivá skutečnost, zbývá jen naše prostá náboženská pravda. Utrpením, které u nás Církev přestala, se obraz kněze v mnohém pročistil, nabyl nové přitažlivosti a síly. Je to obraz takový, jak nám jej představuje Písmo svaté, jak nám jej předkládá naše ^{víra} ~~věrouka~~. Je to obětník a zároveň oběť; je to apoštol, autentický obraz Krista, bez veškerých lidských přívěsků a barokních ozdob.

V dnešní době si mnozí apoštolští pracovníci kladou otázku, ^{čeho} je zapotřebí, aby byl dnešnímu mladému člověku předložen obraz kněze v jeho opravdové velikosti a kráse, v opravdu jasném a objektivním světle. Tuto otázku máme my u nás z velké části vyřešenu. Přestálé utrpení a oběti vykonaly své apoštolské, propagační dílo. Utrpení a oběť činí člověka velikým, staví jej ve velmi úzký poměr ke Kristu. Naši věrní kněží a ^{laji} ~~laji~~ ci nastrádali ^{našim} za minulých let v tomto ohledu veliký duchovní kapitál, který ^{(přinese určitě v budoucnu své požehnané plody.}

našim nikdo nevezme a který

** dobrý psaní, lepší, lepší, lepší
a dříve a dříve a dříve
je to...*

Mnozí z nás se dnes ptají: co máme činit, aby počet kněžských a řeholních povolání u nás vzrostl, aby se zase zaplnily pomalu prořídle kněžské rady? Je třeba zajisté běžných apoštolátních prostředků: je třeba modlitby, hmotných i duchovních obětí, je zapotřebí dobrého tisku a dobrého slova. Co je však ~~u nás~~ ze všeho na prvním místě zapotřebí je to, abychom uměli hospodařit dobře s velikým duchovním kapitálem, kterého jsme nabyli v době největších našich zkoušek a utrpení. Je třeba abychom stali všichni: kněží a věřící ^{kněží a věřící, v jednotě a víře} na svém místě, abychom byli opravdu tím, čím máme být.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

17/4. 1969.

3

135/5

Na nás je samozřejmě, abychom s tímto velikým kapitálem dobře hospodařili. Je to duchovní poklad, jehož vlastní nevyčerpatelné prameny tvoří láska, nezlomná naděje a živá činná víra. Při pohledu na prořídle řady našich kněží, řeholníků a řeholnic se často s úzkostí ptáme? Co máme činit, aby vzrostl počet nových povolání, aby se zaplnila prázdná místa? Je třeba modlitby, je třeba hmotných a duchovních obětí, ^{je třeba dobrých slov.} ~~je však~~ Na prvním místě ^{je však} zapotřebí dobrého příkladu kněží, dobrých křesťanských rodin, které by žily opravdu životem víry.* Víra hory přenáší, víra se obětí neleká, víra zjevuje netušené krásy a útechy právě v tom, co se zdá na první pohled málo přitažlivé a těžké. Víra odhalí ideál, dá sílu a ukáže též i cestu k jeho dosažení.

mekonec

* Je zapotřebí, aby každý z nás byl na svém místě tím, čím má být.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

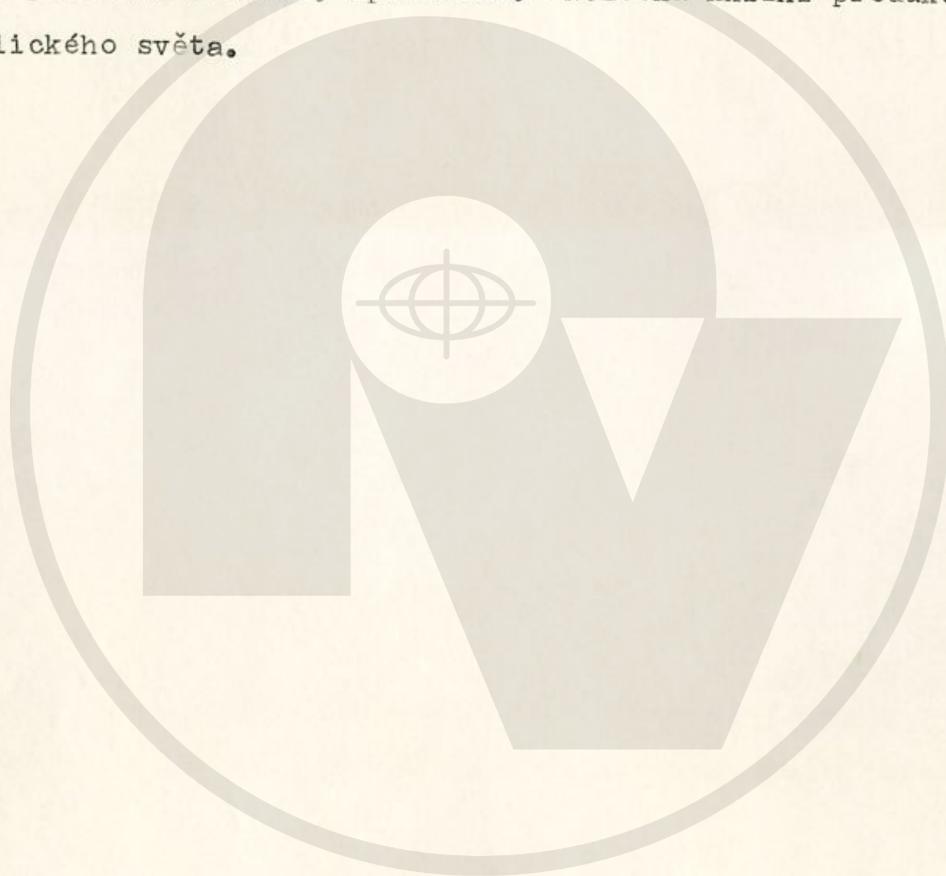

ústav pro studium
totalitních režimů

RaVat:CECO- 18.4.69/pátek odpoł. 13.30/

136/1

V tomto zvláštním odpoledním zpravodajském pořadu uslyšíte poznámky:
Kněžská povolání a laický apoštolát.- Německá knižní produkce a zprávy
z katolického světa.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

18. 4. 69

136/2

Kněžská povolání a laický apoštolát

Autorem této úvahy, z níž přinášíme jen stručný výtah, je mons. Oviedo Cavada, pomocný biskup ze Santiaga de Chile v Jižní Americe. Probírá v ní problém, který je dnes v celé církvi obzvláště palčivý a jeho řešení velmi naléhavé: totiž úbytek kněžských povolání v celosvětovém měřítku a současná krize v řadách kléru. Mnoho kompetentních činitelů si již uvědomilo vážnost tohoto stavu a návrhy na řešení přicházejí jeden za druhým. Ve mnoha seminářích se zavádějí nejrůznější reformy, aby se s nimi po čase zase přestalo a zkoušelo se opět něco nového.

Mons Cavada nenabízí řešení okamžité, které rychle a dokonale vyléčí všechny neduhy na církevním těle. Zásada, z níž vychází, předpokládá spíše delší čas, trpělivou práci a mravenčí píli. Říká výslovně: získat dostatek nových povolání je povinností celé křesťanské komunity a získáme je pouze tehdy, budeme-li všichni příkladně křesťansky žít a prosit Boha, abychom si je zasloužili.

Problém kněžských povolání dosud byl, a na mnoha místech stále ještě je, považován za záležitost výhradně církevní. To dnes již nestačí. Je třeba zainteresovat i laiky, získat jejich spolupráci. Někteří vyšší hodnostáři se s tímto vpádem laiků do církevního života nemohou dobře smířit. Čistě klerikální koncepce církevního života má velmi tuhý život. Příkladem mohou jsou novinky zavedené v liturgii. Byly pokládány za věc výlučně církevní a výsledek je mnohde ten, že věřící všem těm změnám vůbec nerozumí, jejich přítomnost při obřadech se stále statickou a tím nakonec trpí sama církev. I v dekretech z posledních let se velmi mnoho píše o biskupech, kněžích a vnitřní církevní stavbě, ale ^{poměrně} málo o laicích. Kde o spolupráci a sblížení s laiky příliš nestojí, není divu že laici se ze své strany o církev mnoho nezajímají a kněžská povolání přirozeně nerostou, naopak ubývají. Kněží se sami musí ujmout řešení této otázky. Musí vystoupit ze své izolovanosti, kde v ní ještě setrvávají a jít za lidem, nečekat až lid

18. 9. 69.

136/3

přijde za nimi.

Někteří si myslí, že otázku vyřeší ženatými jáhny. Takové řešení je však podle mons. Cavady velmi kusé. Jakým právem lze předpokládat, že se plně zasvětil církvi ten, kdo má každodenní starosti o rodinu aneb o to jak ji založit? Rovněž nelze věřit, že někdo hned po vysvěcení na jáhna nabyde plný smysl pro církevní ~~smysl~~ život a ducha. V tom je nutno vychovávat od mlada.

Dosažení plné a úspěšné spolupráce s laiky však předpokládá jednu důležitou předběžnou etapu. A tou je opravdová podpora, a posilování a zkvalitňování laického apoštolátu. Chce-li však církev, aby laici lépe a zodpovědněji plnili své křesťanské povinnosti vůči církvi, musí jim také dát v církevním životě patřičné místo a práva. Pak teprve budou laici sami cítit potřebu kněží a budou se i sami starat, aby jich bylo více.

Při pokusu o vážné řešení celého složitého problému je tedy jasné jaký by měl být první krok se strany církve. Sblížit se s laiky co nejtěsněji, probudit v nich větší zájem o církev, věnovat více péče než dosud jejich formaci. Tam, kde ještě nedostatek kněží není tak tíživý, měli by se zodpovědní církevní činitelé i snažit vychovat a získat specialisty na takovou práci s laiky, kteří by se jí cele a s láskou věnovali.

Dějiny církve nás jasně učí, že každému většímu apoštolskému hnutí nebo vzplanutí mezi laiky vždy odpovídal i přírůstek kněžských povolání. Budou-li mít laici církev skutečně rádi, pak se mezi nimi vždy najde dosti těch, kteří budou ochotni zasvětit jí i celý svůj život a veškeré své síly. Je zapotřebí dát se ihned do práce, a to pořádně a důsledně. Polovičatost se nikdy nevyplácí.

ústav pro studium
totalitních režimů

Německá knižní produkce

V poslední době došlo k nebývalému rozmachu celkové knižní produkce v Západoněmecké Spolkové republice. Můžeme prohlásit bez přehánění, že kniha se tu stala skutečně masovým spotřebním předmětem. Tím vzniká i nové vědecké odvětví tzv. literární sociologie neboli průzkumu knižního trhu. V podstatě to znamená zavádění nových statistických a kvantitativních metod na místo dosavadního hodnocení celkové literární produkce po stránce výlučně estetické a kvalitativní. K tomuto novému zjevu bude muset jistě zaujmout stanovisko i budoucí literární kritika. Je ovšem pravda, že dosavadní statistické údaje jsou poměrně značně kusé a jejich věrohodná interpretace dosti nejistá. Přestovšak se již začíná rýsovat určitý rozpor mezi tradičními představami anovou moderní skutečností, jak prohlásila prof. Noelle-Neumannová na posledním knižním veletrhu ve Frankfurtě.

Sám vývoj tohoto veletrhu potvrzuje velmi důležité změny, které nastaly v minulých letech. Když se konal poprvá v r. 1949, vystavovalo na něm své knihy jen 205 německých nakladatelů. V září předešlého roku se ho účastnilo celkem 3013 nakladatelů ze 57 zemí, kteří nabízeli kolem 200.000 knih. Celková světová knižní produkce vzrostla během posledních 15 let na více než 5 miliard exemplářů. V určitém smyslu tedy lze již mluvit nikoliv o knižním trhu, nýbrž spíše o knižním průmyslu mezinárodního rázu.

V Německé ^{m jazykovém prostoru} např. bylo vydáno v prvním poválečném roce 1945(46 jen 2.409 knih. V r. 1952 jich bylo již 22.514 a r. 1962 už 37.211. V témže bylo např. ve Spojených Státech vydáno necelých 22.000 a ve velké Británii něco přes 25.000 knih. Jen pro zajímavost uvádíme, že největšího počtu výtisků dosáhla odborná kniha pro

18.4.69.

- 2 -

136/5

pracovníky v kovoprůmyslu "Tabellenbuch für das Metallgewerbe A". Měla celkem 891 vydání a 2,85 milionu exemplářů. Tato kniha byla např. bez svolení autora přeložena a vydána i v Číně, čímž ovšem počet výtisků ještě roste. Známa kniha Remarquova "Na západní frontě klid" měla např. r. 1958 své 254. vydání.

Velmi oblíbenými se v poslední době stala tzv. kapesní vydání různých knih. Jen v západním Německu se na ně specialisovalo přes 70 nakladatelů.

Statiskou o světovém knižním trhu se nyní vážně zabývá i orgán Spojených národů UNESCO, který r. 1964 vypracoval i všeobecně platnou definici knihy, tj. "neperiodická publikace, která má nejméně 49 stránek". Všechny národy ji však dosud neuznaly. V Maďarsku se např. vyžaduje 64 stránek, v Itálii 100, kdežto v Irsku jen 17 stránek.

V celkové světové produkci stojí Německo mezi prvními 6 státy, které vydávají více než 20.000 titulů ročně. Dalšími 5 státy jsou Sovětský Svaz, Čína, Velká Británie a Spojené Státy. Následuje dalších 6 zemí s průměrně 10.000 tituly ročně. Jsou to: Francie, Indie, Španělsko, Itálie, Holandsko a Československo. Všech těchto 12 zemí dohromady tisne dvě třetiny celkové světové produkce.

Nejstarším nakladatelstvím na světě je Oxford University Press, jehož poslední katalog obsahuje 18.000 dosud nerozebraných titulů. Největšími vývozci knih jsou Spojené Státy a Sovětský Svaz.

Pokud jde o překlady, činí 10 procent celkové světové produkce. Rekord v tomto směru drží Sovětský Svaz, kde bylo v r.1963 přeloženo 5.508 knih, na druhém místě je Německo s 2.958 překlady a teprve na 7. místě Spojené Státy s 1.294 překlady. V Izraeli např. 34 proc. všech vydaných knih jsou překlady, kdežto v Německu jen 11 proc a v Rakousku dokonce jen 3 proc.

Někteří odborníci již vyslovili názor, že přirozeným následkem tohoto obrovského vzrůstu knižní produkce jistě bude v dohledné budoucnosti i mezinárodně koordinovaná knižní politika.

Sigla nemocným.

Milí přátelé, dnes si poslechněte nejdříve úvahu O ~~Kristově přítom-~~
~~nosti mezi námi po svém vzkříšení.~~ ~~xxxxxxx~~ přítom-
 nosti mezi námi po svém vzkříšení. Tato skutečnost je pro nás všechny
 a zvláště pro ty, kdo trpí, trvalým pramenem odvahy, radosti a síly.
 Registrováno /viz str. Ea, 2-3 -6.30' min./

-ö-

Drazí přátelé příští neděleⁱ - neděleⁿⁱ Dobrého ~~pastýře~~, kdy už řadu
 let se koná Světový den modliteb za kněžská a řeholní povolání - chce
 nám Církev připomenout, že tato Kristova přítomnost mezi námi je též
 symbolisována a realizována prostřednictvím kněží. Kněz ^{to je} - druhý Kristus.
 Bez kněze bychom neměli eucharistickou Kristovu oběť, kterou se mezi ná-
 mi zpřítomňuje a obnovuje jeho krvavá oběť na Kalvárii, kterou jednou
 provždy ^{všichni} přinesl za vykoupení ⁿⁱ všech, bez kněze by nebylo na ~~našich~~
 svatostánků s přítomným živým Kristem pod ~~způsobami~~ chleba, ani svatého
 přijímání: ale bez nich - neboť přes všechnu laickou výpomoc tak nutnou
 a hodnou veškeré chvály - kněží jsou stále ještě hlavními našimi učiteli
 náboženství a víry - bez nich bychom neznali ani tu tajemnou stálou pří-
 tomnost Kristovu mezi námi, která je podmíněna naší vírou. Proto v těchto
 dnech a zvláště v neděli se spojíme se všemi, kdo budou na tyto úmysly
 pamatovat na celém světě. Je to otázka, ^{ne} ^{m/} ^m ~~o~~ jejíž kladného rozřešení zá-
 visí celá budoucnost a další rozvoj Církve. Proto jsme v tomto týdnu vě-
 novali tolik pozornosti tomuto tématu a ještě se k němu vrátíme. Kdo z
 našich posluchačů umí italsky, ~~MAK~~ může tuto neděli v 7 hodin 5 minut
 večer sledovat v národním programu italského rozhlasu ~~na~~ zvláštní pořad,
 nazvaný Pojď a následuj mě! Budou tam mluvit novokněží z různých národ-
 ností, ^{o čem} jak došli ke kněžskému povolání, a rovněž i generální vikář svatého
 Otce pro římskou diecézi kardinál del 'Acqua. Stanice Milán 1 vysílá na
 střední vlně 333, 7 m a stanice Roma 1 na střední vlně 225 m. Možno sle-
 dovat i na krátkých vlnách v pásmu 49 a 51 m.

-ö-

A nyní ještě přehled zpráv z katolického světa.

Z Vatikánu: V pátečních soukromých audiencích sv. Otec přijal tarragonského arcibiskupa, kard. Benjamina de Arriba y Castro, doprovozeného členy španělské biskupské komise pro kanonizaci blahoslaveného Juana de Avily, který je patronem španělského kléru. Jeho dílu a osobnosti věnoval papež i svůj krátký projev, v němž zdůraznil hlavně jeho zásluhy o výchovu mládeže na universitách a v kolejích a zakončil jej výzvou ke španělským kněžím, aby napodobovali jeho apoštolskou horlivost.

V Trůnním sále udělil Pavel VI. audienci vítězům soutěže "Certamen Vaticanum" a členům redakční rady časopisu "Latinitas". K oběma skupinám krátce promluvil o důležitosti pěstování latinského jazyka, kterým prokazují též platné služby církvi.

Po poledni konečně přijal členy biskupské komise pro papežskou kolej "Pio Latino Americano", která má za úkol zvětšit počet alumnů této koleje a zvýšit úroveň jejich výchovy. Pobyt v Římě během studií - pravil sv. Otec - má posílit i jejich víru. Jejich formace musí být solidní ve všech směrech, aby se z nich stali důstojní a úspěšní služebníci Boží. Seminaristé se musí přizpůsobit požadavkům současné doby tak, aby si byli vědomi, že žijí ve světě, ale že nejsou ze světa. *du*
řádku svátka

Valná schůze Italské biskupské konference skončila doplňovací volby členů svých 10 komisí a přikročí k volbám předseďů a tajemníků. Nejdůležitějšími tématy, která schůze projednávala, byla otázka kněžského celibátu, který nutno zkoumat především z pastoračního hlediska, zřízení celoživotního jáhenství, a konečně revize konkordátu, kde budou studovány zejména body týkající se vyučování ve školách a udílení beneficií.

Z Říma: V Římě probíhá od čtvrtka 17. valná schůze "Svazu vyšších představených italských řeholnic". Asi 600 účastnic na ní zastupuje na 450 ženských kongregací z celé Itálie, které mají dohromady kolem 140.000 řeholnic. *u sestřic* Hlavním námětem jejich jednání je obroda ~~kněžského~~ řeholního života, jak ji žádá poslední koncil a nedávná instrukce "Renovationis causa", věnovaná hlavně *mladově* přípravě novic. Kromě toho jsou projednávány i otázky pastoračního a organizačního rázu.

18.4.69

137/3

Drazí nemocní,

Jistě máme všichni ještě v živé paměti nedávné velikonoční svátky. Symbolem velikonoce pro každého křesťana je zmrtvýchvstalý Kristus, který znovu žije mezi námi. Bohužel, mnoho lidí si neuvědomuje plný dosah tohoto velikonočního tajemství. Jdou do kostela na Vzkříšení, pomodlí se a pak brzy opět na všechno zapomenou. Život jde dál, přináší s sebou spoustu každodenních starostí a oni nemají čas příliš o tom uvažovat.

Vy nemocní, hlavně ti, kteří jste trvale upoutáni na lůžko, máte však toho času trochu více. A budete-li chvíli přemýšlet o přítomnosti zmrtvýchvstalého Krista mezi námi, rozhodně ho nepromarníte. V dnešním vysílání se nad tím zamyslíme spolu s vámi.

Abychom celý tento problém dobře pochopili, musíme si především ujasnit dvě základní otázky: 1) Jakým způsobem je zmrtvýchvstalý Kristus přítomen mezi svými vyznavači, a 2) podle jakého znamení poznáme tuto jeho přítomnost.

Pokud jde o první z nich, vezmeme jako výchozí bod slib samotného Krista, jak je obsažen v posledním verši evangelia sv. Matouše: "A já budu s vámi po všechny dny až do skonání světa". I ve Starém zákoně sám Bůh sliboval lidem svou přítomnost a pomoc slovy: "A já budu s tebou". Tehdy se však jednalo buď jen o určitého člověka, skupinu lidí nebo národ, a to jen o přítomnost po jistý, omezený časový úsek. V Ježíšově výroku však tato všechna omezení mizí. Slib platí navždy a pro všechny. Ve 14. kapitole evangelia sv. Jana je tento slib podrobněji vyložen a rozvinut. Již sama první věta této kapitoly je sama o sobě velmi charakteristická: "Vaše srdce ať se nechvěje! Věříte v Boha, i ve mne věřte. A text pokračuje: "V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby

18. 4. 69.

- 2 -

137/4

nebylo, řekl bych vám to, protože vám jdu připravit místo. A až odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu si vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já". A o několik veršů dále Ježíš odpovídá na Jidášovu otázku: "Miluje-li mě kdo, bude zachovávat mé slovo a můj Otec ho bude milovat, i přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek." Z toho, co jsme vám přečetli jasně vyplývá, že tato nová přítomnost Kristova po zmrtvýchvstání nebude jen smyslová, viditelná, jak tomu bylo v případě apoštolů, kterým se několikrát zjevil, ale především duchovní a vnitřní.

Ani vy, drazí nemocní z ní nejste vyňati. Naopak, máte sňad více předpokladů než ostatní, aby příbytek Boha Otce i Syna ve vás se stal trvalým. Těch přikázání, která máme plnit není nepřehledné množství a nejsou nesplnitelná. Stačí dobrá vůle a všechno se dokáže. A ta trocha námahy, kterou tomu věnujete, bude bohatě odměněna. Nebudete již sami. Boží přítomnost zajistí vašemu nitru klid, mír a vyrovnanost. A to jsou právě věci, po nichž tolik zdravých lidí touží, snaží se je naléznout, ale přes všechno vynaložené úsilí je nenacházejí. Proč? Protože neznají pravou cestu, která k nim vede. Vy tedy vlastně budete mít nakonec více než ostatní, neboť, kdo může dát člověku více než Bůh?

Zbývá nám ještě osvětlit si druhou otázku, kterou jsme si na začátku položili: Podle jakého znamení poznáme Boží přítomnost? Tak, jak ho poznali jeho učedníci na své cestě do Emaus, kdy se jim zjevil a kdy ho nakonec pozvali, aby s nimi pojedl a přenoval. Sv. Lukáš o tom říká ve 24. kapitole svého evangelia: "I vešel aby zůstal s nimi. Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, požehnal, rozlámal a podával jim. A otevřely se jim oči a poznali ho; on však od nich zmizel. Tu si řekli vespolek: Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil ...?".

Ústav pro studium
totalitních režimů

18.4.69

- 3 -

137/5

Jistě i vy jste dobře porozuměli smyslu tohoto výňatku. Kristovu přítomnost poznáme podle jeho slov, podle toho co k nám mluví v našem svědomí a potom, zejména v nejsvětější svátosti, kterou sám ustanovil. Stačí velmi málo. Být jen trochu pozorný a vnímavý k tomu co nám neříká a neodmítat rady, které nám dává. A pokud jde o svátost, ani v tomto ohledu není mnoho potíží. Na pouhé požádání vám ji přinese a rád podá každý kněz. To platí pro ty, kteří sami nemohou přijít za ním do kostela.

Budete-li mít na paměti to, co jsme si nyní pověděli, pochopili jste dobře a plně smysl velikonočního tajemství. A budete-li se podle nich řídit, vaše nemoc se vám již nebude zdát tak těžkou. Sám Kristus vám pomůže překonat všechny bolesti.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Milí přátelé, v dnešním pořadu po ~~poznámce~~ k neděli modliteb za kněžská a řeholní povolání, budeme pokračovat v seriálu o náboženské výchově v rodině. Zakončíme zprávami z katolického světa. ö-ö-ö

To byla poznámka k neděli modliteb za kněžská a řeholní povolání. Následuje druhá část šesté kapitoly našeho seriálu o křesťanské výchově, která pojednává o prvním roce života dítěte.

-ö- života *2. díl*
Příští sobotu se budeme zabývat obdobím dítěte od jednoho do tří let. Následují zprávy z Vatikánu.

Konec zpráv. Další zprávy v nedělním večerním vysílání.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V minulých vysíláních tohoto týdne jsme se snažili osvětlit problém kněžských povolání s různých hldisek. V dnešní poznámce se pokusíme tyto rozličné aspekty krátce shrnout.

"Zeň je hojná, dělníků však je málo. Kéž tedy zaletí k nebesům modlitba z rodin, farností, řeholních komunit, z nemocnic a od nevinných dětí, aby vzrost počet kněžských a řeholních povolání, a aby tato odpovídala přáním Kristova srdce". Tato slova pronesl Pavel VI. pěká pěká ve svém rozhlasovém projevu 11. dubna 1964.

Od té doby uplynulo 5 let. Právě dnešní neděle je ~~dux~~ světovým dnem modliteb za kněžská a řeholní povolání. Celý tento problém nijak neztratil na své závažnosti, naopak jeho důležitost a naléhavost řešení stále roste. Je faktem, že v posledních letech katolíků na celém světě přibýlo téměř o 14 milionů. Tomu by měl logicky odpovídat i přiměřeně větší počet kněží. Bohužel tomu tak není. A nesmíme zapomínat ani na další významný fakt: Vzrůstá nejen číslo katolíků, ale i nevěřících, příslušníků jiných náboženství a i těm by měla církev věnovat svou apoštolskou a misionářskou péči. Bez kněží to však dělat nemůže.

Potřebný vzrůst kněžských povolání však brzdí i jiné nepříznivé faktory, např. rychlý sociální vývoj téměř ve všech zemích, propaganda, kterou vyvíjejí krajní revoluční, často však ne zcela domyšlené směry, přeceňování všech materiálních hodnot na úkor duchovních. To vše působí určitou krizi nejen v řádu sociologickém, nýbrž i v psychologickém a je jí postižena zejména mládež, která se většinou snadno nadchne pro vše co je nové a radikální. Mnoho mladých lidí se nechce vzdát všech těch pohodlných vymožeností, které jim nabízí moderní doba a snaží se proto přesvědčit sami sebe, že církvi mohou být užitečnější spíše jako laikové.

Na druhé straně však v dnešní době pozorujeme jiný zajímavý zjev. Ubývá povolání mezi mládeží, přibývá jich však mezi dospělými a mezi vyspělejší mládeží ve věku od 18 do 25 let. Tato pozdější povolání jsou jistější a promyšlenější, nestačí však krýt současnou celkovou potřebu.

Tuto potřebu však necítí jenom a výlučně církev, nýbrž i sami laikové, Boží lid jako celek. I ti volají po větším počtu dobrých a svědomitých kněží, kteří by je vedli k Bohu, k němuž chtějí dospět.

A z této oboustranné naléhavé potřeby vyplývá i nejlogičtější možnost řešení, tj. těsná vzájemná spolupráce mezi církví a laiky. A ta je vlastně i tím nejprřednějším cílem dnešního světového dne modliteb...

RaVat:CECO- 20.4.69/ neděle odpo/

139/1

Vážení a milí přátelé, přejeme vám klidné nedělní odpoledne. -
Na přání některých posluchačů opakujeme druhou část šesté kapitoly na
šeho seriálu o křesťanské výchově v rodině, která pojednává o prvním
roce života dítěte, jak jsme ji vysílali ve včerejším večerním
vysílání. Připojíme zprávy z vatikánu a zakončíme poledním požehná-
ním svatého Otce.

Nejdříve vám však musíme sdělit smutnou zprávu, která došla dnes
dopoledne do Vatikánu: Dnes ráno v časných hodinách si věčný Velekněz
a Pastýř všech věřících povolal k sobě vrchního pastýře největší slo-
venské diecése, trnavského apoštolského administrátora, titulárního
biskupa apijského Dr. Ambrože Lazíka. Otec biskup Lazík se narodil
v nynějším Trstíně u Trnavy 7. prosince 1897, 29 června 1922 byl vysvě-
cen na kněze v Nitre a jmenován titulárním biskupem apijským a apoštol-
ským administrátorem trnavským roku 1949 a na biskupa vysvěcen 14. srpna
téhož roku. Opětavě a často za velmi těžkých okolností řídil rozsáhlou
apoštolskou administraturu trnavskou po 20 let a zasloužil se zvláště
o provádění liturgické reformy podle zásad II. vatikánského sněmu. Bu-
deme prosit Pána, aby mu byl štědrým odplatitelem za vše co vykonal pro
jeho stáde a zároveň, aby uspišil hodinu, kdy by všechny osiřelé biskup-
ské stolce byly obsazeny věrnými pastýři a rozmnožil i počet jejich
spolupracovníků z řad kněží, řeholníků, řeholních sester i apoštolských
laiků. Nechť odpočívá v pokoji a světlo věčné ať mu svítí. - O životě
a životním díle zvěčnělého otce biskupa Lazíka více dnes večer ve slo-
venském i českém vysílání.

-ö-

ústav pro studium
totalitních režimů

Z Vatikánu: V ^{neděle} dnešních audiencích sv. Otec přijal v Tránním sále členy Výkonného výboru "Evropské federace národních svazů inženýrů", která má ~~xx~~ přes 700.000 členů asi ve 20 evropských zemích. "Obdivuhodný vývoj techniky a vědeckého výzkumu" - řekl jim Pavel VI. - poskytuje lidem možnosti snáze se sblížit s kulturními a duchovními hodnotami a obohatit se navázáním těsnějších vzájemných styků na spolkové i mezinárodní úrovni. Vaše činnost" - podotkl dále papež - může podstatně přispět k posílení těchto pout a k vybudování nových mostů mezi národy a rasami".

V Klementinském sále udělil Pavel VI. audienci italským biskupům účastníkům čtvrté valné schůze italské biskupské konference. Papež poděkoval biskupům za práci, kterou vykonali v těchto dnech. Zdůraznil, že italský episkopát, podobně jako v jiných zemích, má své vlastní poslání, zodpovědnost a metody činnosti, ovšem, stále v hierarchické jednotě se svatou Stolicí. Popsal pak stručně, jaký má být biskup podle koncilových dokumentů. Jeho hlavním úkolem je péče o duše a s tím souvisí i evangelická chudoba, jednoduchost, vnitřní život, pastorační a misionářská činnost a vynalézavost ve vztazích s moderním světem. Nejdůležitějším a osobním biskupovým úřadem zůstává ovšem stále zvěstované slova Božího. Nezbytný je i dialog biskupa s jeho kněžími a semináristy, neboť určitá vzájemná distance není dnes již dobře možná. Biskup se dnes opět stává hlavně otcem, pastýřem, bratrem, přítelem, poradcem a utěшитelem uprostřed Božího lidu, neboť jen tak vzroste účinnost jeho působnosti a bude patřičně ctěn a milován.

Sv. Otec dnes jmenoval nové apoštolské nuncie v několika zemích, a to: v Brazílii mons. Umberta Mozzoniho, v Irsku mons. Gaetana Alibrandiho, v Belgii mons. Igina Cardinale a konečně v Kolumbii mons. Angela Palmase.

Z Říma: Včera skončila čtvrtá valná schůze italské biskupské konference. ^{Její předseda} Kardinál Urbani závěrem shrnul nejdůležitější projednávaná témata. O protestním kontestačním hnutí prohlásil, že je nutno přihlídnout hlavně k jeho kladným stránkám, poněvadž v podstatě může jít o postupně odhalované spravedlivé motivy. S tímto hnutím ovšem nemají nic společného případy, v nichž původcům jde hlavně o vyvolávání chaosu ./.

Nakonec vytýčil stručně i stanovisko, jaké mají italští biskupové zaujmout k současným sociálním požadavkům italského lidu. ~~Schůze pak schválila závěrečnou rezoluci, s jejímž zněním bude veřejnost seznámena v příštích dnech.~~

Z Itálie: V půli července se bude konat v Cerro Veronese mezinárodní kongres o ekumenické teologii. Účastní se ho přední teologové jak katoličtí tak i nekatoličtí, např. zástupce anglikánského ^(u sv. Stolice primasa) kanovník Findlow a pravoslavný teolog Vladimír Rozkoff.

Ze Skotska: Mons. Thomson, biskup z Motherwell zdůrazňuje ve svém pastýřském listě že nejpřednějším úkolem kněze v katolické církvi je absolutní zasvěcení se svému vlastnímu poslání. Kristus ustanovil kněze prostředníkem mezi Bohem a lidmi. Vede též lid v lásce k Bohu a bližnímu, a proto je třeba hledět na kněze jako na člověka, který nemyslí na sebe, jako na člověka osobně svatého, který se modlitbou těsně sjednocuje s Bohem a slouží ostatním za příklad v každodenním životě. Přirozeným znakem tohoto zasvěcení se svému poslání je pro kněze i celibát a zůstane jím jistě i v budoucnosti. Závěrem ^(biskup) vybízí v listě své věřící aby se modlili o vzrůst kněžských a řeholních povolání, hlavně mezi ^{deží} mlá-

Ze Svaté Země: Pravoslavná Rada v Nazaretě vybídl křesťany, aby hlavním rysem všech jejich vztahů se stala láska a jednota; proto je nutno překonat různé formy fanatismu. Pravoslavný jeruzalemský patriarcha Benediktos vyzval nedávno své věřící k modlitbám o brzkou jednotu mezi křesťany. Vyslovil též přání, aby dialog mezi křesťanskými církvemi přinášel stále hojnější ovoce.

Z Peru: Vyšší katechetická škola v hlavním městě Limě zahájila v minulých dnech kursy pro specializaci ve vyučování náboženství. Kurs je tříletý a má za účel doplnit znalosti biblické, liturgické, eklesialogické, psychologické i sociologické. Je určen hlavně pro učitele náboženství na státních školách.

Z Indie: Bombajský arcibiskup, kard. Gracias upozorňuje ve svém pastýřském listě na moderní tzv. "pseudoteology" a "pseudoliturgisty". V dnešní církvi to co je nejmodernější se často považuje za nejpravdivější a nejlepší a mnoho lidí má strach, aby jejich názory nebyly pokládány za zastaralé. Někteří myslí, že katolická církev v Indii v minulých stoletích jen spala. Papež Jan XXIII otevřel okno, aby do církve

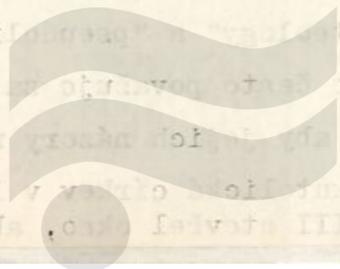
21981
zavanul čerstvý vzduch, ten by však někteří nyní chtěli změnit v bouři. Je třeba, aby důležité otázky byly zkoumány od zkušených odborníků a s velkou opatrností. Pokud jde o požadované větší poindičtění církve kard. Gracias upozorňuje, že je třeba provádět pokusy v tomto směru pod kontrolou ústředního orgánu, aby se tak zamezil zmatek mezi věřícími.

Nedávnou konferencí v New Delhi skočila v podstatě přípravná fáze k indickému národnímu koncilu. Kromě ní se v minulých dvou letech konalo přes 100 menších přípravných schůzí na diecézní úrovni.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Tuto neděli bude v římském chrámu Panny Marie Pomocnice křesťanů sloužena mše sv. v mezinárodním jazyce esperanto. Bude to první mše sv. tohoto druhu v Evropě a bude každoročně opakována o Evropském dni škol.

Rovněž pro tuto neděli připravil italský rozhlas při příležitosti Světového dne modliteb za kněžská a řeholní povolání zvláštní pořad nazvaný "Pojď a následuj mě". Kromě několika novosvětců v něm promluví i papežův vikář pro římskou diecézi, kard. Dell'Acqua. Vysílání začne večer v 19,05.

Ze Švýcarska: Celkový výtěžek postní sbírky, organizované mezi švýcarskými katolíky, bude pravděpodobně větší než 9,000,000 švýcarských franků.

Z Německa: Biskup z Rottenburgu, mons. Leiprecht uveřejnil nový studijní řád pro studenty teologie. Bude pokusně zaveden již v letošním letním semestru. Jeden rok mohou seminaristé studovat i na univerzitách mimo území diecéze.

Z Francie: V Metz ve Francii se v minulých dnech konala studijní schůze o současných kněžských problémech. Účastnilo se jí i 39 biskupů a 59 rektorů seminářů ze 14 evropských zemí.

Ze Spojených Států: Stálý pozorovatel sv. Stolice u Spojených Národů, mons. Albert Giovannetti komentoval nastávající papežovu cestu do Ženevy jako důkaz zájmu a sympatií sv. Stolice pro činnost Spojených Národů a konkrétní vůle ze strany církve činně spolupracovat při plnění ideálů charty Spojených Národů.

Slovenská Katolická Federace ve Spojených Státech zahájí 21. dubna v Youngstownu svůj 45. národní sjezd. Přijede na ni i její protektor mons. Grutka, biskup z Gary ve státu Indiana, který je slovenského původu.

Z Ecuadoru: Na 40 kněží z arcidiecéze hlavního města Quita vydalo závěrem ekumenické studijní schůze o sociální situaci země rezoluci, v níž definují jako hříšnou lhostejnost vůči ubohým životním podmínkám ecuadorské chudiny. Podle statistik je Ecuador nejchudší zemí Latinské Ameriky, polovina obyvatelstva trpí podvýživou a neumí číst a psát.

Ze Sudanu: Vláda této země vyslovila souhlas, aby sv. Stolice v ní jmenovala svého zástupce s titulem apoštolského delegáta a se sídlem v hlavním městě Chartumu. Tento titul nemá ovšem diplomatický charakter, se všemi právy, která z něho vyplývají.

Po zprávách z Vatikánu uslyšíte krátkou úvahu ke Dni modliteb za kněžská a řeholní povolání.

Tomuto dni věnoval svůj proslov svatý Otec dnes v poledne-Církev potřebuje mužů i žen, kteří byli pracovali bezvýhradně a cele pro Boží království, ve službách víry a lásky, pravil sv. Otec; ^{všechny musí zajímat otázka, jak najít nové schopné lidi, především mladé, kteří by opustili vše a dali se k dispozici Kristu a jeho poslání pracovat za pravé náboženství a za spásu moderního světa.} Bůh jde i dnešním světem, a volá. A s ním voláme i my, je to hlas církve, i ona volá. Není to hlas na poušti; Pán nás naučil doufat i v této tak tajemné záležitosti, a proto se modlíme, aby ona volal a aby velkomyslné duše našly v sobě sílu tohoto volání uposlechnout. - Otázce kněžských a řeholních povolání věnovala řada biskupů zvláštní provolání a pastýřské listy; jmenujeme alespoň westminsterského arcibiskupa kard. Heenana a lyonského kard. Renarda. Nestačí jen se modlit, každý věřící se má položit také otázku, zda Pán nevolá také jeho. Je povinností rodičů, kněží a vychovatelů napomáhat každému náznaku kněžského nebo řeholního povolání, které zachytí u svých svěřenců. Italský rozhlas vysílal ve večerních hodinách zvláštní pořada nazvaný "Pojď a následuj mě"; byl to rozhovor s novokněžími z různých zemí a s předními osobnostmi italského církevního života o tom, jak si po prvé uvědomili, že je Pán volá ke kněžství.

Dnes o ^{can} tři čtvrti na šest ráno zemřel trnavský apoštolský administrátor tit. biskup mons. Ambrož Lazík; 7. prosince ^{m.r.} se dožil 72 let. Na kněze byl vysvěcen 29. června 1922; byl úzkým spolupracovníkem trnavského biskupa mons. Jantausche, jehož se stal nástupcem ^{v. 1947} jako kapitulní vikář a pak apoštolský administrátor. Biskupské svěcení přijal 14. srpna 1949, v předvečer těžkých let pro církev v ČSR; psychická protivenství podlomila jeho organismus, takže poslední dobu několikrát vážně churavěl. Byl přítomen všem zasedáním sněmu a papež Pavel ho jmenoval členem Rady pro provedení konstituce o liturgii. *Vlastní věci píše do Vel. Mor. o jej. kněž. omezení. h. Papež svolal kn. syn. Papežská kolej Nepomucenum pro alumnus. by post. d. v. síla na kn.*

Papežská kolej Nepomucenum pro alumnus, kteří v Římě studují kněžství vzpomíná 23. dubna 40 let od svého posvěcení. Pro úmrtí otce biskupa Lazíka je zevnější oslava jubilea odložena. O nynějším stavu koleje nám poví její rektor mons. dr. František Planner v jednom z našich příštích vysílání.

V sobotu večer přijel do Říma skupina sester cyrilek na pouť; chtějí poděkovat svatým bratřím Cyrilu a Metodějovi za lásku se kterou přišli na Velkou Moravu a kterou v tak velké míře dávali slovanskému lidu. Je to též

děkovná pouť za to, že kongregace přestála utrpení uplynulých let. Kongregace Cyrilek byla založena a schválena roku 1928; bylo to splnění myšlenky nezapomenutelného ^{arc} tatíčka Stojana. Sestry pracovaly v exercičním domě na Velehradě a v ústavech pro slabomyslné děti a v Brně řídily gymnázium, které bylo r. 1949 zrušeno. Dnes jsou zaměstnány jako zdravotní sestry, jako vychovatelky ^{ústavech} v sociální péči a vypomáhají učit náboženství. Římské poutnice se už těší na středeční generální audienci u svatého Otce, jíž se zúčastní.

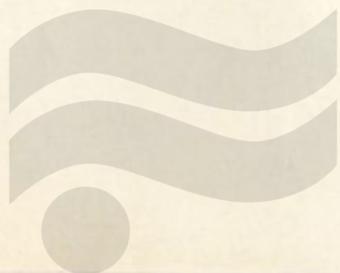
Svou modlitbu za hojná kněžská a řeholní povolání svěřujeme Kristu dobrému pastýři, jehož jméno má dnešní neděle; nechť je vzorem všem, kdo mají vést k Bohu své bratry a sestry, a všem nám vleje nezdolnou důvěru i ve chvíli ~~kdy se nad námi stahují mraky nejistoty a bouře.~~

V oratoriu sv. Filipa Neri se konala vzpomínková slavnost k 100. výročí narození známého indického filosofa a bojovníka za svobodu Mahatmy Gandhiho. Tři řečníci vylíčili jeho životní dílo a jeho poselství dnešnímu světu, a zvláště zdůraznili náboženský ráz, jímž jeho život i dílo byly prochnuty. Akademii oživilo různými indickými zpěvy bohoslovci z koleje Šíření víry. 29. dubna bude vysvěceno v saigonské katedrále v jižním Vietnamu 40 jáhnů na kněze. Den předtím přijme nižší svěcení 80 bohoslovců z místního kněžského semináře.

Velkou událostí ve Vatikáně minulý týden bylo ohlášení nové cesty sv. Otce do zahraničí; v první půli června se zúčastní v Ženěvě oslav 50. výročí založení světové ~~organizace~~ ^{organizace} práce. Novináři se domnívají, že při té příležitosti navštíví též sídlo Světové rady církví.

... v pondělí večer ~~zhrady~~ se vrátíme opět ke knize Akta a dokumenty sv. Stolice z druhé světové války.

v příštím čísle o ml. kn. W. C. a duha.
Baron kult. křesť. p.

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnesni nedele na celem svete byla ve znameni modliteb za knezska a reholni povolani. ~~Mnozi z nas si ani neuvedomili zavaznost te- to modlitby. Jeji smysl se zdaleka neda zuzit pouze na pojem za nove kneze areholniky. Teziste lezi ve vyrazu POVOLANI.~~

Ale ani to se neda urcit privlastkem knezsky a reholni. Pokusme se trochu zamyslet nad nasi dnesni modlitbou a vyznamem celého dnesniho dne.

Modlime se za nove kneze... Polozili jsme si uz nekdy otazku : proc Proc, k tomu je vubec mame, co znamena takovy knez nebo reholnice v mem kazdodennim zivote? Takove otazky si obycejne neklademe. Jsou prilis adresne. ~~Protoze~~ ^{Funkci v tomto schopni mnohdy} knez dle mimeni mnohych je ten, který zije v jinem svete, ve stalem spojeni s Bohem, svet, ve kterem nejsou me denni starosti zmatek v uctech, nepodareny plan, behani po obchodech. Jejich svet je diametralne odlisny. Je si vybral Buh, maji milost, maji privilegium. Jedinym ukolem jejich je - a to se od nich slibuje - udelat ten spatny svet lepsim. A proto se obvykle modlime, aby jich bylo hodne. Ten spatny svet se rozumivsechno to, co nejsme my.

s jeste vetsim odstupem se hodnoti reholnice. Cely jejich vztah s nasi zivotni skutecnosti se shrne do dvou gest + udiv nad tim, ze se take diva na televizi a obdiv utrpný nad její obetavosti a zivotem, staleho modleni. Strucne recono jsou lepsi nez my. A znovu se vtira otazka Proc? Protoze si je Buh vybral? Proc je a nas ne...? Tady je treba si vsimnout vubec vyrazu povolani. Kazdy z nas stal jednou pred problemem - cim budu Jiz malym detem kladou rodice , pribuzni ucitele tento otaznik - cim chces byt. chuti se meni od baletek herecek letcu ucitelek prvnych, druhy devatych trid az k jedne odpovedi ktera se zda byt v jistem momente posledni. To se obvykle seseda rodinna rada a probira seznam skol v utle prirucce, seznam zajmu.... A pak plynou dalsi leta a snad se nekdy pozastavime v myslenkach nad tim, cim jsme a cim jsme chteli byt. A zjisti jeme, ze jsme se vzdalili, protoze otazka - cim chci byt neni totozna s otazkou jak chci zit. Nas zivot sel po uplne jinych kolejich, nez jak jsme planovali. A tady se nabizi pro vysvetleni 15. kap. janova evanelia

Ne vy jste si zvolili mne, ale ja vas aposlal vas, abyste prinesli skliz
Nase povolani bylo nam dano pri nasem zrozeni a byt deti bozi. A do vin
ku hrivny schopnosti - jediny ukoem naseho zivota je toto povolani
realizovat. Byt povolani, kteri jsou vyvoleni, povolani, abyhom byli
vykoupeni.

Znovu, do tretice si poloizme otazku - jaky je rozdil mezi nami a knezimi
Vzdyt vsichni jsme podle sv. Pavla - ucastnici povolani nesbeskeho.

Rozdil jiste je. Ne v hierarchii povolani, ktera neexistuje, ale ve zpu-
sobu realizace a hlavne v realizaci samotne. Povolani jako my, jen umeli
poslechnout, jen si je uvedomili a to jim dodalo urcitou nadstavbu, ktera
je zavazuje. Stejne jako my i oni jsou plni ucastnici te velike hry,

ktere se rika kazdodenni zivot vcetne nepodaranych planu, behani po ob-
chodech, vcetne zajmu o film, hudbu ... Jen se lisi tim, ze jako ucasni
ci vedi, proc jsou ucastni a to jim dodava posici, kterou my hodnotime

jiny svet - posici cloveka, ktery vi, *to, co je krich.*

Jiste smyslem jejich zivota je udelat svet lepsi, ale ne ten abstrakni,
jen urcify konkretni prostor, tech 50 domu za ktere prevzali zodpovedn

ost. ~~Ale takovou zodpovednost pred Bohem ma Kazdy z nas za svych 50~~
~~domu, pro ktere dostal prostredky. Ale tech 50 domu ma prave tak pride~~

leno kazdy z nas - s 200 detmi; ktere je treba ucit, s 300 nemocnymi,

ktere je treba uzdravit. *to je nase povolani, nase zodpovednost. Byt*
knezi ve svych 50 domech, k s prostredkem, ktery nam Buh dal.

A ten kdo ma zodpovednost za nase zodpovednosti, ten ktery je koordi-
nuje, aby fungovaly presne, je ten, kdo ma povolani k reholnimu a
knezskemu stavu.

Podporuj francuzske ka mi - roptivede mus mamé stado maéni proutéti.
Et nase modlitba ^{v dnesnim deni} ~~na modlitbu~~ by mela obsahovat modlitbu pro dokoncanou
realizaci této porodani, a bych já ^{to} nebyl ten, kdo ma récnost
prijde se strachými hřivnami a ^{fals} ovn dlouh ten, kdo je mý;

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnes se vrátíme ke knize Akta a dokumenty Svaté stolice z druhé světové války. Nejdříve zprávy z Vatikánu:

Svatý Otec přijal v audienci skupinu provinciálů, představených a dalších odborníků z řádu Tovaryšstva Ježíšova. Děkoval jejich prostřednictvím za vše, co ~~čládek~~ vykonal pro církve za víc než 400 let svých dějin. V této své věrné službě mají pokračovat i v nynější době, těžké, ale plné příslibů do budoucna. Církev dnes si musí uchovat vnitřní jednotu, organické bratrství, láskyplnou harmonii; láska a poslušnost ^{musí} uchovat a posílit její jednotu ^é a organické tělo; ^{musí si} zachovat ^{čirkev} původní pojetí o kněžství a jeho posvátné a asketickou charakteristiku, zvláště aby vznešený zákon celibátu byl dodržován ^{pevně a zcela}; stejně ale církev potřebuje naplnit nadšením laiky, aby podporovali a rozšířili evangelizační práci ^{vnitř} církve i mimo ni; církev musí dát nový důkaz o své schopnosti sloužit ^v chudobě, moudrosti a lásce dnešní společnosti, aniž ^{ustoupí} na sociální ^{oblasti} lenosti a snadné resignaci nebo nesprávné síle revoluce a násilí. Církev potřebuje uskutečnit svou dávnou touhu obnovit ^{porušenou} jednotu křesťanské rodiny, aniž zamlčela něco ze své celistvé víry nebo nechala deformovat své základní principy. Musí se upřímně držet učení ^{pedávného} koncilu a učinit z něho normu své duchovní ^{naděje} obnovy, ^{vzvláště} nové generace ^{musí} cítit a zakusit, že církev je opravdu chápavá, podporuje a miluje. Svátý Otec vybízel jezuitu, aby pomáhali církvi v jejích potřebách, aby měli důvěru a úctu k ignaciánským duchovním cvičením, aby si byli vědomi, co dnes žádá jejich řeholní a apoštolské ^{posvěcení}, a aby milovali Krista jako živou osobu, mistra a přítele.

V další audienci Pavel VI. přijal 200 studentů z francouzské vojenské akademie Saint Cyr.

Na konferenci katolických biblických společností, která se konala ^{v Římě} ve dnech 14. až 16. dubna, byla založena Světová katolická federace pro biblický apoštolat. Úkolem federace je pomáhat biskupským konferencím v šíření Písma svatého a vůbec v biblickém apoštolátě. Byl vytvořen výkonný výbor, který svolá každá tři roky zástupce biskupských konferencí a katolických sdružení, která pracují na poli ^{apoštolátu} ^{biblického}.

Švýcarský dominikán P. De Riedmatten, který je stálým pozorovatelem Svaté stolice při ženevských mezinárodních institucích a také při ^{Mezin. rodni} organizaci práce; ^{generální ředitel} organizace David Morse pozval sv. Otce z vlastní iniciativy. Doufá pevně, že přítomnost sv. Otce bude význačným přínosem ^{na} zasedání, na němž budou projednávána

pr

David Morse

támata rozhodující o dalším rozvoji lidstva. Problém světa práce není už jen otázkou sociální a ^{ne} týká se některých zemí, ale celého světa a především rozvojových zemí. Mohou dojít plného a celistvého rozvoje jen za pomoci celého svého obyvatelstva, nepouze nezištnou pomocí těch, kdo jim pomohou. Mezinárodní organizace práce si je vědoma, že přítomnost papeže Pavla jí v její budoucí činnosti může dát nové nadšení a novou pomoc.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium totalitních režimů

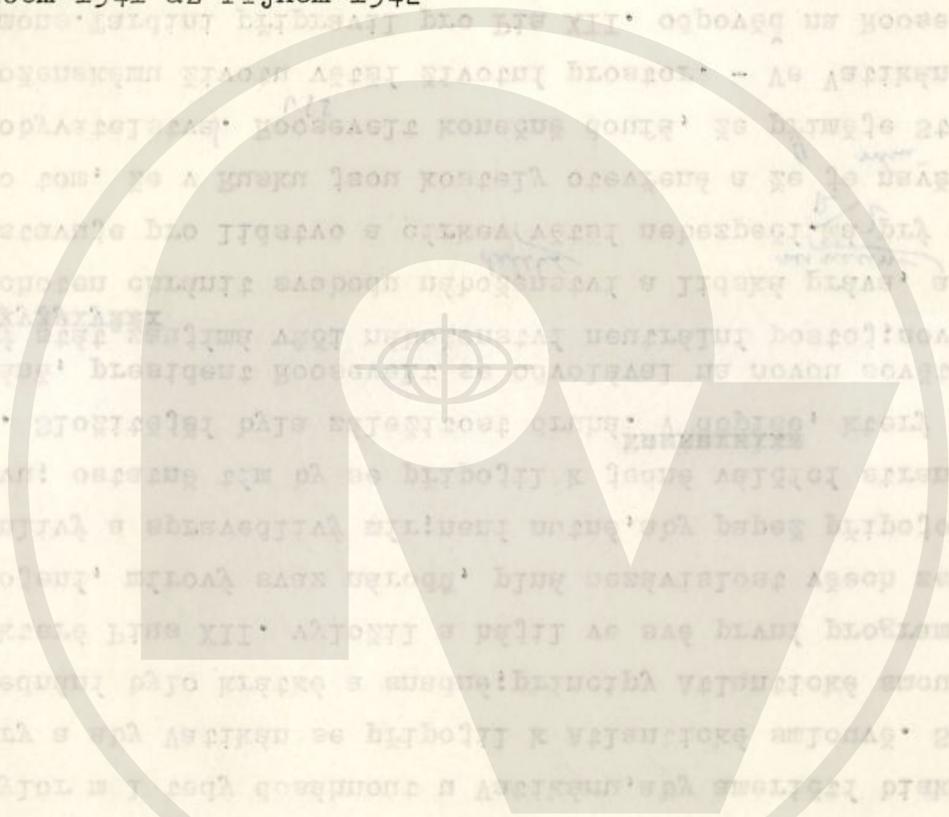
full manuscript

Pius XII. odmítl dát svou morální podporu protibolševickému křížovému tažení, třebaš ^{ze strany mocností Osy} byl o to zadan. To byl závěr prvního referátu o knize Akta a dokumenty Svate stolice z druhé světové války, z měsíců mezi červencem 1941 až říjnem 1942. Sekretář kongregace pro mimořádné církevní záležitosti -úřadující ministr zahraničí - (mons.Tardini) to jasně řekl italskému velvyslanci při Svate stolici Attolicovi při audinci 5. září.1941.

Jen čtyři dny potom stál před branami Vatikánu osobní vyslanec presidenta Roosevelta (Myron Taylor), ^{kteřý potřeboval pomoc papeže.} Roosevelt se postavil na stranu ~~Anglie~~ ^{Anglie} a chtěl pomáhat i ~~Sovětskému Rusku~~ ^{Sovětskému Rusku}. V této věci ale bylo americké veřejné mínění rozděleno: bývalý president Herbert Hoover a představitelé náboženských skupin, katolických i nekatolických, se otevřeně vyjádřili proti pomoci; dokonce i státní podtajemník poznamenal, že USA mají ve své Ústavě zásadu náboženské svobody, a tuto svobodu upírá svým občanům jak nacistické Německo tak i komunistické Rusko. Několikrát ^{Summer Welles} si u apoštolského delegáta stěžoval (president Roosevelt) na postoj řady biskupů, kteří byli dokonce i proti pomoci Anglii: tak se bude jen prodlužovat válka, a papež stále volá k míru; pomoc Sovětům je vyloučena nepřipouští ji encyklika proti komunismu Divini Redemptoris z r.1937.

Myron Taylor měl tedy dosáhnout u Vatikánu, aby američtí biskupové změnili své názory a aby Vatikán se připojil k Atlantické smlouvě. Stran této druhé otázky jednání bylo krátké a snadné; principy Atlantické smouvy jsou totožné s těmi, které Pius XII. vyložil a hájil ve své první programatické encyklice: odzbrojení, mírový svaz národů, plná nezávislost všech zemí, základy pro trvanlivý a spravedlivý mír; není nutné, aby papež připojoval své jméno na smlouvu; ostatně tím by se připojil k jedné válčící straně a proti straně druhé. Složitější byla záležitost druhá. V dopise, který Taylor odevzdal ve Vatikáně, president Roosevelt se odvolával na novou sovětskou ústavu, v níž prý stát zaujímá vůči náboženství neutrální postoj; sovětský režim je prý ochoten chránit svobodu náboženství a lidská práva, a ostatně naci- mus představuje pro lidstvo a církev ^{deliber} větší nebezpečí. Má prý velmi dobré in- formace o tom, že v Rusku jsou kostely otevřené a že je navštěvuje ^{velké} skupiny obyvatelstva). Roosevelt konečně doufá, že přiměje Stalina, aby do- přál náboženskému životu ^{všs} větší životní prostor. - Ve Vatikáně si nedělali iluzí a mons.Tardini připravil pro Pia XII. odpověď na Rooseveltův dopis: Ateismus a boj proti náboženství je v bezprostředním sociálním i politickém programu komunismu; je bolestné, že Roosevelt se na budoucnost pod bolše-

V prvním referátě o knize Akta a dokumenty z druhé světové války, z měsíců mezi červencem 1941 až říjnem 1942

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium totalitních režimů

Dr. Petr Václavík

z hlediska politického a vojenského je nacismus horší než komunismus. Ale vismem tak různově. *Z* hlediska ideologického jsou ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ *oba* stejně nesprávní a nebezpeční: oba hájí materialismus, *proti* náboženství st stojí nepřátelsky, oba pohrdají nejzákladnějšími právy člověka, oba jsou nesmiřitelní nepřátelé Svaté stolice. Mnoho z těchto svých principů nacismus dosud neprovedl, je mimořádná situace, na kterou musí mít ohled, v jeho zemích žijí miliony katolíků. Je tedy těžké říci, kdo je horší." - *Podobným* tónem byl veden také rozhovor mons. Tardiniho s Taylorem. Chápeme v této souvislosti návrh severoamerického chargé d'affaires při Svaté stolici, *Tardiniho* který naléhal u své vlády, aby intervenovala za náboženskou svobodu v Sovětském svazu; nemá z toho dělat podmínku, bez níž pomoc nebude udělena; přece jen *jasně* říká, že *doufají*, že sovětská vláda zanechá svůj postoj politické a náboženské nesnášenlivosti a bude vést politiku více lidskou a liberální. Americký státní sekretariát návrh odmítl; prý by to bylo zasahování do vnitřních záležitostí.

A přece odpověď Rooseveltovi nebyla zcela záporná. Předně *nedostalo* z Vatikánu žádné podpory *ti, kdo* *pro* protináboženský ráz komunismu *byli* proti jakémukoliv zásahu Ameriky do války a proti pomoci Rusku). A dále: američtí biskupové byli vyzváni, aby věřícím podali výklad vět encykliky Divini Redemptoris, které se vyjadřovaly proti jakékoliv spolupráci s ~~XXXXXXXXXXXX~~ komunismem. Encyklika se vztahovala ke konkrétním nebezpečím své doby; mluvila o bezbožeckém komunismu, a boji proti náboženství by *byla* sloužit *jakákoliv* spolupráce. Dnes ruský národ se brání proti útočníkovi, který ho napadl; je to otázka politického rázu, zda USA chtějí pomoci ruskému národu; USA to musí rozhodnout. Encyklika odsuzuje ideologii, ne ruský národ; *podobně* *encyklika* *proti* nacismu *neodsoudila* *národ* *německý*. *Tento* *názor* *Svaté* *stolice* *měl* *sdělit* *americkým* *katolíkům* *v* *pastýřském* *listě* *arc.* *z* *Cincinnati* *mons.* *McNicolas,* *osoba* *všude* *vělemi* *vážená,* *který* *byl* *mimo* *jakoukoliv* *politickou* *diskusi.*

Mezi *tím* *ale* *událostí* *ukončily* *spor:* *7. prosince* *Japonsko* *napadlo* *USA* *a* *ty* *stály* *na* *straně* *spojenců,* *napadených,* *kterí* *se* *bránili* *proti* *útočníkovi.*

I *v* *této* *záležitosti* *Pius* *XII.* *hleděl* *ve* *svých* *oficiálních* *prohlášeních* *zachovat* *neustrannost* *a* *neříci* *nic,* *čeho* *by* *druhá* *strana* *mohla* *zneužít.* *Ještě* *jednou* *Taylor* *navštívil* *papeže* *ve* *zvláštním* *poslání;* *bylo* *jednáno* *o* *řadě* *otázek* *významných* *pro* *americkou* *vládu;* *přišla* *řeč* *na* *to,* *že* *by* *americká* *vláda* *intervenovala* *u* *sovětské,* *aby* *bylo* *zmíněno* *utrpení* *kněží* *a* *biskupů,* *kterí* *byli* *deportováni,* *a* *aby* *se* *došly* *zprávy* *o* *zajatcích,* *kterí* *padli* *do* *rukou* *Sovětů.* *Věc* *byla* *bezúspěšná.* *Pius* *XII.* *též* *naléhal,* *zda* *by* *bylo* *možné*

u Taylor

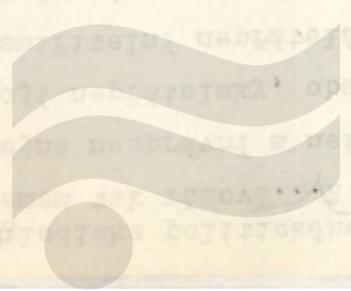
zmírnit hrůzy letecké války a náletů, a zvláště mu šlo o to, aby náletů
byl ušetřen Řím pro své památky historické a náboženské, které patří celé-
mu světu. Taylor dal Piu XII. ujištění všeobecného rázu, která byla z vel-
ké části splněna, *i byli mu uplni. F. J. Freni Artis s. d. n. v. v. v. v.*

- Report -

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Hovory o náboženství. Katechismus pro křesťanské rodiny.

Milí přátelé, dnes opět uslyšíte důstojného otce spirituála Špidlíka: Bude mluvit o vzkříšení z mrtvých.- Nakonec vysílání připojíme přehled zpráv z Vatikánu a z katolického světa.

Z Vatikánu: V dnešních soukromých audiencích sv. Otec přijal dva nové vyslance u sv. Stolice, a to senegalského, pana Henri René Doddse a římského a pana Chen Chen-Mai, zástupce čínské republiky na Formoze. K oběma Pavel VI. pronesl krátký projev. V prvním se zmínil zejména o kritické situaci v některých afrických zemích, která ho naplňuje bolestí a zdůraznil i fakt, že Senegal je prvním z prvních afrických států, které navázaly styky se sv. Stolicí. Ve druhém projevu pak vyjádřil své uspokojení nad pokroky, kterých bylo na Formose dosaženo v různých oborech a radost, že k nim přispívá i tamní katolická církev.

Z Říma: V sídle Božské kongregace pro evangelizaci národů byla dnes zahájena její první valná schůze, které se mezi jinými účastní i 22 kardinálů, 16 biskupů, 4 vyšší představení misionářských institutů a 4 národní vedoucí papežských misionářských děl. V úvodním referátu kard. Garrone pojednal o formaci misionářů a ústavech pro jejich výchovu.

Studenti římských universit se rozhodli uspořádat ve středu studijní schůzi věnovanou mírovým problémům. Její součástí bude i zvláštní liturgie v místech, kde stával Circus Maximus. O týchž problémech se bude diskutovat i na papežské Gregoriánské universitě.

Z Německa: Dnes odletělo do Turecka letadlo najaté dobročinnou organizací Caritas Internationalis s nákladem pokrývek a stanů, které turecký červený kříž rozdělí obětem nedávného zemětřesení

Z Francie: Budoucí kardinál, pařížský arcibiskup mons. Marty bude zítra sloužit ^{zvláštní} mši sv. v jednom kinematografickém sále hlavního města. Popud k ní dal Francouzský katolický úřad pro kinematografii. Po vlastní mši sv. bude následovat ekumenická pobožnost.

Z Belgie
Z Křesťanské V lovení se minulý týden konalo zasedání Mezinárodní Rady organizace Pax Christi za předsednictví kard. Alfrinka. V závěrečné rezoluci se zdůrazňuje hlavně nutnost pracovat účinněji za trvalý mír na celém světě.

Z Říma. - Před čtyřiceti lety o svátku svatého Vojtěcha, který připadá na zítřek, pražský arcibiskup Dr. František Kordač za přítomnosti všech českých a slovenských biskupů vysvětil novou budovu papežské koleje Nepomucenům. Pro úmrtí nejdůstojnějšího Otce biskupa Ambrože Lazíka domácí oslava památného výročí se bude konat až v neděli; nejdůstojnější Otec kardinál Josef Beran bude mít pontifikální požehnání a děkovné Tedeum v kapli Nepomucena.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

20/4.69

142/2

Vzkříšení z mrtvých.

Kdy jindy bydou mluvit o vzkříšení, u-li ve velkonoční době?

Nauka o vzkříšení z mrtvých v pravém a plném smyslu je čistě křesťanská. Těžko bychom hledali v jiných náboženských systémech něco obdobného. K tomuto závěru přišel po dlouhém studiu spojeném s osobní duševní krizí a vývojem ruský náboženský filosof Solovjev. Dobře pochopil, že toto tajemství je daleko hlubší, než by se na první pohled zdálo. Souvisí s problémem dobra i zla v člověku i v celém vesmíru.

Pohádky všech národů, všechny díla světové literatury, divadelní představení a filmy mívají tzv. šťastný konec (happy end). Stává se někdy, že nakladatel knihy nebo filmový podnikatel přinutí autora, aby děj pozměnil tak, aby dobře skončil; jinak by dílo propadlo u široké veřejnosti.

Tento všeobecný vkus svědčí o velké a neochvějně víře národů v konečné vítězství dobra nad zlem. Je totiž ve světě zlo. Projevuje se ve formě zlých bytostí a lidí: čarodějníc, kouzelníků, zlých macech atd. Ti jsou zdánlivě daleko lépe vybaveni pro životní boj než nevinné děti, víly, princezny. Ale přece nakonec dobro zvítězí. Takový je zákon světa. Skutečný život však není pohádka ani filmové představení.

Zlo a dobro tu jsou příliš smíšeny, často v jedné a téže osobě. Je těžko říci, kdo je dobrou vílou a kdo zlým kouzelníkem. Spíše než osoby dobré a zlé musíme rozlišovat jenom jednotlivé skutky.

Česka sekce Vatikánského rozhlasu

Co je podle mínění všech lidí dobré a co zlé. Pozorujeme to nejlépe při výchově dětí. Chválíme maličkého, když se umí rozdělit o kus kobláče se sestrou. Pokáráme ho, že je zlý, když chce naopak celý kus pro sebe. Mluvíme o egoismu a altruismu, odsuzujeme sobectví a dáváme za příklad obět a lásku. Jsme si bohužel až příliš dobře vědomi, že naše kázání o lásce nejsou uskutečnitelná. Navzdor všem krásným teoriím je v přírodě neustálý boj o život. I kameny jsou neprostupné. Jeden kvádr neustoupí s místa druhému, leda by jej rozdrtili. Rostliny se přerůstají, živočichové se požírají. A lidé? I nejmírumilovnější se neustále upevňují ve svých pozicích, aby nebyli vytlačeni bojovnými. "Kdo nechce bojovat,

22/4. 69

14 2/3

nesmí žít.", praví přísloví.

A přece, kdyby byl jen boj, triumfovala by smrt. Ve skutečnosti vítězí i život. Princip života je princip účelnosti, podřízenosti celku. Listy květu opadnou, má-li zrát, ^{plod} spodní větve stromu uschnou, aby šla míza do větví horních. I v lidské společnosti se najdou dobří jedinci, kteří se obětují a umírají za celek. Matka se obětuje pro děti, voják ~~padne~~ padne za vlast. Laická společnost staví těmto hrdinům pomníky a jejich skutek dává za příklad novým generacím.

A přece máme právo zapochybovat o hodnotě těchto vrcholných činů laické morálky. Vojín padl za vlast. Vlast žije a je mu vděčná. Ale on sám? Tzv. nehynoucí sláva znamená pro něho tolik, co tráva ~~na~~ na jeho hrobě. Není proto divu, že lidé před obětí utíkají, jak mohou, i když ji chválí. Druhá, ještě závažnější, potíž ~~se~~ se týká společnosti samé. Má právo vyžadovat tyto oběti jednotlivců. Nepodobá se kovovému Molochu, kterému se obětují živé děti? Od věků vyžadují státy tisíce a tisíce životů, které se mají obětovat za vlast. Nezdá se, že by svět byl proto šťastnější. Ale i kdyby po velkém boji nastala šťastná nová společnost, jaké právo má budoucí generace budovat své štěstí na slzách, trápení a smrti svých předků? U Dostojevského v Bratřích Karamazových odmítá Ivan vstupní lístek do budoucího ráje, který by měl být vykoupen jen jedinou slzou nevinného dítěte.

Velký teoretik ruského socialismu Bělinický se na konci života zásadně odvrátil od filozofie Hegelovy, kterou dříve zbožňoval, právě pro tento rys: společnost pro Hegela znamená všecko, jednotlivec nic, měl by se proto pro ni obětovat. "Ale jakým právem?", ptá se Bělinický. Laický problém dobra a zla, sobectví a oběti klade tedy závažné problémy.

Protož lidstvo došlo k závěru, že na tomto světě plné právo a spravedlnost nikdy nebude. Nedostatečnost morálky laické doplňuje náboženství a víra v posmrtný život. Všecka náboženství světa, minulé i přítomná, vycházejí z tohoto společného základu: dobro a oběť nedojde dostatečné

odměny v tomto životě, ani zlo nebývá dostatečně potrestáno. Smrtí však není všechno skončeno. Existuje jiný život po smrti a tam jsou odměny a tresty ~~xx~~ věčné. Hrdina zemřel za druhé. Zde na zemi jej pochovali, ale na onom světě jej čeká věnec a blaženost.

Není divu, že útěchu náboženství hledali vždy především lidé chudí, trpící, pronásledovaní. Jim je snadno se rozloučit s bídou tohoto světa a myslet na svět jiný. Ale ne vždycky a ne ve všem. Vždyť do jiného, lepšího světa nerad pospíchá ani nemocný a často draze platí za to, aby si prodloužil o pár dní bolesti na tomto světě.

Skeptik zapochybuje i zde. Náboženství mi slibuje jiný, posmrtný život. Ale co když já mám rád život nynější, přítomný? Nenašel by se způsob, jak si jej uchovat? Mnoho je náboženství na světě, a přece žádné nám neslibuje blaženost zde na zemi. Snad proto náboženství nemají velký úspěch u lidí, kteří milují tuto zemi.

Nyní si však po tolika pochybnostech všimněme, jaké je řešení dobra a zla v křesťanství. I ono ztotožňuje sobectví se zlem, lásku a obět nazývá dobrem. Kristus zemřel za lid jako všichni velcí hrdinové lidstva. I křesťané věří v život po smrti, ve věčnou blaženost v nebi. Rozhodně tedy není křesťanská dokonalost horší než jakýkoli ideál humanismu, přirozené dobroty. Jako všechny ostatní náboženství světa slibuje / odměnu po smrti. Závažná otázka však zní: je v křesťanství něco víc, je tu nějaký nový přínos k řešení dobra a zla, spravedlnosti?

Je potřeba si dobře všimnout osoby Kristovy. Zemřel za všechny lidi. Sestoupil mezi duše zemřelých, kde hyl, jak rádi rozjímají zbožní autoři, přivítán s velkou radostí. Až doposud se shoduje s hrdiny a nábožnými osobami světa. Než nyní následuje něco nečekaného, úplně nového. Třetího dne vstal z mrtvých, tj. vrátil se nazpět do života, do toho života, který opustil, do toho těla, které zemřelo. Nedostal tedy za odměnu své oběti jiný život, ale zachoval si svůj. Vyplnila se na něm jeho vlastní slova: "Kdo by chtěl svůj život zachovat, ztratí jej, kdo však

22/4.69.

142/5

jej ztratí, zachová jej."(Mt 10,39)

I po stránce srovnávací vědy náboženské je tento fakt ojedinělý a zcela nový. Řešení dobra a zla dostává nový nečekaný obrat naukou o zmrtvýchvstání a návratu v oslaveném těle na tuto zemi. "Nevstal-li Kristus z mrtvých, vaše víra nemá žádnou cenu," (1 Kor 15,17), píše svatý Pavel. Křesťanství by totiž bylo jen jedním z mnoha různých náboženství, ~~xxxxyyzz~~ slibujících ~~trpícím~~ jakousi útěchu ve formě náhrady. Nebylo by tím, čím je: radostnou zvěstí o konečném a platném vítězství dobra nad zlem a smrtí. A tak se podle svatého Ireneje stal Kristus "prvorozený živých, jako Adam byl prvorozený ~~xxxxyyzz~~ umírajících."

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

ReVal (23. 4. 69 / Skála / 13.30

143/1.

Z Egypta: Koptský patriarcha Kyrillos pozval sv. Otce, aby při své cestě do Ugandy navštívil i Kopty v Egyptě.

Z Belgie: V opatství St. Denis en Broqueroye bylo ^{uveďeno v úřad} ~~zveřeno~~ ^{prv-}ních 12 celoživotních laických jáhnů pro biskupství Tournai. Je mezi nimi jeden lékař, jeden inženýr, jeden truhlář a jeden notářský úředník.

Z Řecka: Švýcarské vyslanectví, Francouzský ústav v Athénách a tamní pravoslavná teologická fakulta zorganizují společně zvláštní symposium o Teilhard de Chardinovi. Hlavními řečníky budou páter Henri de Lubac z T.J. a děkan zmíněné fakulty. Jedním z projednávaných námětů bude též "Ateistický humanismus a křesťanská víra".

V tomto odpoledním pořadu si můžete poslechnout několik informací o připravovaném římském synodu, myšlenky pro liturgii slova na příští neděli od Pavla Skály. Zakončíme poznámkou: Jaká kázání si přejí mít věřící vídeňské arcidiecése podle výsledků nedávné ankety.

Tolik o příštím mimořádném římském synodu. - Následují myšlenky pro liturgii slova na příští neděli. -

Zakončíme poznámkou o výsledcích nedávné vídeňské ankety: Jaká kázání si přejí tamní věřící.

Končíme naše odpolední vysílání. O generální audienci u svatého Petra, které se zúčastnili skupina poutníků z Přerova a početná skupina sester sva. Cyrila a Metoděje uslyšíte dnes večer o půl deváté.

ústav pro studium
totalitních režimů

V řadě zemí se konají v této době biskupské konference, na nichž se projednávají také otázky související s mimořádným biskupským synodem, který se bude konat letos na podzim v Římě. Bude zahájen 11. října.

~~Jak jsme vám již několikrát oznámili, bude v Římě 11. října t.r. zahájen mimořádný synod. Protože se již nyní v celé církvi o této události živě diskutuje, chceme vás v dnešním vysílání stručně informovat jaký bude mít ráz a o přípravách, které se k němu konají anebo již byly vykonány. || Bude vás snad zajímat několik informací o rázu tohoto synodu:~~

Hlavním tématem tohoto synodu bude vzájemná těsnější spolupráce mezi jednotlivými biskupskými konferencemi a dále mezi těmito konferencemi na jedné straně a svatou Stolicí na straně druhé. Svolávací synodní listina k tomu výslovně poznamenává: Sv. Otec si přeje z celého srdce stále těsnější jednotu biskupského kolegia s ním pokud se týká pastýřské činnosti pro dobro církve. Až dosud se biskupské konference ve své práci vesměs dobře osvědčily; sv. Stolice má tedy přirozeně zájem na tom, aby této nové instituce bylo využito co nejlépe a v co nejširším měřítku a aby její styky s nimi probíhaly hladce a plynule. Nejdůležitějším požadavkem přitom je, aby byla zachována vzájemná jednota v cílech i ve způsobu práce, aby veškerá činnost byla z celocírkevního hlediska co nejlépe koordinována a aby vše dokonale fungovalo. To má především zajistit budoucí synod.

Na rozdíl od prvního synodu z r. 1967, který měl ráz všeobecný, bude mít nastávající synod ráz mimořádný. Co to znamená a v čem spočívá rozdíl?

Generální sekretář synodu, mons. Rubin, charakterizoval v lednu na tiskové konferenci tento mimořádný ráz takto: spočívá zejména v mimořádnosti projednávaných otázek a v jejich mimořádné důležitosti. Dnes, v pokoncilovém údobí, nabyla mimořádné důležitosti činnost biskupských konferencí a za tímto účelem byl proto svolán i budoucí synod v Římě. ~~Jeden z novinářů se tázal, proč biskupské konference, které se nyní po potvrzení biskupské kolegiality staly něčím normálním, s čím se denně setkáváme, jsou považovány za mimořádný problém.~~

~~V tomto ohledu je třeba upozornit, že~~ Mimořádný ráz synodu spočívá také ve složení jeho účastníků. Na všeobecném synodu biskupské konference volí samy své zástupce. Mohou jimi být jejich předsedové, avšak není to podmínkou. Dále, na mimořádném synodu každá biskupská

konference má jen jeden hlas, kdežto na všeobecném má hlas každý zástupce a počet zástupců se řídí podle počtu členů té které konference /1 zástupce na 25 členů/. Kromě toho v případě mimořádného synodu sv. Otec zná již delší dobu předem všechny jeho členy, takže může rovněž předem předvídat jakým směrem se asi budou ubírat synodální práce a podle toho může i stanovit témata k projednávání.

Již před 1. únorem zaslali všichni právoplatní členové nastávajícího synodu mons. Rubinovi své návrhy k otázkám, o nichž se má jednat. Ke zpracování těchto připomínek jmenoval papež zvláštní komisi, jež má připravit schéma dokumentu, který pak bude synodu předložen. Komise se sešla začátkem března a ve třech dnech vypracovala detailní návrh, který bude ^{7. dubna} v tomto měsíci /~~dubnu~~/ rozeslán jednotlivým členům budoucího synodu k prostudování.

Dosud se ^(nejen) bohužel přesně neví, ^{Podrobný program} o čem bude tento synod jednat. Podle zpráv některých agentur, které však nejsou zcela jisté, přijde ^{na} na pořad otázka reformy kardinálského kolegia a volby papeže. Zatím se netrpělivě očekávají ^{sk} skutečně podložené a věrohodné bližší informace. Toto očekávání je zajisté kladným zjevem, neboť prozrazuje všeobecný zájem věřících o důležité události v církvi. Proto také westminsterský arcibiskup kard. Heenan žádal již dříve sv. Stolicí aby mohl pořad tohoto synodu předložit k vyjádření pastoračním radám v celé Anglii. Souhlasí s ním většina anglického episkopátu.

Je dostatečně známo, že při minulém synodu v r. 1967 novinářská služba nefungovala právě nejdokonaleji, a že někteří novináři si stěžovali, že jsou o průběhu koncilových prací málo důkladně informováni, třebaže zodpovědný činitel sv. Stolice, kterým byl tenkrát mons. Vallainc udělal se své strany co mohl. Je jisté, že synod má poněkud rezervovanější povahu než ekumenický koncil a podle toho se musí konec konců zařídit i způsob poskytování informací. Ti, kteří tenkrát vytýkali církvi tajnostkářství, neměli zcela pravdu. Jak je známo, existují tajemství vojenská, státní, profesionální, a nikdo se nad nimi nepozastavuje, naopak všichni je respektují a uznávají za něco přirozeného. Proč by tedy neměla mít právo na zachování určité rezervy v důležitých otázkách i církve? Je na tom snad něco špatného, že sv. Otec se před

důležitými rozhodnutími nejprve poradí se svými důvěrnými rádci, dříve než oznámí výsledky veřejnosti? Ostatně, příslušná místa již podnikla kroky, aby i tento nedostatek byl při budoucím synodu odstraněn a aby se vyhovělo pokud možno všem oprávněným požadavkům v tomto směru.

Jednotlivé biskupské konference byly též výslovně a oficiálně vyzvány, aby vyjádřily svá mínění, jak by mohl být zdokonalen synodální řád, tedy otázky právního a procedurálního rázu. Mons. Rubin již oznámil, že mnoho konferencí žádalo zejména, aby účast na synodu byla povolena i odborníkům a speciálním poradcům v různých problémech. Rozličnými návrhy na změnu synodálního řádu se nyní zabývá další speciální komise, jejíž členy rovněž jmenoval sv. Otec; jejím předsedou je kard. Felici; ^{mezi členy} členy ~~byly~~ ^{je také} mons. Rubin a z odborníků páter Bertrams T.J.

Zdá se, že říjnový synod vnese nové světlo i do samotného stále aktuálního problému biskupské kolegiality. Je možné, že podstatně přispěje k jejímu legislativnímu ujasnění a upevnění, neboť, jak zřetelně ukázaly poslední události v církvi, hlavně encyklika "Humanae vitae", po níž biskupské konference vyložili její pravý smysl ^{jakož} i smysl učitel-ského úřadu církve, nutnost dialogu a kolegiální zodpovědnosti papeže a biskupů se projevuje stále naléhavěji.

Věříme, že budoucí synod se úspěšně zhostí všech svých úkolů a podstatně přispěje k vyřešení aktuálních problémů, kvůli kterým byl svolán. Bylo by to v zájmu nejen sv. Stolice a biskupských konferencí, nýbrž i všech věřících, jejichž prospěch je konec konců prvním důvodem a cílem všeho co církve koná.

ústav pro studium
totalitních režimů

Dominica III. post Pascha

Při čtení dnešního evangelia patrně posluchače nejvíce zaujme příkrý rozdíl mezi radujícím se světem a plačícími učedníky Kristovými. Tento rozdíl jistě nutno vysvětlit podstatným rozdílem mezi měřítky světa a Kristových učedníků - to, co jedněm je radostí, to druhým zármutkem - nejen to: na více místech zdůrazňuje Písmo rozdílnost mezi křesťany a světem..

Nemilujte svět ani pozemské věci! Miluje-li kdo svět, není v něm lásky Otcovy, neboť všechno pozemské - žádost těla, žádost očí a pýcha světa - není z Otce, nýbrž ze světa. A svět pomíjí i jeho žádost... /1 Jan 2, 15-17/

... což nevíte, že přátelství s tímto světem je nepřátelství s Bohem? Kdo chce být přítelem tohoto světa, stává se ~~sem~~ nepřitelem Božím./Jak 4,4/

A nepřipodobujte se tomuto světu, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste tak rozpoznávali, co je vůle Boží... /Řím 12, 2/

Proto je pochopitelné, že se vždy považovalo za známku opravdového křesťanství vést ve svém nitru jasnou hranici mezi Kristem a duchem tohoto světa. A nutno říci, že tomu tak skutečně je i dnes. Nelze hledat a uvažovat o kompromisu mezi Kristem a světem, jak o něm mluví Písmo.

Pro současnost lze připomenout, že nemalé ohrožení představuje oblast, kde jsou hranice mezi Kristem a duchem tohoto světa velmi neznatelné. Je to jakási starostlivost, která vyplývá z přirozené a lidsky vysvětlitelné péče o život a podmínky života. Z tohoto hlediska se jeví oprávněná. -

Přece však velmi často časově i myšlenkově zaměstnává na tolik, že nezbývá času pro věci Boží. Tak dochází ke stavu, kdy člověk sympatizuje s věci Božími, ale sám již žije mimo ně a prakticky pro ně nevynakládá žádné úsilí a omlouvá se, že nemá čas.

Jiným - stejně nedobrym zjevem - i když opačným, je nevraživost a tvrdost ke všemu, co nenese vyslovený punc nábožnosti. Tyto skutečnosti se označují za "zlý svět", kterým ve jménu křesťanství nutno opovrhovat a stranit se ho. Takový postoj vytváří typy samotářů, lidí zatrpklých, smutných a velmi často tvrdých a nelaskavých, kteří právě tyto vlastnosti považují za známku opravdovosti křesťanství a svého vztahu ke Kristu. Mýlí se však a škodí Kristu i Církvi.

Nelze nevzpomenout závěrem na koncilní dokument o Církvi v dnešním světě. Nechce oslabovat slova Písma o křesťanech a duchu tohoto světa. Ukazuje však zřetelně, že není křesťanství svět ignorovat V čl. 43 se praví doslova: "Sněm vybízí křesťany, příslušnéky obojí obce, aby se snažili plnit své povinnosti vůči světu, a to pod vedením ducha evangelia. Je sice pravda, že zde nemáme trvalou vlast, ale hledáme budoucí; avšak ti, kdo se proto domnívají, že mohou zanedbávat své povinnosti vůči tomuto světu, jsou na omylu, neboť si neuvědomují, že právě víra je tím více zavazuje, aby je splnili, každý podle svého povolání." V závěru tohoto článku se uvádí: "Církev též dobře ví, jak dalece musí staletou zkušeností zrát v rozvíjení svých vztahů k světu. Vedena Duchem Svatým Matka x církev bez přestání "vybízí své syny k očišťování a k obnově, aby znamení Kristovo zářilo jasněji na tváři Církve."

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Ve vídeňské arcidiecézi uspořádali nedávno anketu, v níž ^{měli} mají tamní katolíci vyjádřit své mínění o některých aktuálních církevních problémech. Sedmá otázka je věnována ^{ankety} přáním, připomínkám, případně i stížnostem týkajícím se kazatelských metod a praxe. Jelikož se k ní výslovně vyjádřilo 3.300 dotázaných, budou možná výsledky, k nimž se takto dospělo, zajímat i vás.

458 věřících požaduje přímo reformu v tomto směru a považuje dosavadní způsob kázání za nevýrazný. Jen 16 dotázaných je s ním plně spokojeno.

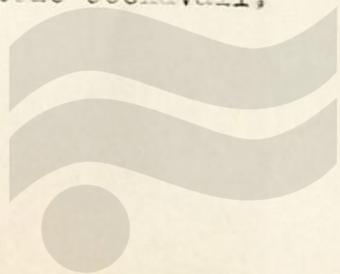
719 připomínek se týká vnější formy kázání. 316 osob se domnívá že kněz má kázat jen na kazatelně, 254 chce kázání stručnější, pouze 7 naopak delší a 119 žádá instalaci mikrofonů, aby bylo lépe rozumět.

1.104 odpovědi se vztahují na ^{řád} kázání. 751 osob myslí, že o současných všeobecných lidských problémech se káže málo časově a optimisticky, 46 hledá v nich hlavně útěchu, 32 navrhuje formu dialogu. Několik odpovědí odmítá kázání, jejichž cílem je prosba o příspěvky na různé sbírky.

Osobou kazatele se zabývá 321 došlých odpovědí. Z nich 130 zdůrazňuje dobré řečnické školení, 105 vyžaduje pečlivější přípravu, 20 požaduje, aby směli kázat i laikové.

Konečně 580 dotázaných zaujímá stanovisko k námětům kázání. 194 z nich chce, aby jejich základ tvořilo evangelium, 122 aby se mluvilo hlavně o křesťanských ctnostech, 32 chce slyšet zejména o pravdách víry, 20 osob vytýká, že se málo káže o životě světců a konečně 34 žádá o speciální kázání pro různé zájmové, sociální a věkové skupiny, hlavně zdůrazňují nutnost vypracovávat zvláštní kázání pro děti.

Jak je vidět, ve Vídni nepovažují kázání za něco zastaralého a nudného, naopak zájem o ně je mnohem větší než církevní představitelé očekávali.

ústav pro studium
totalitních režimů

V našem pořadu ~~Ules~~ chceme, ~~jakyxžyxymyxkxkxkxkx~~ věnovat nejdříve pozornost generální audienci, kterou svatý Otec uděluje vždy ve středu. Také dnešní audienci byly přítomny početné skupiny z Československa: sestry sv. Cyrila a Metoděje, poutníci z Přerova a Horních Moštěnic, a poutníci a turisté ze Slovenska. ^{Ke} Všem třem skupinám svatý Otec krátce promluvil.

První pozdrav platil sestrám cyrilometodějským ^{ometodějským} ~~cyrilkám:....~~
^(z vaší Moravy)

Přišli jste sem do Říma na pouť u příležitosti 1100. výročí smrti velkého apoštola vaší vlasti, svatého Cyrila, abyste se pomodlily u jeho hrobu a odnesly si od něho příklad, vytrvalost a horlivost pro svou práci, ^{odříkavé práci} pravil sv. Otec. Víme, že vaše kongregace už 40 let pracuje v ^{odříkavé práci} mlčení, upřímné oddanosti a stálé oběti na úmysl, aby se brzy uskutečnila velkokněžská modlitba Kristova za jeho církev, za jednotu. Pokračujte v cestě kterou si vaše kongregace zvolila, s velkou vírou a nadějí a s věrností jako duše, které se zcela zasvětily modlitbě a oběti za jednotu církve; buďte si ale vědomy, že svatá věc obnovení jednoty v jedné a jediné Kristově církvi přesahuje lidské síly; Pán sám nám musí pomoci uskutečnit to, co je i naším přáním a naší touhou. K tomuto přání, které je znamením naší blahovůle, připojujeme své požehnání: je určeno všem vašim spolusestrám a osobám které jsou s vámi a celému ~~xx~~ vaší zemi. - ^K Cyrilometodějským sestrám mluvil sv. Otec, když se obracel k řeholním sestrám vůbec: ^{řeholní sestry} nazval je zahradou, obdobou církve; mají být přesvědčeny, že povolání, kterého se jim dostalo, zasluhuje, aby mu daly celý svůj život a celou svou osobu. Svým životem modlitby a oběti prokazují církvi velké dobrodiní, dávají příklad světu kolem sebe a společnosti podávají opravdovou službu. Svatý Otec jim slíbil svou modlitbu, aby ve svém povolání byly svaté, statečné a šťastné. -

~~Pod~~ ^{Pod} končení audience dvě sestry cyrilometodějské s. Imakuláta a Amata měly možnost osobně sv. Otce ujistit jménem všech svých spolusester ~~xx~~ jejich oddaností, láskou, věrností a modlitbou na jeho úmysly, zvláště za jednotu církve. Svatý Otec jim za to děkoval a také slíbil své modlitby za rovoj a blaho celé kongregace. ~~Svatá~~ ^{Sestry} odevzdaly sv. Otci panenku v tupeském kroji a druhou v kroji kyjovském; ^{tato panenka je jedna katolický žen z Hovorán; panenka je jejich dar sv. Otci a svědčením jejich oddanosti a poslušnosti.}

Druhý pozdrav sv. Otce ^{byl} určen poutníkům z Přerova a Horních Moštěnic: // ^{prál jim} aby v jejich farnosti vládl duch, jaký byl v prvotní církvi, aby byli jedno srdce a jedna duše; doba a okolnosti, za nichž se rozvíjí váš náboženský život žádají tuto sílu a jednotu, které se rodí z modlitby a

tahí

h. Ou

lásky; denně si mají vyprošovat modlitbou a uvědomělou přítomností na mši svaté oživení víry ^{a důvěry} v Krista zmrtvýchvstalého, vítěze nad smrtí hříchem a zlobou. Závěrečné požehnání bude platit celé jejich farnosti, jejich druhým zvláště nemocným a dětem a celému jejich národu.

Slovenským poutníkům Pavel VI. nejdříve vyjádřil svou účast nad smrtí trnavského otce biskupa Ambroze Lazíka; připomněl jeho poslední slova: Milujte mnoho církev; a to je ~~jejím~~ přání a odkaz svatého Otce přítomným, aby si za všech okolností uchovali věrnost katolické ^{víře} ~~církvi~~ a v této věrnosti našli sílu být dobrými občany své vlasti ale též věrnými věřícími církve. Bůh vám k tomu žehnej!

V hlavním italském proslovu sv. Otec rozvedl úkol, který II. vatikánský sněm dal laikům: pracovat za posvěcení světa. Světem rozumíme tu souhrn přirozených hodnot pozitivních, které nacházíme v časném řádu; ~~chceme-li aby tento svět byl posvěcován, chceme, aby zase měl k Bohu, tak jak to odpovídá jeho podstatě a Božím plánu. Neznamená to nějaké sakrální, klerikální pojetí světa, dodal sv. Otec; církev přijímá svět jak je, svobodný, nezávislý a do jisté míry soběstačný: nechce ze světa mít prostředek pro své náboženské cíle a tím méně pro svou moc v časném řádu; církev připouští svým laikům kteří jsou činní na časném poli, jistou emancipaci, dává jim svobodu činnosti a odpovědnost vlastní, dopřává jim důvěru; pověřuje je aby do světa nesli řád odpovídající přirozeným hodnotám, vlastním profánnímu světu; dále poctivost, odborné znalosti, ^{a konečně} lásku k povolání, umění rozvinout a uskutečnit přirozené hodnoty. Katolický laik má být dokonalým občanem světa, pozitivním a konstruktivním činitelem, ^{má si zasloužit úctu a důvěru svým bližním,} ~~získat úctu a důvěru~~ má milovat společnost a svou zem. Církev a její věřící mají oduševňovat profánní svět křesťanskými principy, které jsou současně principy nanejvýš lidskými. Svatý Otec konečně slovy koncilu žádal přítomné a laiky vůbec, aby se účastnili života církve: mají pronikat svět křesťanským duchem a být v lidské společnosti za všech okolností Kristovými svědky.~~

byl zaměřen

ústav pro studium
totalitních režimů

Italské knihy o problémech rodu a výchovy.

Protože vyšlo ^{již} v poslední době ^{v Itálii} poměrně velmi mnoho knih o problémech rodu a výchovy; zmiňujeme se alespoň o těch nejdůležitějších.

Knihy André Artus ^{a/} ~~La giovinezza~~ /Dospívání/ se zabývá převážně vývojem sexuálních zjevů v době dospívání. Technicky a odborně je látka dobře zpracovaná, ² upozornují však ¹ vychovatelé, že není radno dávat poučení mladým jen tímto způsobem čistě technickým. Bylo by tu potřeba víc morálního a duchovního prostředí, od kterého kniha abstrahuje.

Podobným námětem se zabývá kniha Gusti Gebhart ^{o/} ~~Da 5 a 25 anni~~ /Od 5 do 25 let/. ~~Riassunto di un'esperienza~~ Tu je však naopak shrnuta dlouholetá zkušenost a styk se skutečnými problémy mladých. Poslouží zvláště těm rodičům, kteří se stěžují, že jim dnešní mládež nerozumí. *stálý -*

Knihy Hans Müller-Eckard, ~~Fondamenti dell'educazione sessuale~~ /Základy sexuální výchovy/ má tu výhodu, že její autor zásadně popírá pojetí člověka jako živočišné a sexuální bytosti. Popisuje jednotlivé projevy smyslové /smyslné v rámci celistvé/ osobnosti a jejího náboženského a mravního poslání.

Knihy Marianna Rolland-Michel, ^{o/} ~~Educazione sessuale familiare~~ ^{v knize} /Sexuální výchova v rodině/ zdůrazňuje, že sexuální výchova není jen otázka, jak poučovat mladé dorůstající lidi, ale je to především problém rodičů. Oni totiž musejí ² v tomto oboru dávat stálý příklad. Řešení všech vztahů mezi mužem a ženou není možné bez ohledu na děti.

Knihy Podobným tónem je psán spisek Louis Evély, ^{o/} ~~Educare educandosi~~ /Vycovávat sebevýchovou/. Probírá jednotlivé důležité momenty v životě dítěte a ukazuje, jak málo tu obyčejně působí slova a poučení, jak hluboce však je vývoj dítěte vkořen do života rodičů a jejich příkladu.

Ernst Ell, ~~Genitori prudenti figli felici~~ ^{základ štěstí} /Rozumní rodiče šťastné děti/ je knížka velmi praktická pro rodiče v tom smyslu, že ukazuje, jak velká rozhodnutí v budoucnu jsou ~~obvyčejně~~ ^{am} obvyčejně připravena už v ~~zákaz~~ ^{am} ~~knize~~ prvním mládí, není proto radno zanedbávat ~~knize~~ ^{am} zdánlivě nepatrné okamžiky v životě dítěte.

Kniha

^{a žana Suez}
 Maurice Porrote - Jean Suez, ~~Adolescenza difficile~~ /Těžké dospívání/ je pokus o syntesi mezi tradičními zásadami výchovy a novými objevy psychologickými a studiem sociálních zjevů. Oba autoři tu shrnují i osobní zkušenosti a shodují se v tom, že v tzv. těžké době dospívání je nejdůležitější umět mladého člověka pochopit a přijmout ho tak jak je. Nic není škodlivější v této době než pokus o násilné formování charakteru, mentorské poučování, nezájem a podceňování otázek a zájmů, kterými se mladík nebo dívka zabývá.

^{V knize}
 E. Ella & H. Klops, ~~I nostri figli verso il matrimonio~~ /Naše děti ~~sexuálních~~ před manželstvím/ - Jsou ~~ov~~ otištěné dvě přednášky na kongrese v Kolýně nad Rýnem. Ella je psycholog, Klops je moralista. Pozorování psychologova jsou ~~sexuálních~~ bezpochyby zajímavá, škoda že autor překročil svou kompetenci a odvážil se k závěrům, které jsou jiného řádu a dost pochybné.

^{gyošetř} H. Guiochet, ~~Donoscensi fra ragazzi e ragazze~~ /^{v knize} ~~Vzájemné poznání~~ ^{seznamo vání} mezi chlapi a děvčaty/ ukazuje, jak v době prvního dospívání se projevuje vzácná tendence v člověku vyjít ze svého egoistického zájmu a překlenout propast která nás odděkuje od druhých. Bylo by jistě záhodné, aby mladí lidé našli právě v této době někoho, kdo by jim pomohl a uvedl jejich idealismus na správný základ.

^{Sau} Louis + M. Saue, ~~Alla scoperta dell'altro~~ /^{ovdm} ~~Objevování~~ druhého/ je kniha psaná biologem. Než právě biolog tu konstatuje, že příprava k manželství není jen fyzická dospělost a schopnost tělesného soužití. Dažeko důležitější je uvědomit si osobní hodnoty druhého člověka, s kterým máme žít v úzkém vztahu.

To je kniha ref. o vzt. J. Kundera o probl. soužití a yk

ústav pro studium
totalitních režimů

Z Vatikánu: Sv. Otec přijal pozvání sofijského pravoslavného patriarchy Cyrila a ~~předsádky~~ ^{Svatého} Synodu bulharské pravoslavné církve a jmenoval členy papežské delegace, kteří se ^{účastní} oslav svatocyrilského výročí v Sofii (11. května). Papež zároveň vyjádřil naději, že tento nový styk přispěje k znovunavázání svazků hluboké lásky mezi oběma církvemi. Členy delegace budou dva biskupové, a to mons. Maury z Remese, mons. Marafini z Frosinone v Itálii a páter Long. T.J., který pracuje v Sekretariátě pro jednotu křesťanů.

Z Říma: Na dnešním zasedání valné schůze Posvátné kongregace pro evangelizaci národů se prjednávaly problémy související s ~~apostolátem~~ ^{apostolátem} laiků v misiích. Hlavní referát o tomto námětu měl arcibiskup z Bukavu v Kongu, mons. Mulindwa.

Z Itálie: V Palermu na Sicílii se bude v druhé půli května konat 11. týden církevního umění. Kromě církevních činitelů se ho účastní četní stavitelé, malíři, sochaři, dále též urbanisté a sociologové. Jedním z předních témat bude použití různých forem umění v liturgii.

V Assisi mají spisovatelé začátkem května na programu schůzku na téma "Spisovatel a dějiny. Budou diskutovat zejména o sekularizačním a demytizačním procesu v současném světě a o vlivu spisovatelů na vytváření sociálních podmínek ve společnosti.

Z Francie: Mons. Bertoli, ^{apostolský nuncius ve Francii} budoucí kardinál se včera ve zvláštní audienci rozloučil s hlavou státu, generálem de Gaullem. Ministr zahraničí Debré uspořádal na jeho počest slavnostní oběd. Členové diplomatického sboru věnovali mons. Bertolimu na památku jako dar umělecký předmět ze stříbra.

Novým předsedou Konferencí sv. Vincence z Paoly se stal Henri Jacob, který v tomto dobročinném katolickém hnutí doposud zastával úřad generálního tajemníka.

Ze Španělska: Španělské pobřežní diecéze budou 11. května slavit "Den námořníků". Slavnost vznikla v r. 1944 a chce připomenout věřícím sociální a duchovní problémy asi 250.000 španělských námořníků.

Z Řecka: V Athénách vyšla v těchto dnech kniha nazvaná "Jan XXIII a Řecko". Obsahuje dokumenty o jeho činnosti v době, kdy byl apoštolským delegátem v Řecku a Turecku. Všechny dokazují jeho lásku k této zemi.

Ze Spojených Států: Středisko Jana XXIII. pro studium východních křesťanů v New Yorku zorganizuje v červnu pátý studijní seminář, jehož námětem bude "Dědictví byzantského křesťanství. Účastní se ho jak katolíci, tak i pravoslavní a protestanté.

Biskup z Greensburgu, mons. Connare, který je severoamerickou biskupskou konferencí pověřen vedením katolického skautského hnutí, vyzval místní skautské vedoucí, aby působili hlavně v nejchudších městských čtvrtích. "Charakteristickým znakem tohoto hnutí musí být vůle sloužit bližním" řekl na výroční schůzi vedoucích diecézního skautského výboru.

Holandský kard. Alfrink, arcibiskup z Utrechtu se v červnu zúčastní teologického symposia, pořádaného universitou ve Villanova v Pennsylvánii na téma "Dynamismus v křesťanské činnosti".

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Je Církev v Krizi? Důvěra kardinála Heenana staršího.

1. Vatikánský sněm skončil sice již před 4 roky, ale pokoncilová nálada, plná diskusí a úsilí o různé reformy, stále ještě trvá. A nejen ve Vatikáně, nýbrž na celém světě. Zasáhla plně i Anglii, řebaže většinu obyvatelstva této země tvoří nekatolíci. Debaty, které tam katolíci mezi sebou vedou, jsou skutečně velmi upřímné a otevřené, zcela v duchu starých anglických demokratických tradic. Snad nejrozsáhlejší dialog zde probíhá mezi oficiální církví, představovanou biskupy i kněžími na jedné a laiky na druhé straně. Jedna taková diskuse, která byla vedena písemně, byla obzvláště zajímavá a proto vyšla nedávno i knižně. Jejími autory jsou anglický kardinál John Carmel Heenan a paní Rosemary Haughton, která zastupuje svět laiků. V Itálii vyšla kniha s titulem "Chiesa in crisi?" - tj. "Je církev v krizi?", asi proto, že základní otázkou, o níž si oba autoři vyměňují své názory, je otázka autority v církvi a její současná relativní krize. Rozhodli jsme se podat vám z této diskuse a knihy poněkud obsáhlejší výtah, neboť jde o téma skutečně velmi aktuální.

Kardinál Heenan nejprve vysvětluje určitou zvláštnost svého postavení, která pramení z jeho biskupské hodnosti. Vychází kupodivu najevo, že tato hodnost má i své poměrně stinné stránky. Odstzanit nebo alespoň oslabit jejich vliv mohou právě laikové. Říká:

2. "Protože jsem biskup, jsem odříznut od lidí ještě více než vy. V určité míře je tím postižen i obyčejný kněz, ale biskupovi jeho věřící takřka zavazují oči. Např. když já jdu navštívit nemocného nebo rodinu, znají předem den a hodinu mého příchodu. Příbuzní a sousedé připraví dům pro mou návštěvu. Od r. 1951, kdy jsem byl vysvěcen na biskupa, navštívil jsem tisíce chudých rodin, ale zřídka kdy jsem našel dům neuklizený. Naštěstí ztráta paměti není jedním z účinků biskupského svěcení a pamatují se na to, co jsem viděl a prožil 21 let předtím v chudých farnostech.

Biskupa však odděluje od skutečnosti i jiná překážka. Ani jeho vlastní kněží s ním nemluví vždy tak, jako hovoří mezi sebou. Nechtějí ho snad podvádět, ale z mnoha dobrých důvodů neřeknou mu vše, co si myslí. Na konci otevřeného a srdečného rozhovoru se svými kněžími biskup si nesmí být příliš jist, že ví, co si jeho kněží myslí, zvláště

o něm samém a o tom, jak spravuje diecézi.

Nenamlouvám si tedy, že Vám mohu všestranně pomoci, abyste porozuměla názorům kněží a ~~věřících~~ lidu. Přece ale mohu opravit některé Vaše dojmy. Možná, že i pak setrváte na svém, ale to nevadí; uvidíte alespoň, že existuje i jiné hledisko. Vy nejste pro mně problémem, poněvadž jste za mnou přišla z vlastního popudu. Mým problémem jsou ti, kteří se se svými nesnázemi neobrátní ani na biskupa ani na kněze a největším problémem zůstanou ti, kteří si přečtou co jsem napsal jen proto, aby mohli najít nová ospravedlnění svého nepřátelského postoje. Nechtějí přijmout nic od svého biskupa, doufejme tedy, že je něčemu naučíte alespoň vy, neboť váš případ dokázal, že i cizí člověk může přijít ke svému "duchovnímu otci" a být od něho laskavě přijat".

① Myslíme, že v tomto ohledu má kard. Heenan mnoho pravdy. Lidé kteří mají vůči svým kněžím anebo svému biskupovi určité, velmi často ničím nedoložené předsudky, jsou jistě ochotnější diskutovat o sporných otázkách a svých výhradách s laikem. Laik, ať muž či žena, má-li tedy dobrou vůli a aspoň základní náboženské vzdělání, může tedy mnohdy prokázat velmi cenné služby při přivádění zbloudilých ovcí do rodného ovčince.

V odpovědi paní Haughtonová vyjadřuje své základní názory o tomto dialogu a o církvi vůbec. Praví výslovně:

③ "Důležité je, že my dva spolu mluvíme jako rovný s rovným. A je-li to možné v našem případě, mohou to tak dělat i ostatní. Nejsme ani vyslanci, ani představitelé, ani symboly, jsme jen prostý lid. Jsme však také křesťané, a právě proto chceme mluvit. Chceme pomoci, aby v církvi bylo ve všech směrech obnoveno pouto vzájemné lásky, protože jestliže Kristova církev láskou nežije, nemůže ji ani hlásat. Evangelium, myslím, bylo vždy hlásáno jazykem převzatým z prostého života, a to jak ústně tak i písemně. Nemají-li se slova církve stát absurdními, musí se v nich obrazet i její život.

① Je bezesporu správné, že laik, který chce opravdu církvi upřímně pomáhat si zaslouží plného porozumění, z spolupráce a vyjití vstříc se strany kněze i církevních představených. Zainteresovaný laik může vždy církvi velmi prospět, povýšená shovívavost se strany kněze jen škodit.

V dalším listě kard. Heenan vysvětluje podrobněji, co si myslí o posledním koncilu a o změnách, které přivodil. Některé jeho názory ~~snad se mohou zdát dosti radikálními, mohou vás však též informovat o postoji a úsudcích značné části západoevropského křesťanstva a kněžstva.~~ U nás je ovšem situace odlišná, nikdy však neškodí znát i stanovisko druhého,

(2) "Děkuji každý den Bohu za papeže Jana XXIII. a za Druhý vatikánský koncil. Věřím, že církev vyjde z těchto pokoncilových zkoušek posílena a očištěna. Musíme za to zaplatit určitým utrpením, protože pýcha klesne jedině je-li smrtelně raněna. Nyní má pýcha v církvi dvě pevnosti. V první jsou ti, co se vzpěchují přiznat, že církev si může vzít z koncilu ponaučení a v druhé ti, co s oblibou trápí své katolické přátele tím, že nepřipouštějí fakt, že i v předkoncilové církvi bylo něco dobrého.

Půl století žili teologové v klidu. V prvních letech tohoto století církev klid ztratila, neboť v jejím středu došlo ke spiknutí. Modernismus byl jistě pro církev nebezpečím, ale hluk jeho představitelů ho dělal ještě nebezpečnějším. Zastupovali ho velmi plodní spisovatelé hotoví užívat každý aspoň půl tuctu pseudonymů, jen aby vzbudili dojem, že jich je celá legie. Encyklika "Pascendi", i když byla příznivě přijata od mnoha katolíků, byla zodpovědná za persekuci některých upřímných a církvi věrných učenců. Každý výklad Písma sv., jenž nebyl v plném souladu s tradicí, byl odsuzován jako modernismus. Ten byl ovšem jistě nebezpečný a opatření se strany sv. Stolice byla dobře myšlena. Pius X. byl bezesporu světec, ale to nedokazuje, že metody, které užíval v kampani proti modernismu, byly vždy správné a uvážené.

Přílišná nezodpovědnost některých katolíků, kteří začali psát během koncilu, je částečně zpožděnou reakcí na potlačení akademické svobody za modernistické paniky. Zpočátku se myslelo, že modernismus je nebezpečný svým pojetím Písma sv. Postupně však kampaň zasáhla i nebiblisty. Jediný Bůh ví, zda tato kampaň skutečně zachránila církev od jedu hereze. Nesporně ovšem upevnila učitelský úřad římské církve a vzbudila otevřenou závist u jiných náboženských vyznání, která neměla možnost umlčet své vlastní modernisty. Lze hájit názor, že prozřetelná

byla kampaň sama, ne však všechny její metody. Konečně jasně vysvítá, že mnoho upřímných katolických učenců bylo zbytečně šikanováno. Zůstává tajemstvím, že jen tak málo jich vystoupilo z církve.

Teprve v druhé půli posledního koncilu církev se zbavila přehnaného strachu z modernismu. Ještě mnoho let nebude možno plně posoudit význam koncilu. Jsou ještě naživu téměř všichni, kteří se účastnili jeho debat. Dějiny koncilu vylíčili světu nejprve laičtí novináři. Nebyli to teologové a nemuseli být ani věřící. Při sestavování zpráv používali dvou pramenů: jednak skromných výtažků z projevů, které dávala vatikánská tisková kancelář, jednak výkladů a sdělení, která jim při tiskových konferencích poskytovali reportéři teologové či laikové. Naneštěstí novináři hned na začátku rozdělili biskupy na liberální a konservativní, na pokrokové a zpátečnické, jako kdyby se psalo o politice. Málo biskupů si však svou činností zasloužilo taková označení. Dokud nebudou uveřejněny koncilní akty, nebude možno ^{průkazně} potvrdit, že převážná většina Otců byla spíše "otevřená". Všichni, kteří byli přítomni, by tuto otevřenost mohli dosvědčit. Biskup, který v jedné otázce stál na tradiční linii, mohl žádat radikální změny v jiné otázce. Velmi málo biskupů vycházelo při řešení otázek z předsudků.

① V tomto ohledu je třeba též poznamenat, že určité názory, které si během koncilu razily cestu, neměly k němu žádný vztah. Některí mladí kněží a laičtí teologové je vydávaly za součást u čení koncilu jen proto, že se uplatňovaly v době, kdy zasedal. Teprve za několik let bude možno rozuzlit různé vlivy, které vedly k vypuknutí tohoto druhu teologické třídní války. Ke vzniku teologické školy, která má v sobě zárodky anarchie i vyjasnění zároveň, koncil sice poskytl příležitost, nebyl však jeho příčinou. Názory nových teologů nejvíce bombardují ty, kteří se zabývají akademickými výzkumy a kteří mají spíše možnost číst nové knihy, které nyní vycházejí. Mnoho lidí se však musí spokojit s četbou časopisů a článků.

ústav pro studium
totalitních režimů

25/4.69 (příloha k výřez. 13.30.)
Drazí nemocní,

146/1

Naše dnešní poznámka o vnitřní síle modlitby bude poměrně krátká, a starým veteránům, kteří jsou připoutáni na lůžko již delší dobu, se bude možná její obsah zdát něčím samozřejmým, co není třeba ve vysílání zvláště zdůrazňovat. Do jisté míry budou mít i pravdu, neboť tato poznámka je skutečně spíše určena, abychom tak řekli "nemocným-začátečnickům", kteří se s vnitřním životem a způsobem, jak a ač se modlit, dosud důvěrně neseznámili.

Věřící křesťan, když vážněji onemocní, jistě se začne modlit vroucněji než předtím a po jistém, nepřilíš dlouhém čase, začne též o vlastním smyslu modlitby hlouběji přemýšlet. Snad si i položí otázku: co mi vlastně modlitba v mém konkrétním případě a stavu dává a jak i čím mi může poskytnout úlevu a útěchu v mé nemoci?

Jakmile se nemocný nad tímto problémem vážněji zamyslí, je to již neklamné znamení, že se dostal na správnou cestu, totiž, že se začíná více přibližovat Bohu a Bůh jemu, neboť modlitba, ve své podstatě, je rozmluva s Bohem.

A zde již se začíná rýsovat i první výhoda, a můžeme snad i bez obav říci, i zlepšení celkové situace. Nemocný již není se svou nemocí, zcela sám, dostává se ze své izolovanosti, počíná rozumět, že našel někoho, komu může plně důvěřovat, kdo je ochoten opravdu pomoci. Je pochopitelné, že postupem doby cítí k němu stále více lásky a vděčnosti?

A to je další podstatný bod. Z důvěrné rozmluvy s Bohem, na níž se člověk může lépe soustředit, vzniká i prohloubenější, vnitřnější lásky k Bohu. Takový nemocný si začíná uvědomovat, že jeho dřívější modlitby byly někdy pouhým bezduchým odříkáváním, při kterém často myslel na zcela jiné věci.

V takovém stadiu nemocný pak začíná promyšleněji rozebírat i jednotlivá slova modlitby. Přemýšlí o nich a dospívá k závěrům, které si dříve neuvědomoval v plném dosahu. Nyní se mu zdají něčím zcela jasným, a diví se, že na to dříve nepřišel. Napadne ho to jistě hned při prvních dvou slovech té nejznámější modlitby, tj. otčenáše. Otče náš!! Modlitba je důvěrná rozmluva s Bohem. Důvěrná - tedy moje osobní rozmluva s Bohem. Měl bych tedy snad spíše říkat Otče můj, ale říkám Otče náš!

25/4. 69 upr. 13:30 - 2 -

146/2

Jistě to není náhodné, určitě je v tom skryt nějaký hlubší smysl. Má pravdu: modlit se jen sám za sebe, je konec konců druh jakéhosi zbožného sobectví. Nejsem sám jediným křesťanem, je zde celá křesťanská komunita, je zde i církev a já jsem jejím členem. Modlit se tedy za druhé, za všechny ostatní křesťany je tedy dozajista správnější než modlit se sám za sebe. ^{Další} ~~Právě~~ slova otčenáše tento závěr ostatně jen potvrzují: chléb naš vezdejší dej nám dnes, odpusť nám naše viny, Matko Boží pros za nás hříšné ... atd.

Tento závěr je velmi důležitý. Dokazuje nám, že ze správně pochopené lásky k Bohu nutně vzniká i křesťansky chápaná láska k bližnímu. Ke všem ostatním lidem, ke všem svým bližním mám určité povinnosti jako křesťan a nesmím na ně, na své bližní zapomínat; ani v nemoci ne. Vždyť vlastně i oni svými modlitbami se nepřímo modlí také za moje uzdravení anebo prosí, aby mi Bůh pomohl. Jeden za všechny a všichni za jednoho. Tak by se dala jednou větou vyjádřit povaha a podstata lásky k bližnímu.

A tím se dostáváme i ke třetímu, nejvyššímu stupni, k němuž nás přivede opravdová, vnitřně prožívaná modlitba. Mými bližními jsou všichni lidé na světě, křesťané i nekřesťané, moji přátelé i nepřátelé, neboť všechny bez rozdílu Bůh stvořil a všem je Otcem, jehož láska se vztahuje na všechny bez výjimky. Každý z nich něco chce, o něco prosí, něčím trpí. Moje nemoc zcela jistě není jedinou bolestí a jediným utrpením na tomto světě. Kdyby např. došlo k nové válce, zahynuli by miliony lidí. Je proto nutné a zcela oprávněné modlit se za její odvrácení, aby se Bůh nad lidmi smiloval a nic takového nedopustil.

Před nemocným, který se vroucně a často modlí se postupně otvírají nové, stále širší a dříve snad ani netušené obzory. Vy, kteří jste poslouchali úvahy pátera Lyonetta, víte, že on sám nakonec došel k takovému přesvědčení. Toto naše tvrzení tedy není jen prázdnou frází bez vnitřního obsahu.

Vnitřně prožívaná vroucí modlitba a z ní vznikající meditace, rozjímání, mají opravdu velikou, úžasnou sílu. A je to úplně logické. Hlavním obsahem a předmětem modlitby je Bůh. Bez něho by ani modlitba nebyla možná. A kde působí a zasahuje Bůh, vzniká vždy něco neobyčejného.

synchr

25/4.69 (pátek upl. 13.33)

146/3

a úžasného, prostě, nadpřirozeného. Proto i ty tři etapy, které jsme si v dnešním vysílání stručně načrtli, jsou koneckonců něčím logickým. Moje utrpení mne přivádí k Bohu, tím vzniká můj důvěrnější, vnitřnější poměr a nakonec láska k němu, z té pramení i láska k bližnímu a z ní pak láska ke všem bez rozdílu, ke všemu co Bůh stvořil.

Krátká modlitba se skládá jen z několika slov a trvá jen zlomek minuty. Lze však do ní obsahnout a vyjádřit jí radost i utrpení, prostě řečeno, problematiku celého světa a všomíra, celé jeho minulosti i budoucnosti.

Z Francie: 21. pouti Monfortánů do Lourd, která probíhá v těchto dnech, se účastní na 7.000 francouzských věřících, mezi nimiž je též 650 nemocných. Jako heslo této pouti bylo zvoleno: "Poznat a přijmout Boha v dnešním světě" —

Z Německa: V Bensbergu u Kolína n.R. uspořádala v minulých dnech akademie sv. Tomáše Mora studijní schůzi o moderním pojetí kostelů a staveb sloužících bohoslužebným účelům. Diskutovalo na ní asi 120 stavitelů, umělců, teologů a novinářů. Na závěrečné zasedání přijel i kolínský arcibiskup, mons. Höffner.

Z Bolívie: V hlavním městě La Paz zasedá v těchto dnech valná schůze bólivijské biskupské konference. Projednává zejména nový celkový plán pastorační činnosti, vztahy mezi biskupy a kněžími a dále způsoby, jakými může církev v Bolívii přispívat k obraně lidských práv.

V červenci tohoto roku zorganizuje Kněžská Mariánská Liga ~~Frax.~~ ^(italských) zvláštní pouť nemocných kněží do Lourd.

Z Anglie: Anglikánská církev se rozhodla na nedávné schůzi svých předních představitelů zřídit zvláštní komisi, která se bude zabývat organizováním a přípravou tzv. kněží dělníků. Tito by byli normálně vysvěceni a požívali by stejných práv jako ostatní anglikánští duchovní. Anglikánská církev pocítuje v současné době citelný nedostatek duchovních. V minulém roce jich bylo vysvěceno 496, což je nejnižší číslo v posledních 10 letech. Předvídá se kromě toho, že v příštích 33 letech bude zapotřebí asi 5.500 dalších pastorů.

Z Albánie: Několik Albánců, kterým se podařilo uprchnout do Jugoslávie podalů zprávy o zvláště tíživé náboženské situaci v této zemi. Viděli např. apoštolského administrátora skutarské arcidiecéze pracovat na ulici tohoto města s kolečkem, tj. buď jako metaře nebo stavebního dělníka. Všechny kostely jsou buď zbořeny nebo uzavřeny, veškerá náboženská činnost je přísně zakázána, kněží mohou působit jen tajně a riskují tím těžké tresty. Starým a práce neschopným duchovním bylo nabídnuto, aby působili jako učitelé, avšak pod podmínkou, že budou vyučovat v duchu marxismu-leninismu. Ani jeden z nich tuto nabídku nepřijal. Nakonec jim byla přidělena místa pomocných dělníků v různých zaměstnáních.

Z Ecuatoru: Diecéze Riobamba ^{COE} přidělila chudým indiánským rodinám 2,500 hektarů církevní půdy. V rámci reformního programu, vyhlášeného před dvěma lety, má být indiánům přiděleno postupně celkem 114.000 hektarů církevní půdy. Kromě toho církev obstará novým vlastníkům též technickou a finanční podporu.

Ze Švédska: Švédské katolicko-pravoslavné komitě pro spolupráci zhodnotilo na schůzi výsledky dosažené během minulého roku na ekumenickém poli. Katolický biskup ve Stockholmu poskytuje pravoslavným katolické kaple a modlitebny pro jejich bohoslužby. Společně vydávaná informační brožura dosáhla v minulém roce nákladu 35.000 výtisků. Rovněž v minulém roce obdrželo komitě pozvání Švédské ekumenické Rady, aby vyslalo pozorovatele na její schůze. Je naděje že toto komitě se brzy stane právoplatným členem zmíněné Ekumenické rady.

Z Řecka: Spolek řeckých pravoslavných teologů "Soter" odmítl návrh pravoslavných kruhů ve Spojených Státech, aby posvátná hora Athos se svým klášterem byla proměněna v jakousi velkou universitní kolej pro teology, byzantinisty, historiky a odborníky pro dějiny umění. Své odmítnutí odůvodňuje spolek poukazem, že reforma mnišského života na Athosu může vzejít jen z duchovních kořenů a nikoliv z vědecké či sociální práce a činnosti. Zdůrazňuje též, že tamní mniši pretrvali již v minulosti několik údobí úpadku právě návratem k hlubší zbožnosti, rozjímání a modlitbě.

25/4.69

- 5 -

146/5

Z Rakouska: Vídeňský arcibiskup, kard. König zaslal Posvátné Kongregaci pro evangelizaci národů částku milion rakouských šilinků jako příspěvek věřících své arcidiecéze pro podporu misí. Linecká diecéze zaslala na stejný účel již v minulém roce o málo menší obnos, přes 894.000 šilinků.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Rozhovor o sestřích cyrilometodějských.

Zprávy z katolického světa: Svatý Otec Pavel VI. přijal v soukromé audienci mj. utrechtského arcibiskupa kard. Alfrinka, dále biskupa z Váče v Maďarsku mor Josefa Banka, ~~XXXX~~ ^{presidenta} akciové společnosti Fiat s ^{dr. Jana Agnelliho} chotí a dvěma dětmi a členu evropské rady Alfreda J. Grantchestera.

Sekretariát pro jednotu křesťanů uveřejnil jména ^(katolických) 12 členů rozšířené smíšené pracovní komise, která se sjede na pracovní zasedání s členy Světové rady církví v Gwattu, ^(zasedání je na programu od 12. do 17. května.) Za katolickou církev ~~ve~~ ^{členy} komise mj. nastávající kard. Jan Willebrands, který je předseda sekretariátu, tajemník dominikán P. Hamer a podtajemník P. Duprey, mons. Rhodian, předseda Mezinárodní charity a slečna Maria del Pilar Belosillo, předsedkyně konference mezinárodních katolických organizací. Za Světovou radu církví je v komisi její generální tajemník dr. Evžen Carson Blake, P. Vitalij Borovoj z ruské pravoslavné církve prof. Schlink z university v Heidelbergu, P. Paul Vergheese, rektor syrskopravoslavného semináře v Kerale a paní Lieselotte Noldová z německé luterské církve. Smíšená komise byla založena r. 1965 a má za úkol zkoumat možnosti spolupráce mezi katolickou církví a Světovou radou církví.

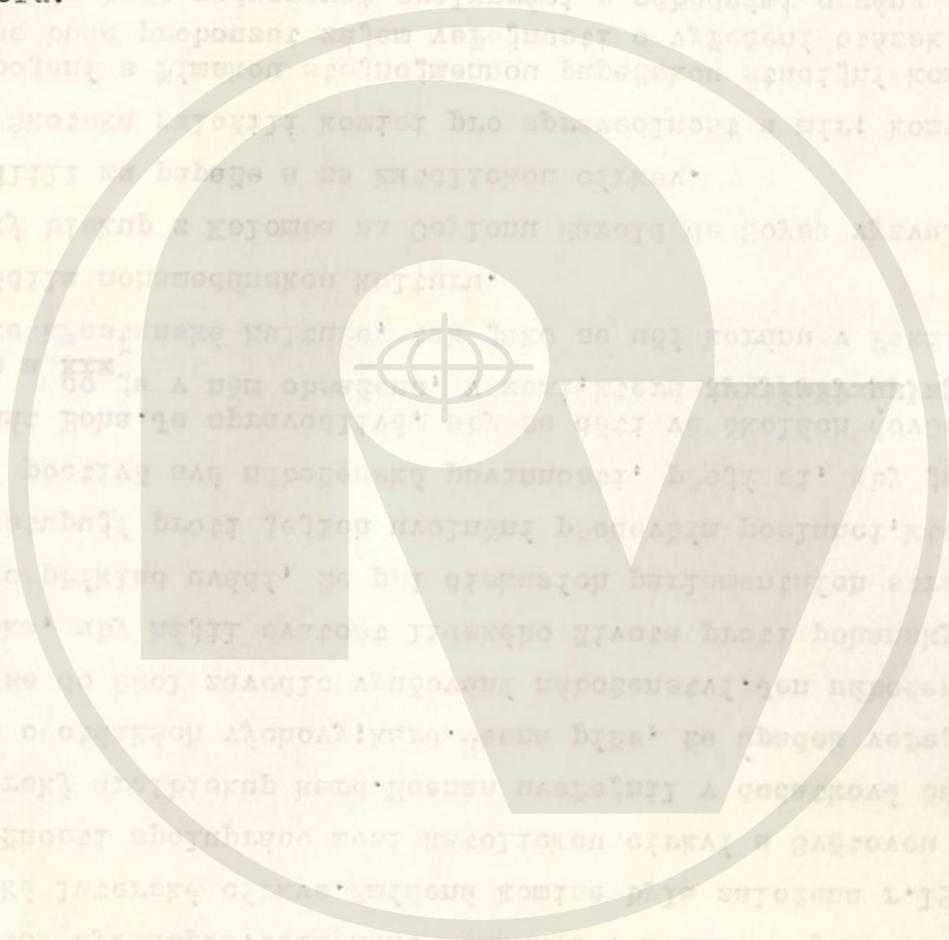
Westminsterský arcibiskup kard. Heenan uveřejnil v dodatkové části listu Times článek o otázkách výchovy; kard. Heena píše, že úpadek veřejné mravnosti žádá, aby se do škol zavedlo vyučování náboženství. Jen náboženská výchova vede člověka, aby hájil svatost lidského života proti pohanským filosofiím, říká a jako příklad uvádí, že při diskusích parlamentních stran potratu a eutanázie vystupují proti jejich uvolnění především poslanci, kteří věří. I to, kdo neplní poctivě své náboženské povinnosti, přejí si, aby jejich děti se naučily znát Boha. Je spravedlivé, aby se děti ve školách dověděly co je to evangelium a ~~co~~ ^{co} je v něm obsaženo, v zemi, která ~~je~~ ^{je} se hlásí ke křesťanské kultuře, tak jako se učí koránu v Pakistanu, v němž mládež zdědila mohamedánskou kulturu.

Anglikánský biskup z Kolomba na Ceylonu Harold de Soysa vyzval své věřící, aby se modlili za papeže a za katolickou církev.

Biskupové Skotska založili komisi pro spravedlnost a mír; komise bude pracovat v úzkém spojení s římskou stejnojmennou papežskou studijní komisí. Nově založená komise bude probouzet zájem veřejnosti o vyřešení otázek týkajících se míru a rozvoje, bude podporovat spolupráci s odbornými orgány jiných křesťanských církví, s orgány mezivládními i vládními.

Jezuité řídí v zemích ~~XXIX~~ Latinské Ameriky 21 uversit a vysokoškolských ko

kolejí. Navštěbuje je 42 000 studentů. Žádná z těchto vysokých škol nedostává státní podporu.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Kurs náboženské výchovy v rodinách.

Date

Zprávy z Vatikánu a katolického světa: Svatý Otec Pavel VI. udělil v sobotu dopoledne zvláštní audienci v bazilice sv. Petra pro poutníky a turisty, kteří využili pátečního italského národního svátku a přijeli do Říma. V proslavu pravil mj., že cílem jejich cesty do Říma bylo vidět Petra, jak píše sv. Pavel, tj. prožít to co papež představuje v církvi: je nástupce Petřův, viditelný zástupce Kristův; na papeži jako na skále stojí dnes církev. Vidí a jakoby se dotýkají ~~zpřesněnou~~ ^{obnovené} jednoty mezi Bohem a lidmi a také jednoty lidí navzájem; cítí, že tato jednota trvá dál, že ji nenarušily staletí ani ~~vojny~~ ^{vír. bouří}, které se rozpoutaly v lidských dějinách. Svatý Otec vybízel přítomné, aby se zamyslili nad tajemným ~~původem~~ ^{původem} církve, nad její podstatou, duchovním úkolem a jejími dějinami; nad hrobem prvního z papežů Petra mají všichni obnovit s novou odhodlaností své vyznání víry.

~~Daší audienci~~ sv. Otec ~~udělil~~ ^{udělil} skupině zástupců katolických universit z celého světa, kteří mají ve Vatikánu svůj první mezinárodní sjezd. Pavel VI. ~~mluvil~~ ^{nejdříve} o problémech, které dnes tíží studentský svět; potom slovy ~~II.~~ ^{výnosů} vatikánského sněmu hájil nutnost a oprávněnost katolických universit; tyto university ~~jsou zapomenutými~~ ^{jsou zapomenutými} přítomnosti ~~křesťanského myšlení~~ ^{řizeny církvi} v úsilí o růst kultury; studenti, kteří na nich konají svá studia budou jednou svědky víry ve světě. Je úkolem katolických universit být jakoby mostem mezi tradicí a budoucností, mezi dávnou klasickou kulturou a novou kulturou vědeckou, mezi hodnotami moderní kultury a věčným poselstvím evangelia. "Náboženský ráz katolické university, končil sv. Otec, není překážkou vědecké hodnoty studií právě naopak, může ~~byť~~ ^{a má byť} pomocným činitelem a to jak pro ~~učitele~~ ^{učitele}, tak i pro studenty, oba může prvek náboženský podněcovat k nezištnému hledání pravdy. Katolických universit, tj. vysokoškolských učilišť, která závisejí na kongregaci pro křesťanskou výchovu, je v celém světě asi sto. V Římě existuje 15 Papežských učilišť, a mimo Řím 47 katolických universit, 14 nezávislých církevních fakult, 17 teologických fakult, které existují při státních universitách, 2 ~~pedagogické fakulty~~ ^{pedagogické fakulty} a dva ústavy pro vyšší náboženskou kulturu. - ✓

V Trnavě se konaly v pátek pohřební obřady za zemřelého otce biskupa Amroze Lazíka. Vykonal je brněnský biskup Karel Skoupý, jako senior čs. episkopátu, spolu s rožnavským otcem biskupem Pobožným a biskupem z Gary v USA Ondřejem Grutkou. Celkem bylo přítomno 16 biskupů, na 500 kněží, řeholníků a řeholních sester a 20 000 věřících. ~~Svatého Otce~~ Svatého Otce zastupoval

26/4 2
mons. Giovanni Cheli ze státního sekretariátu. Na pohřbu byli též zástupci federální vlády a slovenské socialistické republiky.

Dnes v sobotu navštívil v Římě pražského arcibiskupa kard. Josefa Berana profesor dr. Milan Machovec a odevzdal mu čestné členství Společnosti pro lidská práva, jejímž je předsedou. Jak čteme v diplomu, čestné členství je uděleno otci kardinálovi jako projev uznání za jeho zásluhy v boji o zachování míru a lidských práv ve světě a pro jeho nekompromisní postoj za protektorátu i v těžké době temna po druhé světové válce. Místopředsedou Společnosti pro lidská práva je pražský apoštolský administrátor otec biskup František Tomášek, generální tajemníkem dr. Emil Ludvík.

Ve Vídni za přítomnosti vedoucích rakouské Charity mluvil mons. Karel Bayer, který je předsedou sdružení Caritas Internationalis. Mons. Bayer mluvil o pomoci, kterou křesťanské pomocné organizace poskytují společně obyvatelstvu v Biafře. Do Biafry funguje z ostrova Sao Tomé vzdušný most; každou noc 10 až 20 letadel odveze 100 až 200 tun potravin, a léků. Tato pomoc si vyžaduje denně 60 000 dolarů. Dosud bylo vykonáno 2000 letů.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Máme u mikrofonu mons.dr.Františka Plannera, rektora Papežské koleje Nepomucena; promluví k 40.výročí koleje. Nejdříve zprávy z Vatikánu:

V proslovu v poledne k věřícím na náměstí sv.Petra papež Pavel VI. se zmíjí o dvou významných událostech, které církev zažije v pondělí: v rámci tajné konsistoře bude povýšeno do kardinálského sboru 33 biskupů; hned potom sv.Otec ~~setkne se~~ ^{určím} generální sekretářem OSN U Thantem. "Církev a svět jsou dnes předmětem naší modlitby, pravil sv.Otec. Vedou nás k tomu dvě události, jejichž svědkem bude veřejnost v pondělí: bude oznámeno jmenování 33 nových kardinálů; většina z nich pochází ze zemí mimo Itálii; Řím je přijímá za své, jim dává titulární kostel, staví je ~~na~~ ^{po bok} aby spolu s ~~nám~~ ^{nimi} řídili velké katolické společenství. Celá církev tak oslavuje svou jednotu a svou světovost, v rámci téže víry a téže lásky. Znovu se Kristus ^{upomíná svou zvěstí} činí ^{přítomným tajemným způsoby} v tomto Římě a znovu žádá naši vřstnost a náš opravdový křesťanský život. Církev stojí před našimi zraky více živá, více požehnaná, uvědomuje si svou odpovědnost, svůj úkol, svou povinnost solidarity a bratrství; je to velká hodina jejích dějin, plná příslibu do budoucna; my katolíci, a zvláště katolíci města Říma máme se zamyslit nad touto významnou chvílí a učinit ji plodnou pro sebe, pro křesťanské bratry, kteří jsou od nás stále odloučeni a pro celé lidstvo. - Dále: v pondělí vykoná návštěvu ve Vatikánu generální tajemník OSN U

Thant spolu s představiteli mezinárodních organizací, které jsou přidruženy k Spojeným národům, k této ^{největší} organizaci usilující o mír a pokrok všech národů světa. Přijmeme je s největší uctivostí, ujistíme je svou morální spolu prací v kácích, které SN konají k dobru lidí. Na dobru všech lidí nám (velice záleží), třeba se ^{leží} na oblasti časné, která je odlišná od oblasti našeho duchovního úkolu. A to tím více ^{v přítomné době}, tak napjaté a významné pro další osudy civilizace. Církev a svět, končil sv.Otec dnes v poledne; nesmírné jsou obzory, které se při těchto dvou slovech před námi otevírají; v nich se rozvíjí život nás poutníků na zemi. Jim dnes patří naše modlitba.

V pondělí sv.Otec jmenuje 33 nových kardinálů; bude to v rámci tajné konsistoře; ~~na~~ ⁿⁱ kard.Gut, prefekt kongregace obradů bude referovat o chystaném svatořečení bl.Julie Billiartové a všichni přítomní kardinálové odevzdají stran svatořečení svůj hlas. Hned potom začne tzv. poloveřejná konsistoře; budou na ni ^{také} připuštěni biskupové z Říma a okolí: kteří rovněž odevzdají svůj hlas o svatořečení; svatý Otec potom ^{dá} svatořečení své svolení a oznámí den, kdy se slavnost bude konat. Teprve po skončení ^{čast} této poloveřejné konsistoře

muže v audienci

U Thant' lele mit' der' čast': pro' k'... x Do obles'... a... u. Du

konsistoře odejde^{ou} z Vatikánu zvláštní poslové, kteří ohlásí nové jmenování
kardinálům jejich jmenování. Ve středu 30. dubna nově jmenované kardinálové
dostanou kardinálský biret a budou jim přiděleny jejich titulární kostely.
1. května bude sv. Otec koncelebrovat mši svatou s novými kardinály. Při ní
jim odevzdá kardinálský prsten. Obe slavnosti: 30. dubna o půlsedmé večer
a 1. května od desáté hodiny dopoledne. nedělního

Jmenování nových kardinálů je věnován úvodník vatikánského L'Os. Romano.
~~XXXXXXXXXXXX~~

Úvodník je nadepsán: Mladá církev. Jeho autor poukazuje na to, že z 33 nových
kardinálů 24 jsou sídelní arcibiskupové a biskupové a velké místo mezi nimi
zaujímají biskupové z Asie, Afriky, Ameriky a Oceánie, z církví třetího svět.
Nejmladším kardinálem bude 47letý seulský arcibiskup Kim su Hwan; 48 let má
arc. z Nového Yorku mons. Terrence Cooke, rovněž nový kardinál. Jen dva z nových
kardinálů mají víc než 70 let. Novým jmenováním je posílen světový ráz církve.
Nelze tedy mluvit o konzervativní církvi, končí článek L'Os. Romano, ale
spíše o církvi, která je otevřená době víc než kdy jindy, o církvi, která
cítí s potřebami světa a Božího lidu, o opravdu mladé církvi.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý Otec Pavel VI. ohlásil dnes 35 nových kardinálů; oznámil jména 33, jména zbývajících dvou zveřejní, až k tomu nadejde vhodný okamžik; jsou to tzv. kardinálové in pectore. ^{K jmenování nových kardinálů došlo v rámci konsystoře, tj. porady papeže s kardinály; v řeči, kterou sv. Otec ^{při ní} pronesl,}

sv. Otec

oznámil dále, že je vydán nový mešní řád a nový Římský liturgický kalendář spolu s dalšími liturgickými texty; kongregace obřadů je rozdělena na dva samostatné ústřední úřady: na kongregaci pro bohoslužbu a na kongregaci pro procesy svatořečení; sv. Otec konečně zakládá tzv. Teologickou komisi.

Tím že povýšil 35 biskupů do kardinálského sboru, chce znovu zdůraznit světovost a nadnárodnost církve; církve tak znovu zazáří jako zázrak před ~~svět~~ tváří národů, jako ~~košatý~~ ^{mrkutný} strom, bohatý na květy a plody, jako město postavené na hoře, k němuž všechny národy obracejí své zraky. Všechny národy patří k církvi, protože povolání ke křtu a k víře je určeno všem bez výjimky; kardinálský sbor, který poskytuje papeži spolupráci v jeho úkolu, má být odrazem této světovosti. Proto jsme znovu rozšířili počet kardinálů, pravil sv. Otec, aby opravdu zahrnoval co nejvíce národů země, jak národy tradičně křesťanské, tak i země, které křesťanství přijaly teprve nedávno, a které ~~vyzkročily~~ ^{teprve} vystoupily na dějiště světa a svými mladickými energiemi, bohatstvím své kultury, vůlí ^{pomáhat k} dosažení světového míru a konečně příkladem své věrnosti Kristu a církvi; biskupové ^z předních měst

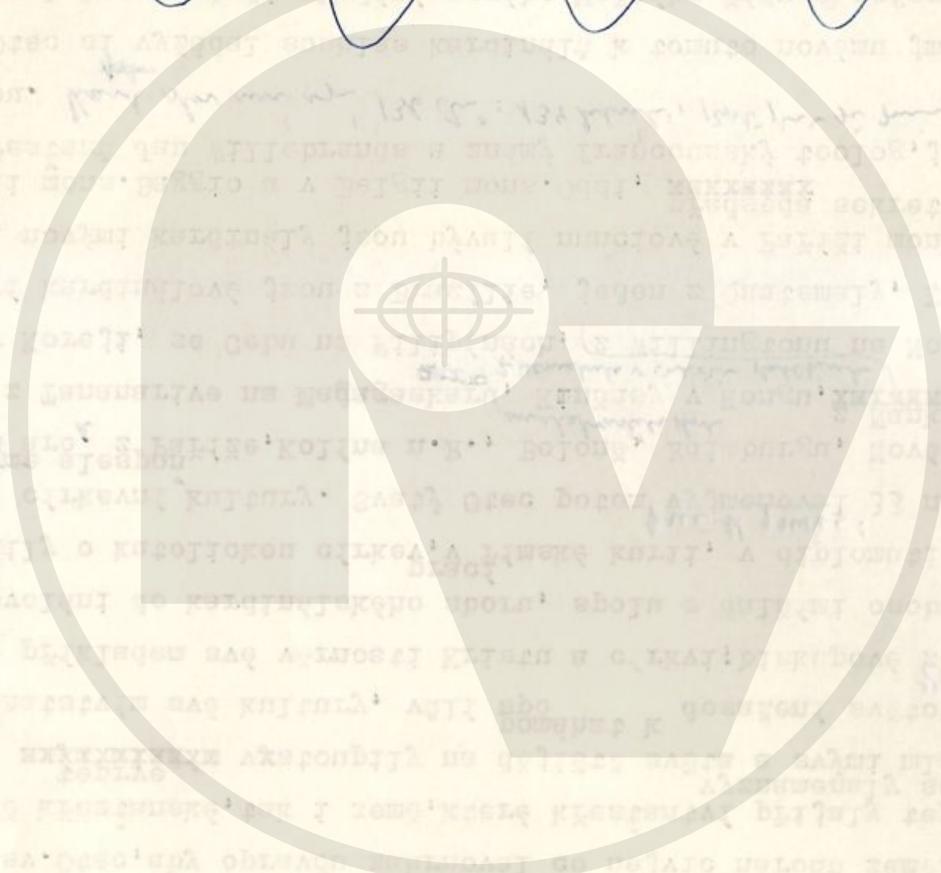
jsou povoláni do kardinálského sboru, spolu s dalšími osobnostmi, které se zasloužily o katolickou církev, ^{práci} v římské kurii, v diplomatické službě a na poli církevní kultury. Sv. Otec potom ^{precizně jmenoval:} 33 nových kardinálů ~~jmenujeme alespoň~~ ^z Paříže, Kolína n.R., Boloně, Edimburgu, Nového Yorku, St. Louis, z Tananarive na Madagaskaru, ^{malabarského dvor} Kánšasy v Kongu, ^z Nankingu z Číny, ~~z~~ ^z Seulu v Koreji, ze Cebu na Filipínách, ^z Wellingtonu na Novém Zélandě, dva nové kardinálové jsou z Brazílie, jeden z Quatemaly, Ecuadoru a Mexika; mezi novými kardinály jsou bývalí nunciové v Paříži mons. Bertoli, v Brazílii mons. Baggio a v Belgii mons. Oddi, ^{předseda sekretariátu pro jednotu křesťanů} Jan Willebrands a známý francouzský teolog, jezuita Jean Danielou. ^{Karl. slov. m. 136. č. 134. listopad, 1969, str. 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100}

Svatý Otec si vyžádal souhlas kardinálů k tomuto novému jmenování a pak pokračoval ve své řeči. Vydání nového Mešního řádu a reformu liturgického kalendáře odůvodnil touhou přispět k prohloubení duchovního života věřících. Jen v modlitbě církve nachází svou vnitřní sílu, konstruktivní mír; (která má za svůj ústřední bod eucharistickou oběť)

uvádíme na Formozě rý lje

RaVat CECO 28-4-69

Svatý Otec Pavel VI. konal dnes v pondělí konsistoř, poradu s kardinály.
v její první části, ~~prístupné jen kardinálům, kteří~~ přístupné jen kardinálům, kteří

Radio Vaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Vydání ^{ého} Nový Mešní rád /ukončuje
v modlitbě se srdce věřících spojují v lásce, reformu obřadů mše svaté, jak si ji přáli otcové na koncilu. Jsou zjedno-
dušeny ^{modlitby a} úvodní obřady, obřady obětování, lámání chleba a výměna znamení
pokoje. Menší úpravy byly vykonány také v Římském kanonu, tak aby byl více
ucelený a snáze se dal recitovat.

Při úpravě Římského liturgického kalendáře, pokračoval sv. Otec, schéma li-
turgického roku nebylo zásadně změněno; jeho části byly upraveny tak, aby
více vyniklo Kristovo velikonoční tajemství, které je jeho středem. Větším
změny ^{au d'été pri éhann} nastaly svátky světců a světic: byly rozděleny na dvě skupiny, ~~jed~~
svátky větších světců byly učiněny závaznými pro celou církev, kdežto
světci méně známí, kteří mají spíše místní význam, jsou ponechány jen pro
tato místa.

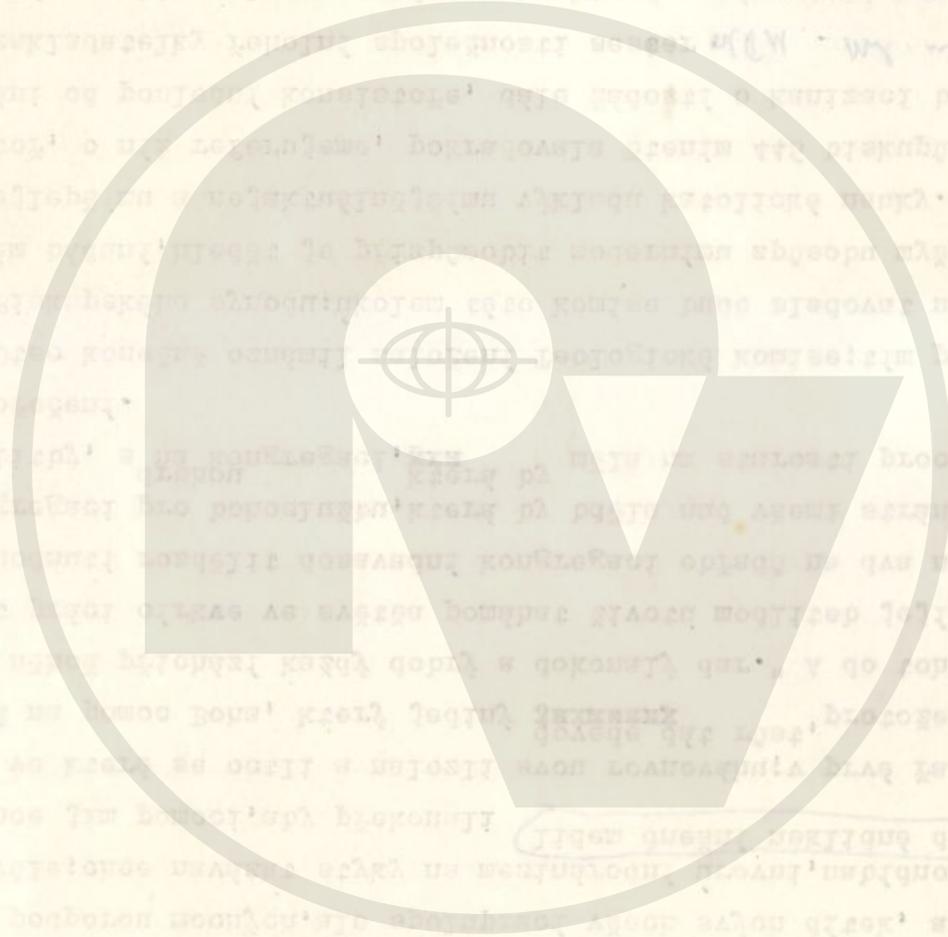
Svatý Otec potom zdůraznil duchovní ráz církve: ^{její politikou je posvěcové} ~~nechání~~ ní duší, její touhou je nebeské království, k němuž putuje, nemá zde na
zemi trvalý stánek. Její úkol je přivést ke Kristu všechny věci, a to ne
násilím ale silou přesvědčování; ne nějakými záludnými záminkami, ale lás-
kou; ne podporou mocných, ale spoluprací všech svých dítek, ano, všech lidí
dobré vůle; chce navázat styky na mezinárodní úrovni, nabídnout svou ^{zkuš-}
~~nost~~ ^{nost} lidem dnešní neklidné doby ^{dvoutisíc}
krizi, ve které se octli a našli svou rovnováhu; v první řadě přitom
spoléhá na pomoc Boha, který jediný ^{dovede dát růst,} protože je Otec svět-
la, od něhož přichází každý dobrý a dokonalý dar." A do tohoto rámce,
umožnit práci církve ve světě pomáhat životní modliteb jejích věřící pat-
ří rozhodnutí rozdělit dosavadní kongregaci obřadů na dva nezávislé úřady:
na kongregaci pro bohoslužbu, která by bděla nad všemi stránkami liturgic-
ké modlitby, a ^{druhou} na kongregaci, ^{první} která by měla na starosti procesy blahorečení
a svatořečení.

Svatý Otec konečně oznámil založení Teologické komise; tím plní přání loň-
ského Biskupského synodu; úkolem této komise bude sledovat nové směry v teo-
logickém bádání, hledět je přizpůsobit modernímu způsobu myšlení a pomáhat
k co nejlepšímu a nejaktuálnějšímu výkladu katolické nauky.

Konsistoř, o níž referujeme, pokračovala čtením 446 biskupů, kteří byli
jmenováni od poslední konsistoře, dále žádostí o kanizaci bl. Julie Billia-
rtové, zakladatelky řeholní společnosti sester ^{od P.M. - Mnl. na rosh. de}
a žádostí o palia - liturgická roucha, která nosí arcibiskupové a další ^{in Namuru}
biskupové. - Novým kardinálem bylo jejich povýšení do kardinálského sboru

ze dvou
knih led

v modlitbě se srdce spojují v lásce. ^{Tento} ~~zvláštní~~ požadavek ^{ek} modlitby, která má za svůj střed eucharistickou oběť, pramení liturgické předpisy

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

oznámeno ve třech římských palácích. Ve středu odpoledne sv. Otec jim ode-
vzdá kardinálský biret a přidělí titulární kostel a ve čtvrtek dopoledne
při mši svaté, kterou s nimi bude koncelebrovat, jim dá kardinálský prsten.
Oba obřady můžete sledovat u přijímačů: ve středu od půl sedmé a ve čtvrtek
od desáté hodiny.

Svatý Otec přijal v audienci v sále biskupského synodu generálního tajem-
níka OSN U Thanta, který byl provázen vedoucími ~~orgány~~ ^{orgánů}, které tvoří část
SN nebo jsou k nim přidruženy. Tato audience, pravil sv. Otec mu poskytuje
příležitost, aby osvědčil znovu ~~své~~ ^{své} uznání pro práci, kterou SN a ostatní
její orgány konají. Může je ujistit nadějí v činnost jejich, má za cíl
jedině hmotný pokrok a sociální a morální rozvoj národů; na němž i jemu
tolik záleží. Pavel VI. potom mluvil o významném úkolu, který má admini-
strační a koordinační výbor SN při práci za pokrok národů; nelze ji ale
splnit leč spojením všech sil, které má lidstvo k dispozici, do služeb
všech. "Pokrok nelze redukovat na pouhý ekonomický růst, opakoval sv. Otec
slova encykliky Pokrok národů. Aby pokrok byl opravdový, musí ~~to~~ být
všestranný, celistvý, to je, musí být zaměřen k růstu každého člověka a
celého člověka." Také církev svými energiemi chce pomoci člověku, aby co
nejlépe budovat a uspořádal své pozemské město. Nedělá to z touhy po moci
ani ne z touhy pro prestiži, ale protože tak plní učení a příklad svého
božského zakladatele, chce nezištně sloužit. "Sv. Otec tu přepomněl, že v
rámci komise Spravedlnost a mír byla založena ~~sekcce~~ ^{sekcce} pro lidský pokrok,
spolu se Světovou radou církví katolických církev vytvořila výbor Sedepax
pro rozvoj amírovou spoluprací a teprve nedávno byl založen fond Pokrok
národů na pomoc zemím Latinské Ameriky. Nakonec ještě se dotkl nastávající
cí cesty ^{Do Ženevy} do sídla Mezinárodní organizace práce; touto cestou chce dát
příklad vládcům ~~imánsíriakizxxxxxxx~~ zemí, které dosáhly jistého stupně ro-
zvoje, nebo mají jistý stupeň blahobytu, aby pomáhaly rozvojovým zemím
nebo aby se rozhodly velkomyslně na tento účel přispět. Lidé dnes jsou
unaveni slovy, čekají na činy. Kéž mládež přijme za svůj krásný ideál
Spojených národů: Jedni s druhými, nikdo nad druhým, nikdy jedni proti dru-
hým, ale všichni jeden za druhého. Pak svět dostane novou tvář a bude oprá-
vdu lidský a bratrský v ovzduší přátelství a pokoje." Řeč sv. Otce byla
odpovědí na proslov generálního tajemníka U Thanta; U Thant se dotkl
přípravy ~~plánu~~ ^{ho} druhého desítiletého plánu SN na rozvoj Třetího svě-
ta. Minulá léta, řekl, nás naučila, že úspěch plánů závisí na dobré vůli

národů a jejich vládců. Boj za rozvoj můžeme vyhrát jen když dojde k radikální změně smýšlení a postoje národů a jejich vlád. ~~XXXXXX~~ ^{A toto} šlechetném úsilí probudit srdce a mysl lidí ^{si} Vaše Svatost vzala za svůj úkol: opětovně jste upozorňoval a upozorňujete ^{nízké} na životní podmínky ~~na~~ dvou třetin lidstva. Za tato vaše slova vám svět musí být velmi vděčný.

Po skončení audience U Thant učinil pro Vatikánský rozhlas krátké prohlášení: považuje si za velkou výsadu, že byl přijat papežem Pavlem; tento den bude patřit k největším v mém úřadě; my všichni ze Spojených národů jsme si vědomi, že svatý Otec pociťává velký přínos k tomu, aby bylo umněšeno napětí, které vládne v tolika částech světa, a aby došlo k porozumění mezi národy. Obdivujeme se jeho úsilí a práci za věc míru a soulad mezi národy. Svatý Otec ještě přijal asi 700 poutníků a turistů ze ~~Bratislavy~~ ^{Bratislavy}; s radostí přijal zprávu, že chtějí postavit kostel ke cti sv. Cyrila a Metoděje; daleko ~~krásnější~~ ^{krásnější} a pevnější má být duchovní památník, který každý z nich má zbudovat ve svém srdci k jejich cti: je to věrnost tomu, co svatí slovanští apoštolé kdysi přinesli jejich předkům.

Svatá stolice a Tájské království se rozhodly navázat vzájemné diplomatické styky. Svatá stolice bude mít v hlavním městě Tájska ^{Bankoku} apoštolskou nunciaturu a Tájské království při Vatikánu své velvyslanectví.

V těchto dnech se konala ve Vídni ekumenická pobožnost za mír. Byli přítomni zástupci 16 křesťanských církví a náboženských společenství. Kázání pronesli: evangelický duchovní dr. Audetat a katolický kněz prof. Granditsch. Loňská sbírka na katolické podniky v zemích ^{Latinské} Ameriky, konaná v době adventní na heslo Adveniat v katolických kostelích NSR, vynesla na 50 milionů marek. Je to o 2,7% víc než před rokem. Sběrka se konala už po deváté; celkem se vybralo asi 321 ^{milionů} marek.

ve vltky f. Th. -

ve vltky f. Th. -

Pod. k up. u vltky a vltky.

ústav pro studium
totalitních režimů

Hovory o náboženství. Katechismus pro křesťanské rodiny.

Dnes po poledni, během krátkého obřadu v Matyldině kapli ^{/viz str.2/} v Apoštolském páláci, sv. Otec odevzdal pallium kardinálům a arcibiskupům, kteří jsou nyní v Římě, a kteří o něj žádali ve včerejší konsistoři. Nový vice-komoří, mons. Bartocetti pak složil predepsanou přísahu. Již předtím kard. protodiakon, Vilém Heard, odevzdal v jiné kapli /tzv. "Cappella Paolina"/ pallium prokurátorům těch arcibiskupů, kteří nejsou přítomni v Římě. Pallium, jak je známo, je dlouhý pruh bílé vlny s vyšíváním malými černými kříži. Nosí jej papež při zvláště slavnostních obřadech, dále patriarchové, arcibiskupové a někteří biskupové, pro něž je však zvláštní výsadou

Zítřka večer o půl sedmé, v tzv. "Aula delle Benedizioni" Pavel VI. odevzdá kardinálský biret novým 33 kardinálům a přiřkne jim titulární kostel v Římě. Třebaže při obřadu bude zachován tradiční rámeček, použije se při něm i některých prvků bližších liturgii slova. Celý obřad bude doprovázet i Sixtinská ^{S. Giovanni} kapela ~~nábožnými~~ posvátnými hymny.

E Říma: Sestry dominikánky tourské kongregace zahájí v pátek v Římě svou generální kapitulu. Kongregace byla založena ve Francii r. 1684 a nyní ~~ma~~ má asi 5.000 řeholnic působících ve 426 domech ve 4 světadílech. Kapituly se zúčastní 64 delegátek ze všech provincií.

V Rocca di Papa v okolí Říma se v sobotu a v neděli sejde Ústřední rada italských katolických skautů. Budou projednávány hlavně otázky, týkající se výchovy jak prostých skautů tak i vedoucích.

Z Itálie: V jihoitalském Bari začne zítra církevně-historická studijní ^{schůze} ~~schůze~~ na téma: "Řecká církev v Itálii od VIII. do XVI. stol." Jejími organizátory jsou Výbor pro historické vědy při svatých Stolicích a pravoslavné řecké teologické fakulty v Athénách, Soluni a Chalki. Jedním z hlavních účelů sjezdu je posílit dialog a spolupráci mezi oběma církvemi.

Z Francie: V půli května ~~bude~~ ^{ze zjevení} v Paříži uspořádána ~~schůze~~, které se ~~účastní~~ ^a ~~jednak~~ biskupové, ~~jednak~~ zástupci francouzských kněží, aby společně projednali problémy, týkající se vzájemných styků mezi episkopátem a klérem. Za tím účelem ústřední tajemník francouzského episkopátu důkladně prozkoumal mínění věřících o svých kněžích; příslušný dotazník obsahoval na 30 otázek. Schůze se koná v předvečer valného zasedání francouzské biskupské konference, které začne 26. května rovněž v Paříži.

Milosti plná

Milost křtenu nás vede k tomu, abychom se zase postavili u bojiště Mariina.

Poměr Boha ke světu se vyjadřuje slovem stvořiti. To neznamená vytvářeti z něčeho jiného, přetvářeti něco, co už tu bylo, ale vyvést z propasti nicoty, prázdna k existenci, ke skutečnosti. Bůh zjevuje svou velikost v této tvůrčí činnosti. Tvůr pak se stává velkým tím, že tuto tvořivou sílu zachytí, že se dává tvořit.

Obrazem Mariiným se stal měsíc. Zatímco celá země se odvrátila od slunce, on zachycuje a odráží zlaté denní světlo. Symbol Marie je i měsíce (latinsky maria), do kterého, jak staří věřili, slunce zapadá a z něho vychází a ve kterém se odráží jako plný, neznetvořený, lesklý kotouč.

Originální sochu Mariinu vytvořila římská sochařka slezského původu Helena Železná. Znázornila mladou dívku slovanského typu, poloklečící a polosedící, ruce vztáhnuté a oči upřené ^{do} ~~km~~ předu, ale ne do daleka, spíš k někomu, kdo je docela blízko. Je to zosobněné přijetí. Celá postava jakoby vyslovovala jedno jediné: "Ano, buďž, staň se!"

Přesto však je velký rozdíl, mezi dobrovolným přijetím a pasivitou, nečinností. V nauce o milosti zastáváme tzv. synergetismus, spolupráci Boha a člověka. Není to tak, jakoby odpovědnost za skutek byla rozdělena napůl, nebo jak říkali žertovně, jakoby Boží milost a lidská práce byli dva koně u jednoho vozu. Dílo/vykonané v milosti je celé Boží a je celé naše, ovšem z různého hlediska.

Maria je plná milosti, protože jí učinil velké věci ten, který je mocný. (Lk 1,49) Nemá nic, co by nedostala od Boha. Ale právě to, co dostala, je vrcholná činnost. Bůh sám je ve světě neustále činný. I Kristus stále pracuje. Čteme v evangeliu: "Můj Otec pracuje až doposud, a i já pracuji." (Jan 5,17) Jeden typ východní ikony se nazývá "Nespící oko. Je to obraz Panny Marie s Ježíškem na ruce, který spí, ale jedno oko má otevřené. Jde tu o zřejmou narážku na slova Písni písní: "Snila

jsem, ale srdce mé bdělo." (Pís 5,2) Mariánské náboženské podání chce tímto způsobem vyjádřit neustálé vědomí a činnost Kristovu ve světě. Milostí pak má člověk podíl na této práci, aktivitě Všudypřítomného a Všemocného.

Připustíme-li tedy jednou, že se mladé dívce nazaretské Marii dostala plnost milosti, nemůžeme se už dát překvapit tvrzením, že se s její mocí a činností setkáme všude, kde pracuje Bůh: i v Církvi, ve svátostech, v modlitbách, ve volání k duchovnímu a řeholnímu stavu, a vůbec všude tam, kde dostáváme dar shůry od Otce světél.

Někteří se ~~má~~ báli uznat titul Mariin "Prostřednice všech milostí", jakoby se tím zkomplikoval náš přímý poměr k Bohu, jakoby se tím osi ubíralo majestátu a moci Nejvyššího. Ve skutečnosti by bylo daleko těžší si představit opak. Boží milost by pronikla tvora a tam zůstala jakoby odsouzena k nečinnosti, k neplodnosti. Proto bychom nakonec došli k nesmyslnému předpokladu, že Bůh působí všude a ve všem, v hlasu větru, v divech přírody a dějinné prozřetelnosti, jenom ne ve ^{svaté} ~~sváté~~ duši stvořené k jeho obrazu, která se zcela oddala jeho vedení.

Řekneme-li nappak podle pravdy, že všechn náš poměr k Bohu má souvislost se svatostí a činností Mariinou, zjednoduší se i ty problémy, které si kladou i dobří věřící z důvodů psychologických. Jsou totiž mezi námi velcí a nadšení ctitelé mariánští, kteří si nedovedou představit ani dům, natož kostel bez obrazu Bohorodičky, kteří zdobí její sochy, kteří se modlí často ráženec, chodí na mariánské pouťi a pobožnosti. Jsou-li kněží a kazatelé, rádi se odvolávají na výrok svatého Bernarda: "O Marii nikdy dost nepovíme."

Jsou pak naopak jiní, kterým se to zdá přehnané a prakticky pochybené. Nijak nemíní upírat síly a oti Neposkvrněné, jen zdůrazňují, že přece jen důležitější než socha Mariina je kříž, že mše je víc než pouť na Hostýn, že kázání o hříchu a ctnosti je lidem prospěšnější než

vzletná slova při májové pobožnosti. Nakonec se však zaleknou svého postoje a bojí se, aby se nedopustili nějakého mariánského obrazoborectví.

Tohoto rozdílu v praktické zbožnosti, způsobeného obyčejně mentalitou a okolnostmi, se dotkl Pius XII. v encyklice o Marii, Královně nebes (Ad caeli reginam) Mluví se tam o zavedení svátku a zasvěcení Srdci Panny Marie. Nezapomíná však ~~připomenout~~ připojit, že všechny tyto mariánské pobožnosti by vyzněly naprázdno, kdybychom se nesnažili o napodobení Mariiných ctností, neusilovali o spravedlnost, dobrotu, čistotu ... Nejlepší mariánská zbožnost je pravý křesťanský život. Ten, kdo se tedy varuje hříchu a nedokonalostí, kdo vykonává svědomitě své denní povinnosti, kdo se vzdělává ve víře, žije s Církví, přijímá svátosti, pomáhá chudým, ten je dobrý a svědomitý ctitel mariánský, i když to nahlas neříká. Kdekoliv totiž spolupracujeme s Boží milostí, tam jsme ve styku i stou, která je milostí plná.

"Nový život, píše svatý Ž Lev, který začal v útrokách Panny, začíná i v křestním pramenu. Bůh dal vodě to, co dal své Matce. Síla Nejvyššího a zastínění Duchem svatým (Lk 1,35) učinila Marii Matkou Vykupitele, působí však ve vodě křtu znovuzrození věřících."

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Následuje poznámka: Nový mešní řád a nový liturgický kalendář.

Svolání konsistoře znamená obvykle důležitou etapu v životě církve; papež ji používá jako tribuny pro obzvláště významná prohlášení. Tak tomu bylo i včera, kdy sv. Otec ohlásil nový mešní řád, nový římský kalendář, zřízení dvou nových kuriálních úřadů a vytvoření Teologické komise. - Mešní řád, který obsahuje neměnné modlitby a formule, byl zjednodušen a

~~mešní řád byl~~ obohacen o čtyři nové anafory, neboli eucharistické modlitby. V dohledné době bude doplněn uveřejněním tzv. "corpus", které bude obsahovat biblické úryvky, zpěvy a modlitby, které nepatří mezi neměnné části eucharistického obřadu.

Nový liturgický kalendář, zahrnující mši sv. a breviář, bude způsoben občanskému kalendáři. Byla zrušena doba předpostní od devítiníku a neděle po velikonocích se budou počítat až do Svatodušních svátků. ~~K radikálním~~ ^{však} změnám došlo ve svátcích světců. Svátky větších světců zůstávají závazné pro celou církev, kdežto světci, kteří nemají celocírkevní význam jsou ponechání lokálnímu, tj. diecéznímu nebo národnímu kultu. Apoštolská konstituce o mešním řádu a motu proprio o římském kalendáři budou úředně předloženy novinářům 2. a 9. května. Vrátime se ještě k podrobnějšímu výkladu při jiné příležitosti. —

Nová Teologická komise bude složena z určitého počtu odborníků badatelů, kteří vzájemnou výměnou zkušeností budou pečovat o prohloubení a střežení ryzosti zjevených pravd a o duchovní život církve. Členové komise byli vybráni z nejrůznějších částí světa.

Pokud se týká dvou nových kongregací, tj. Posvátných kongregací, procey svato- a blahorečení, bude mít každá tři speciální úřady čili sekce. Prvá kongregace se bude zabývat ~~ix~~ zmodernizováním a uveřejňováním liturgických knih, vztahy s biskupskými konferencemi, schvalováním jejich návrhů a vztahy s národními liturgickými ~~konferencemi~~ komisemi. Druhá kongregace bude kompetentní ve všem, co se vztahuje k beatifikacím a kanonizacím a rovněž v otázkách týkajících se ostatků svatých. Bude sestávat z tzv. "soudního" úřadu, z úřadu generálního prokurátora víry a konečně z úřadu historicko-hagiografického. —

~~xyxckkánix~~

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním odpoledním pořadu si můžete poslechnout několik myšlenek pro bohoslužbu slova na příští neděli a budeme opakovat úvahu Otce spirituála Spidlíka o významu úcty mariánské.

Dominica IV. post Pascha

Zejména v době velikonoční je nutno mít na zřeteli, že Kristovo zmrtvýchvstání je počátkem nových skutečností, které vstoupily, či chtějí vstoupit do života člověka a celého tvorstva. Zpravidla se nazývají dílo vykoupení. Mnohdy v jakémsi omezujícím pohledu se předpokládá, že existují až ve věčnosti - člověk může pouze k nim směřovat a chtít je dosáhnout.

Zapomíná se, že Kristovo zmrtvýchvstání vstoupilo i do života tohoto světa jako skutečnost, znamenající převratnou změnu - k správnému pochopení je nutno předeslat, že Kristus po svém zmrtvýchvstání výrazným způsobem ukazuje na Ducha Svatého, jeho příchod a působení - sám jakoby ustupuje do pozadí - mluví dokonce o nutnosti svého odchodu aby mohl přijít Duch Svatý - Utěšitel, který "vás provede k celé pravdě, neboť nebude mluvit sám od sebe, nýbrž bude mluvit, co uslyší a budoucí věci vám zvěstuje. On mě oslaví, neboť z mého vezme a zvěstuje vám to" /Jan 16, 13-14/ - ještě nutno dodat, že tento Duch bude i soudcem - "...až přijde, usvědčí svět z hříchu a ze spravedlnosti a ze soudu; z hříchu, poněvadž nevěří ve mne; ze spravedlnosti, poněvadž jdu k Otci a již mne neuzříte; ze soudu pak, že kníže tohoto světa je již odsouzen." /Jan 16, 8-11/

Proto Duch Svatý je zárukou /pečetí/ i hlubokou vnitřní silou Kristova díla vykoupení již zde na zemi - síla jeho poučení, protože je Duchem pravdy, spočívá v tom, že "nebude mluvit sám ze sebe", nýbrž, jak praví Kristus, "z mého vezme a zvěstuje vám" - tak bude i soudcem, protože každého člověka přivádí k rozhodnutí - tímto rozhodnutím se stává vlastně člověk sám svým soudcem.

Toto tvrzení se může zdát upřílišněné - pokusme se však nahlédnout hlouběji - každý člověk ve svém životě dochází k poznání, že vnější události zasahují i do jeho nitra, kde vytváří odezvu - pocity, zážitky, nálady, stavy - je jenom málo vnějších věcí, které by neměly tuto vnitřní odezvu - zvláště skutečnosti tak závažné, jako otázka smyslu života, spravedlnosti, utrpení a smrti - jedná-li člověk přiměřeně svému lidství /své lidské důstojnosti/, nemůže tyto vnitřní zážitky přejít - věnuje-li jim přiměřenou pozornost, dochází k tomu, že to jsou vlastně jakési otázky, které se dožadují odpovědi - odpovědi opravdové, úplné, přiměřené - tyto odpovědi však nutně předpokládají, že vlastně člověk učiní určité rozhodnutí, pro-

tože cítí nutnost obrátit směr svého života určitým směrem - v tom právě tato odpověď spočívá - rozhoduje-li se však, pak vlastně činí určitý soud - zde můžeme pochopit, že tedy předchozí tvrzení o tom, že člověk vlastně sám je svým soudcem není přehnané.

Jak však do tohoto pojetí zařadit působení Ducha Svatého? - rozhodování člověka není pouhým úkonem rozumu - v jeho rozhodnutí je více - je v něm touha, dobrá vůle, v podstatě láska - to však jest již rovina, ve které se počne člověka dotýkat Duch Boží, aby svrchovaně odpověděl pravdu, aby poučil, potěšil, dovedl k cíli.

Tak by tomu mělo být - stává se, že člověk se zpronevěří svému nitru - nechává věci nedořešené, vyhýbá se rozhodnutí - není již odsouzen? a sám sebou -

Zůstane-li člověk věrný požadavkům svého nitra /jako člověk/ nemůže nedojít k závěru, o kterém poznává, že ho přesahuje - objeví v sobě rozměry, které jsou již nadlidské - poznává, že to jsou rozměry hříchu, spravedlnosti a rozhodnutí t.j. soudu - překračuje své vlastní hranice, aby vstoupil do oblasti Božích skutečností - tento vstup /je-li opravdový/ je nutně poznamenán počátky lásky k Bohu - a je to podoba působení Ducha Božího k naplnění díla spásy - dílo vykoupení je odpovědí, řešením, nasycením člověka v jeho nejhlubších a nejnáročnějších požadavcích.

Proto můžeme uzavřít, že dílo vykoupení jest opravdu skutečností, která vstoupila do nejvlastnějších vnitřních dějin člověka a celého světa.

ústav pro studium
totalitních režimů

RaVat CECO 39-4-69

Dnes uslyšíte zprávy z Vatikánu; zakončíme pořadem Mariánské oázy v Čechách - Stará Boleslav.

Dnešní obvyklá středešní generální audience se konala v bazilice sv. Petra. Mezi víc jak 15 000 poutníků a turistů, kteří na ni přišli, bylo opět několik skupin z ČSR: zaměstnanci závodu Kohinoor z Českých Budějovic, členové kulturní skupiny Osvětová beseda ^{z Lisova v Čechách} poutníci z farnosti Počenice a Paclavice na Kroměřížsku a velká skupina ze Slovenska.

Svatý Otec se k ^{naším skupinám} nim obrátil závěrem skupin italských: " z Itálie zaleťme do jedné evropské země, která na sebe soustřeďuje pozornost nejen těch, kdo se zajímají o dění politické, ale všech, kdo mají srdce opravdu křesťanské, řekl sv. Otec ^{uvole} nejedine, pak vyjmenoval naše skupiny a pokračoval:...

V počtu stále větším přicházíte do Říma; jdete tak ve šlépějích svého světce sv. Cyrila, který spolu se svým bratrem Metodějem ve své práci byl vždycky spojen s Římem. S radostí vás tu vítáme, protože vaše přítomnost je Nám důkazem vaší lásky a oddanosti, ^{církvi a jejímu středu,} Petrově stolci; vzhlížíte k němu s vytrvalostí, s vnitřním klidem a statečností. Tuto statečnost a věrnost si uchovejte i za nynějších událostí; zůstaňte spojeni s Kristem a církví, buďte si vědomi, že je vaším úkolem všude podávat živé svědectví o Kristu, a to především životem plným víry a lásky. Pak Pán Bude s vámi a bude vám žehnat.

^{Svůj} ^{dnešnímu} ^{se svatým Františkem Assiským} ^{nebskou ochránkyní Itálie.}
V hlavním italském proslovu Pavel VI. věnoval (svátku svaté Kateřiny Sienské, která je spolupřítelnicí) ~~se svatým Františkem Assiským~~

Svatý Otec vyzvedl především její lásku k církvi. Svatá Kateřina milovala církev tak jak je: s jejím hlediskem mystickým, duchovním, neviditelným, ale též s jejím hlediskem ^{lidským} konkrétním, institucionálním, které je s jejím prvkem božským nerozlučně spojeno. V tom je příkladem moderním kritikům církve, že ~~nevidět i vadu na jejích členech i představitelích, a přece~~ (vždycky

našla v sobě sílu nazvat papeže: sladkým Kristem na zemi. - Svatá Kateřina milovala církev ne pro ^{lidské} ~~její~~ zásluhy jejích členů a představitelů:

tehdejší církevní organizace označovala slovy otevřenými a ^{přilehávajícími} ~~silnými~~, volala po jejich nápravě. Nezakrývala chyby členů církve, ^{horkila} ~~utočila~~ proti ^{upadku} ~~nim~~, ale to byl pro ni spíše důvod, aby tím více církev milovala. Hlavním důvodem lásky svaté Kateřiny k církvi bylo vědomí poslání, které církev má, její kněžská důstojnost, její svátostný úkol: být opatrovatelkou lásky Boha k jeho tvorbě a tuto lásku hlásat a šířit. Lásky svaté Kateřiny k církvi

se stala svaté Kateřině vnitřním dramatem, mystickým i fyzickým, proto trpěla, modlila se a pracovala. Její životní oběť navenek ^{skvělá} ale nebyla nadarmo; ^{skvělá} přijaly ji za svou a nepodávají ji řeholní sestry, kněží i vlaiici ^{občaní}; káž vzplane i v našem srdci, končil svatý Otec, a dá nám sílu opakovat slova svaté Kateřiny: Za církev jsem dala svůj život.

Zvláštní pozdrav svatého Otee při audinci generální platil delegaci koptské pravoslavné církve z Egypta, ^{pro kterou} která ^{navštívila} v Benátkách ^{hrob} (svatého Marka, apoštola Egypta a cestou ^{do plati} se zastavila v Římě a navštívila Vatikán. ^{Průběh slov 1910. výročí}

Dnešní L'Os.Romano uveřejňuje jména členů Teologické komise, jejíž založení ohlásil sv.Otec v pondělí v řeči při jmenování nových 35 kardinálů.

Mezi členy teplogické komise najdeme ^{mezi} rakouského jezuitu P.Františka Laknera, z německa P.Rahnera, a dp.Ratzingera, z Polska dp.Stanislava Olejnika, ze Švýcarska dp.Urs von Baltasara, z Francie dominikány ^{de Congar} a ^{de Guillou} jezuitu de Lubaca, z Italie titulárního biskupa mons.Colomba, který platí za soukromého teologa svatého Otee, a pak benediktina P.Vagaginiho, z Holandska dominikána P.Maltu a z Konga mons.Tarsicia Tsibangu.

Ve večerních hodinách svatý Otec odevzdal kardinálský biret a přidělil kardinálské titulární kostely 33 novým kardinálům. Obřad se konal v rámci jakési liturgie slova; jménem všech nově jmenovaných kardinálů poděkoval svatému Otcovi první z nich, arcibiskup z Nankinu kard.Yu pin. Potmm svatý Otec pronesl proslov. Kardinálové obnovili vyznání víry a zavázali se přísahou, že zůstanou věrni Kristu a jeho evangeliu, že budou poslušni ^{svatého Petra} a svaté, apoštolské a římské církve a římskému papeži Pavlu VI. a jeho právoplatně zvoleným nástupcům, - že nevyjeví k jejich škodě nebo necti žádné instrukce, které jim byly přímo či nepřímo svěřeny, bez svolení svaté stolice. Obřad končí výzvou k modlitbě za nové členy kardinálského sboru

~~Svatý Otec se k nim obrátil závěrem skupin italských; z téhle zámletme do Paclavice na Kroměřížský a velka stupina ze Slovenska. skupiny Osvětová Beseda, zase z Budějovic, pouťáci z farnosti Posenice a z GSR: zaměstnanci závodu Kohinor z Českých Budějovic, členové kulturní jak 15 000 turistů a pouťáky, kteří na ni přišli, bylo opět několik skupin Dnešní obyčklá generální audience se konala v bazilice sv.Petra.Mezi víc Staré Bolešlav. Dnes uslyšíte zprávy z Vatikánu; zakončíme pořadem: Mariánské oazy v Čechách~~

a slavným požehnáním svatého Otce. - Ve čtvrtek 1.května Pavel VI. bude ve vatikánské bazilice koncelebrovat mši svatou s novými kardinály; při ní jim odevzdá kardinálský prsten. Mše svatá má tři čtení, jak to předpisuje nový Mešní řád, ~~mžák~~ jehož vydání bylo ohlášeno v pondělí. Mši svatou můžete sledovat u přijímačů od 10.hodiny na krátkých vlnách v pásmu 25 a 19 metrů.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium totalitních režimů

